

(דף קלא ע"א) דילה, ואוקידת פל אנון קלפין וסליקת לגבה. הָדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא ו ב) זאת תורת העלה, בצלותא דשחרית. היא העלה איהי העולה לגבה בצלותא דמנחה. על מוקדה על המזבח פל הלילה בצלותא דערבית. דבה איהי אוקידת פל אלין קלפין דשלטאן בליליא דאיהי גלותא. וכד סליקת לגבה, סליקת בכמה ריחין ובסמין דגנתא דעדן דאיהי גן דאורייתא. דעלה אתמר (שיר ד יב) גן נעיל אחתי בלה. סתימא דלא אתפתחת אלא לגבי בעלה, וכד ייתי בעלה, אדני שפתי תפתח, אתפתחת לגבי תרי סמכי קשוט וקבילת לה בתרין דרועין. הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם ב ו) שִׁמְאֵלוֹ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבַקְנֵנוּ, יְהוָה נָחִית לְגִבְהָ וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְאִמְן יֵאֲהֻדְנָה, אִיהוּ חֲבוּרָא דְתַרִּין שְׁמֵהוּ. ובגין דא גדול העונה אמן יותר מן המברך.

בההוא זמנא דיהון תרין שמעון פחדא יתער פרטא דמלכא בשיר השירים ובמשלי ובקהלת, דאנון (תרין שמעון פחדא), (מ"א ה יב) שלשת אלפים משל, תלת יודין דאנון תלת טפין דמחא דנחתין מן י' וילאן אתמשכו לגבי צדיק דאיהו קשת, ומה דהיה קטן אתעביד גדול. ורזא דמלה שופר הולך פזר גדול מתי יהיה זריק חץ בדיקנא דא.

עוד (בראשית ג כא) בתנות עור חשיכין דעינין דאתמר בהון (שם כז א) ותכחין עיניו מראת, לאסתכלא באלין דאתמר בהון (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהים. דאנון חמש אור דמעשה בראשית בתנות עור אנון (בראשית א ב) והארץ הייתה תהו ובהו. והארץ חה. תהו תרין. בהו תלתא. וחשך ארבע. תהום חמש. וארבע אתון אנון דכלילן בגופא, ואנון ארבע יסודין אנון קלפין דאגוזא. ובגין דא והארץ הייתה תהו, ואוקמוה תהו הייתה מקדמת דנא, דהכי אורחא דקלפין דמקדמין למחא. ורוח אלהים מרחפת, דא רוחא דמשיחא. מיך דיהא מרחפת על אפי מיא דאורייתא, מיך דיהא פרקנא. הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם א ג) ויאמר אלהים יהי אור.

וישלחהו ה' אלהים (שם ג כג), מיך משיחא דאיהו בגנתא דעדן דאתמר ביה וישלחהו ה' אלהים מגן עדן. מעהון דילה. ואמאי לעבד את האדמה, דאיהי שכינתא, בגין דא וישלחהו. מיך דיפוק מתמן וישבן מקדם לגן עדן את הכרבים, דאנון משיח בן דוד ומשיח בן אפרים דמשכא רוחא דמשיחא, דאתמר ביה ורוח אלהים, דא שילה, ההוא דאתמר ביה (במדבר יא יז) ואצלתי מן הרוח אשר עליה. דהכי סליק משה שילה פחשבו.

וישבן מקדם דאקדים שילה לתנויהו, בגין דיהא מרחפת על אנפי מיא דאורייתא, ופרקנא ביה תליא, והא אוקמוה ואת להט החרב המתהפכת, מיך דיהא בידה מטה ומאי ניהו מטטרוין, דאתהפך ממטה לנחש, ומנחש למטה. ועוד מטה דא שכינתא תתאה, ואם זכו ישראל, מטה כלפי חסד לימינא ויפקון ברחמי ואם לאו, מטה כלפי חובא לסטרא דגבורה, דתמן נחש אל אחר דתבע לשפך דמא, ויתקטיל משיחא וסגיאי מישראל.

ובגין דא אתמר (רות ג יג) חי ה' שכבי עד הבקר, דאיהו בקר דאברהם דיהא מטה כלפי חסד. ובגין דא ואת להט החרב המתהפכת. וכלא לשמר את דרך עץ החיים, דאיהי אורייתא. דאתמר

בְּהַ (משלי ג יח) עֵינַי חַיִּים הֵינִי לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְאֵינִי אוֹרִינָא שְׂפַעֵל פֶּה. אֵי זָכָה בַּר נָשׁ, אֵינִי סַם חַיִּים דִּילָהּ. וְאִם לֹא, הִיא מִתְהַפֵּכֶת לֵיהּ לְסַם תְּמוֹת. וְהָא אוֹקְמוּנָה מְאֵרִי מִתְנִיתִין חֲכִי, כְּגוֹנָא דְמִטְּהָ דְאִתְהַפֵּךְ מִמִּטְּהָ לְנַחֵשׁ וּמִנַּחֵשׁ לְמִטְּהָ. וּבְזַמְנָא הַהוּא אִתְמַחוּן מִעֲלָמָא כָּל אַנְוִין דְאִתְמַר בְּהוּן (שמות ז יא) וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם כֵּן. עַד פְּאֵן.

בְּזֹאת יבא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ (ויקרא טז ג). בַּא וְרָאָה אִין אָדָם מִפִּיק רְצוֹן מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלָּא בְּזֹאת, שְׂעָלְיָה נְאָמַר (משלי יח כ) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב. וְזֹאת הִיא (תהלים קיט קכו) עֵת לַעֲשׂוֹת לַה'. וְכִמְהָ עֵתִים יֵשׁ, וְעָלְיָהֶם נְאָמַר וְאֵל יבא בְּכָל עֵת. וְשִׁלְמָה אָמַר אוֹתָם בְּסִפְרוֹ. (קהלת ג ד) עֵת לְבַבּוֹת וְעֵת לְשַׁחוֹק. הֵם כ"ח. וְעַל זֶה הַזְהִיר לְאַהֲרֹן וְאֵל יבא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא (ירמיה ב ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה'.

וּכְשֶׁהֲשִׁכְנָה הַנְּקִרָאֵת זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל, שְׂנַאֲמַר בְּהַ (ויקרא כו י) וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאָרְץ אֲבִיבָהֶם, יִשְׂרָאֵל מַה הֵם אוֹמְרִים לָהּ אֲנָה הַלֵּךְ הַיּוֹדֵךְ הַיִּפְּחָ בְּנָשִׁים וְגו' (שיר השירים ו, א), בְּכִמְהָ תַחְנוּנִים וְתַפְלוּת, וְצִיצִית וְתַפְלִין וְשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, שְׂעָלְיוֹ נְאָמַר (שמות לא יז) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא. אֹתָהּ שָׁל בְּרִית מִיָּלָה, אֹתָהּ שָׁל שַׁבְּתָה, אֹתָהּ שָׁל יוֹם טוֹב, אֹתָהּ שָׁל תַּפְלִין. וְעָלְיוֹ נְאָמַר (תהלים לב ו) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהִים. מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְגו'. וְהַנְּבִיא אָמַר (ירמיה ט כב) אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם כִּי אִם בְּזֹאת.

וַיַּעֲקֹב אֲבִינוּ בְּעֵבֹר שְׂהִיָּה יוֹדַע שְׂזֹאת הִיא הַיְתָה עֵקֶר לְהַפִּיק רְצוֹן אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, צוּהָ לְבָנָיו (דף קלא ע"ב) וְהוֹדִיעָם בְּזֹאת. שְׂנַאֲמַר (בראשית מט כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיבָהֶם. וְדוֹד הָיָה יוֹדַע שְׂבִיָּה מִפִּיק רְצוֹן מַה, כְּשֶׁהָיָה נִלְחָם עִם אוֹיְבָיו אָמַר (תהלים כז ג) אִם תַּחְנֶנָּה עָלַי מַחְנֶנָּה. בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטַח.

וְהַנְּבִיא, כְּשֶׁרָאָה צַעֲרֹן שָׁל יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת, וְלֹא רָאָה לָהֶם מְנוּחָה וּגְאֻלָּה אֶלָּא בְּעֵבֹר זֹאת, אָמַר (איכה ג כא) זֹאת אֲשִׁיב אֶל לְבִי. וְכֵן מִשָּׁה (שמות ט טז) וְאוֹלָם בְּעֵבֹר זֹאת הָעֲמֻדָתִיָּה. וְכֵן לִיהוֹדָה (דברים לג ז) וְזֹאת לִיהוֹדָה. וּמִי שְׂלֹא שָׁת לְבוֹ גַם לְזֹאת, עָלְיוֹ נְאָמַר (תהלים צב ז) וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וְעַתָּה צָרִיךְ אַתָּה לְדַעַת בִּין שְׂהָאָדָם בְּהַ יִפִּיק רְצוֹנוֹ, וּבְהַ מְשִׁיג שֵׁם ה' שְׂזָהוּ סוֹד עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד. וְעַל זֹאת וְדָאִי לְשֵׁם ה' שְׂהוּא עַל זֹאת. לְמַה תִּקְנֶנּוּ בְּשַׁחֲרִית תַּפְלָה לְמַדָּה יְדוּעָה. וְכֵן בְּמִנְחָה לְמַדָּה יְדוּעָה. וְכֵן בְּעֶרְבִית לְמַדָּה יְדוּעָה. וְכֵן בְּשַׁבָּת לְמַדָּה יְדוּעָה. וְכֵן בְּיוֹם טוֹב לְמַדָּה יְדוּעָה. וְכֵן בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה לְמַדָּה יְדוּעָה. אֶלָּא מַה שְׂאָמַר עַל זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׂיִהְיָה הוּא בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה. כְּמַה שְׂאָמַר דָּוִד (דה"א כט יא) לָךְ ה' הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְגו'. וְכָל סְפִירָה אִין לָהּ פְּעֻלָּה בְּתַחְתּוֹנִים, אֶלָּא עַל יְדֵי הַמְּלָכוּת. שְׂנַאֲמַר בְּהַ (תהלים קג יט) וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

אֲבָל בְּזַמַּן שְׂצָרִיךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַצְדִּיק צְדִיק וְלַעֲשׂוֹת עֲמוֹ צְדָקָה, שְׂהוּא מְלָכוּת עִם הַתַּחְתּוֹנִים, נְכַלְלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת וְנִקְרָאִים צְדִיקִים עַל שְׂמוֹ. וְה' נִקְרָא עַל שְׂמוֹ צְדִיק. שְׂנַאֲמַר (שם קמה יז) צְדִיק ה' בְּכָל דְרָכָיו. וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו בְּצַדִּיקָה.

ואין צדקה אלא תפלה, שהיא צ', תשעים אמינים. ד', ארבע קדשות בכל יום. ק', מאה ברכות.
ה', חמשה חמשי תורה. וזהו (משלי יד לד) וצדקה תרומם גוי. ועליו נאמר לאברהם (בראשית טו ו)
ויחשבה לו צדקה.

וכשהוא רוצה להגן בה נאמר בה (ישעיה נט יז) וילבש צדקה פשרין. מצד ה' היא צדקה. ומצד י'
היא פובע על ראש צדיק, אות ברית עטרה בראש כל צדיק. ומצד ו' נאמר בה (איוב יא ט) ארפה
מארץ מדה. ומצד ה' עליונה ורחבה מני ים.

וכשרוצה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה כל הספירות פלולים בה ונקראים נביאים. ומלכות
היא המיון פלם. שנאמר (הושע יב יא) ובני הנביאים אדמה. כמה שנאמר ודברתי על הנביאים
וגו'. שהיא כמו אספקלריא שכל הפנים נראים בה. וכן כל הספירות מראים בה פחם ודמיונם
וצורותם, לכל נביא כפי השגתו למעלה.

וכמו כן למטה היא מתלבשת בכסא הכבוד, ובכל המלאכים והאופנים וחיזות הקדוש, ובכל
הרקיעים והכסאות שבהם המלאכים התלויים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם. שנאמר
(קהלת ה ז) כי גבה מעל גבה שמר וגבוהים עליהם. וכן בכל פוכב ומזל. כמו שנאמר (תהלים קג יט)
ומלכותו בכל משלה. וזהו ובני הנביאים אדמה. לכל אחד נדמה לפי פחו שהיא נשמתו (הבן
אמרם העונה אמן בכל פחו).

ה' הוא בכתר, שהיה קדם שנברא העולם הוא וישמו לבר בכתר. פשפרא העולם במדת ראשית,
ירד עליו ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה וספירה כמדליק נר מנה, ואינו חסר מן
הראשונה ולא מחברתה עד אין סוף ואין תכלית.

ומי שמכיר אותו בזאת, כאלו מכיר אותו בעליונים ובתחתונים. בעבור שהיא פלולה מהעליונים.
והיא יחוד וקשר פלם. והיא מתלבשת בכל התחתונים. ועל זה אמר הנביא (ירמיה ט כב) בה אמר
ה' אל יתהיל חכם כי אם בזאת וגו', השפל יודע אותי. היא נקראת נבואה מצד הנביאים,
חכמה מצד החכמים. שכל הספירות נקראים חכמה.

ועוד (שה"ש ד ג) פחוט השני שפתותיה ומדבריה נאווה. דא חוט השפון דעלותא ובהון (תהלים נא
יז) אדני שפתי תפתח לזקא מניהו תלת אבני לגבי חוץ. ואנון תלת דעלותין דבהון קירטא
דאיהי שפה זריק לון לגבי חוץ, ואיהו מקר לון בתקפא הולך ואזילת לון בדרועא ימינא דאיהו
חסד, ואתעבדו סגולתא בעמודא דאמצעיתא.

ומאן שפה דזריקת תלת עלותין אליו, דא שכניה דהכי סלקא בחשבון שפה. ובגינה אתמר
פחוט השני שפתותיה. והאי חוט השפה איהי קירטא פד זריקת אליו אבני לגבי חוץ אתמר בה
(שמואל א, כה כט) ואת נפש איביו יקלענה בתוך בף הקלע. דאיהי קירטא והאי קל"ע איהו סיני,
דבה אשתמעו שבעין קליו לגבי שבעין אמינו דאנון תלון משבעה ראשין (דחיוא) דחיון, דמקננא
בשבעה טורין ומתו פלהו. בגין דלא פעו לקבלא חמשה חמשי תורה דאנון ה' בתוספת הקלע.

וְדוּד בְּה' נְטִיל חַמְשָׁה אַבְנֵי לְקַבֵּל חַמְשָׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. וְאַנּוּן הוּוּ כְּגוֹנָא דְחַמְשָׁה תְּבִין דְּיַחֲוּדָא
דְּאַנּוּן (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה'. וְכַד שׁוּי לֹון בְּקִירְטָא אַתְּעִבִידוּ כְּלָהוּ אַחַד. בְּתַלְיִסְר
מְדוּת הַתּוֹרָה נְדַרְשַׁת וְקָטִיל לְפַלְשְׁתָּא דְּאִיהוּ יַצַּר הָרַע, וְאִיהוּ נְחָשׁ הוּא סְמָא"ל הוּא עַמְלָק
הוּא פְּלִשְׁתִּי הוּא מְלָאךְ הַמּוֹת, לְכָל בַּר נָשׁ אַתְּעִבִיד לִיָּה כְּפּוּם חוּבִין.

וְחַמְשָׁה אַבְנֵי כְּלָהוּ מִתְּתַקְנִין בְּחַמְשָׁה תְּקוּנֵין דְּפּוּמָא בְּעִשְׂרִין וְתַרִין אַתְּוּ דְּאֹרִינְתָא. וְאַנּוּן
אַחַח"ע בּוּמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַת זִסְעַר"ש. וְאַנּוּן מִשְׁתַּמְשִׁי בְּשַׁפּוֹן בְּלִישְׁנָא בַּחִיד בְּגֵרוּנָא בְּשִׁינֵין.
וְכָלָהוּ חֲמֵשׁ אַתְּקִירָאוּ פ"ה אַחַד.

וְנָפְאָה אִיהוּ מָאן דְּיִלְיָף (נ"א דלעי) בְּאֹרִינְתָא דְּאִתְּיַהֲבַת בְּה' תְּקוּנֵין אֲלֵין לְקַטְלָא בְּהוּן לִיַּצַּר הָרַע.
דְּיַצַּר הָרַע וְחִילֵין דִּילָהּ אִיהוּ אֶסְחַר לְגוּפָא בְּכָל יוּמָא, לְאַנְחָא עֲמִיהָ קַרְבָּא בְּכַמְהָ חוּבִין דְּכַנִּישׁ
בְּכָל יוּמָא, וְקָרִיב (דף קלב ע"ב) לֹון כְּלָהוּ בּוּמָנָא דְּדִינָא דְּאִיהוּ רֵאשׁ הַשְּׁנָה, לְגַבִּי פּוּרְסִיָּא דְּדִינָא,
בְּחַהוּא וּמָנָא צְרִיד בַּר נָשׁ לְאַתְּתַקְנָא בְּצִלּוֹתֵין.

תְּקוּנָא קְדַמְאָה לְאַתְּקָנָא סוּסוֹן אַרְבַּע עִם צִלּוֹתָא דְּמוּסָר. וְרֹזָא דְּמִלְכָה (חבוקק ג ח) כִּי תִרְכַּב עַל
סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתֶּיךָ יִשׁוּעָה. וְאַלֵין אַרְבַּע צִלּוֹתֵין. וְצְרִיד לְמַלְבָּשׁ לוֹ שְׂרִיוֹן. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה
נט יז) וַיִּלְבַּשׁ צִדְקָה בְּשָׂרָיו. צִדְקָה הִיא אוֹקְמוּהָ צ', תַּשְׁעִים אַמְנִים דְּתַלְלֵן מִן א' דְּאַמֵּן. ד' אַרְבַּע
קְדֻשּׁוֹת. ק', מָאָה בְּרָכוֹת. ה' חַמְשָׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה וְכָלָא אַמֵּן. מ"ן תַּשְׁעִים.

וּמָאן דְּלָא אָמַר לֹון, צְרִיד לְכּוּן בְּחַמְשׁ סְרִי וּוִין דְּאַמַּת וְיַצִּיב וְנִכּוּן וְקִים וְכו'. (ועם) א' מִן אַמַּת בְּה'
סְלִקִין לְחֻשְׁבֹן אַמֵּן. וְאִיהוּ רֹזָא יַאֲהֻדוּנָה". וּמָאן דְּאָמַר לֹון בְּכָל כַּחוּ דְּאִיהוּ אֱלֹהִים דְּהִכִּי סְלִיק
לְחֻשְׁבֹן בְּכ"ל כַּח"ו וְיַהֲיִב תְּקַפָּא לְסוּסוֹן וְקוֹרְעִין לוֹ גֵּזַר דִּינֵוּ שֶׁל שִׁבְעִים שָׁנָה, דְּאַנּוּן שִׁבְעִים
סְנֵהֲדִרִין דְּאִינּוּן גְּזָרִין עַל בַּר נָשׁ. מַה דִּיחָא לִיָּה בְּכָל שְׁתָּא.

אֱלֹהִים אִיהוּ חַפְסָא בְּחֻשְׁבֹן. וְאִיהוּ כְּפַסָּא רַחֲמִים. אַל מְלָךְ יוֹשֵׁב עַל כְּפַסָּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּידוּת.
כְּפַסָּא חֶסֶד וְדַאי דְּסְלִיקוּ לְע"ב קְשָׁרִין וְחִלְוֵן דְּצִיצִית וְאַנּוּן זוּגִין דְּכְסוּיִין דְּסוּסוֹן דְּסְלִיק נְגוּנָא
דְּכַשְׁפוּשׁ דִּילְהוּן לְע"ב גּוּנִין. בְּתַר דְּנִצְחִין סוּסוֹן קַרְבָּא בְּצִלּוֹתֵין, בְּחַהוּא זִמְנָא מְאַרִי דְּסוּסוֹן
דְּמִמְנֵן עַל צִלּוֹתֵין, כְּלָהוּ פְּתַחוּ בְּזַמִּירוּת שִׁירוּת וְתַשְׁבְּחוּת וְהוֹדְאוּת. וְשַׁפָּה דְּאִיהוּ קִירְטָא זְרִיקַת
אַבְנֵין בְּרַחֲמִיו. וְאַנּוּן חֲמֵשׁ בְּחַמְשׁ תְּקוּנֵין דְּעִינָא דְּאַנּוּן תַּלְת גּוּנֵי עִינָא וְתַרִי עַפְעַפִּי עִינָא.

וְלַגְבִּי אֵין אַתְר אַזְדְּרִיקוּ, לְגַבִּי בַת עִינָא הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שמואל א, כ ב) לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה. וְשַׁלְשָׁה
גּוּנֵי עִינָא אַנּוּן מְרַקְמֵן בְּתַלְת לְבוּשֵׁי תַלְת אַבְהֵן וְתַרִי עַפְעַפִּי עִינָא תַרִי נְבִיאִי קְשׁוּט דְּאַנּוּן
פְּתַחִין וְסְגְרִין עִינָא דְּאִיהוּ מְרָאָה דְּנְבִיאִי קְשׁוּט וּמְאִי אִיהוּ בַת עִינָא שְׁכִינְתָּא תַתָּא. עֲלָה
אַתְמַר (במדבר יב ו) ה' בְּמִרְאָה אֲלֵיו אֲתַנּוּדַע. וְעֲלָה אַתְמַר לְגַבִּי מִשָּׁה (שם יב ח) וְתַמּוּנַת ה' יִפִּיט. ה'
גּוּנֵין אַנּוּן ה'. בַּת עִינָא דָּא י' מָאן עִינָא דְּכָלִיל כָּל גּוּנֵין דָּא ו' אִיהוּ פְּתַח וְסְגִיר.

קָם אֲלִיָּהוּ וְאָמַר, בּוּצִינָא קְדִישָׁא ה' רְבִיעָאָה אָנָּה הִיא. אָמַר וְדַאי חֲמֵשׁ אֹזַר אַנּוּן מְלָגוּ. וּבְגִין
דָּא ה"ה חֲמֵשׁ גּוּנֵין מְלָבַר, חֲמֵשׁ גּוּנֵין דְּנִתְהַרִין בְּהוּן מְלָגָאוּ. וְאַנּוּן גּוּן תּוֹרָה, גּוּן סוּמְקָא, גּוּן יָרְקָא, גּוּן

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

תכלת, גון אפם. ולבושין דילהון ארנמן. א' אורפניא"ל. ר' רפא"ל. ג' גבריא"ל. מ' מיכא"ל. נ'
נוריא"ל. אלין אנון גופא לחמש גנין.

אמר ליה אליהו לרפי שמעון, פוצינא קדישא, ודאי עינא ימינא פד שריא ביה יהוה ונהיר ביה,
וכן בעינא שמאלא, שכינתא אמרת לגבי עינין אלין מרחימו סגן, (שיר 10) הסבי עיניך מנגדי
שהם הרהיבני. מוקדין לי בשלהובין דרחימו דזרקין לכל עיבר.

קם נער חנוך מטטרו"ן. פתח ואמר, (איוב לה 1) צעיר אני לימים ואתם ישישים. ולנהורא דעינין
דילכון נחיתנא, דנהרין עלא ותתא ועליהו אתמר (רות ב ט) עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת
אחריהן. ומאי ניהו דבכל אתר דיהבי עיניהו או מיתה או עני. ואלין אנון עולימין דאתפטרו
בקצרות שנים. וכלהו תחת ממשלה די לי במתיבתא דרקייעא. ודא למה. בגין שכינתא דיתבא
פיניהו ושם אנהיר בעיניהו דאתמר ביה (דברים לב ט) אני אמית ואחיה.

ובגין דא אמר קדישא בריך הוא עיניך בשדה אשר יקצרון. ביהוא שדה דתמן (בראשית כד טג)
ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב. לפנות כל מקטרגין דאנון ערפובא בישראל (בישא) דערב
רב. ובהון אתמר בשדה אשר יקצרון.

ועוד עיניך אלו תלמידי חכמים דאנון עינין דאורייתא, אשר יקצרון, דענשין למאן דנגע באסורא
דאורייתא. ועוד אשר יקצרון, דעליהו אתמר מקום שאמרו להאריה אינו רשאי לקצור. לקצור
אינו רשאי להאריה. ואנון פסקין אורייתא באסור ודתר, פסול וכשר, טמאה וטהרה. ועברו
פמה גדרות באורייתא, דלא עבדין פרצה ופרודא בשכינתא, דאיהי אורייתא דבעל פה. ובגין
דא והלכת אחריהן. בגין דיהו"ה שליט עליהו. דא הוא דכתוב (רות ב ד) ויאמר לקוצרים יהוה
עמכם. ובגין דא והלכת אחריהן דהכי צריכה אתתא למיזל בתר בעלה.

אלקטה בשבלים, אלו לקוטות דאורייתא לאתפרנסא בהון בגלותא. בין העמרים תלקט ולא
תכלימוה. ועליהו אתמר (שמות טז יח) וימדוד בעמרה בלחוד במדה. עמר לגלגלת מספר נפשתיכם.
ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר. דלא להוסיף ודלא למגרע מפתגמי אורייתא. ועדיק
זריק ושכינתא בנישת, ועליהו אתמר (משלי יא כד) יש מפזר ונוסף עוד. מאי ונוסף עוד. דא עמודא
דאמצעייתא. ועוד מאי ונוסף, דא מאן דמפזר טעמי אורייתא ונוסף בחדושים.

בההוא זמנא ויאמר לקוצרים ה' עמכם ויאמרו לו יברכה ה'. ודא רזא (במדבר כד) דיברכה ה', יאר
י', ישא יי'. דאנון י"ב עינות מים. ואנון ו"ו דנפקין מן צנורא דאיהו א' וכלא וא"ו. ובגין דבעלה
תמן דאיהו ו"ו בשית פרקין דדרועין, ושית פרקין דשוקין. א' באמצעייתא עטרה על גופא. ובגין
דא ושית מאשר ישאבון הנערים, דאנון (בראשית ל לח) ברהטים בשקתות המים. נערים אית
לעלא ונערים אית לתתא ואנון אנפי רבכי ואנפי זוטרי.

קם נער (חנוך מט"ט) ואמר. רבנן (איוב לב ו) צעיר אני לימים מסטרא דזעיר אנפין. ואתם ישישים
מסטרא דאריה אנפין. דאנון ברהטים בשקתות המים. על פן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם.

אדהכי דשכינתא בעיא איהי לאשתקאה מעולימין, משואבא דאורייתא דאיהי עמודא
דאמצעיתא, צריד לאתשקיא לה על ידי צדיק דאיהו (דף קלב ע"ב) צעיר ליומין.

תרי נביאי קשוט דאנון לקבל תרין שפון. דאתמר בהון (שיר א ב) ישקני מנשיקות פיהו. מאי פיהו.
דא שכינתא ואנון לקבל תרין פרוכי עינא דפתחין וסגריין, דבהון נהיר עמודא דאמצעיתא
בבת עינא, ואתקריאת מסטרה אספקלריא דנהרא וכד סתים עינא אתקריאת אספקלריא דלא
נהרא. ובת עינא איהי עתו דצדיק ועלה אתמר (בראשית כד יא) לעת ערב לעת צאת השאבת.
מינא ושמאלא אתקריאו שקתות המים, תרי נביאי קשוט אפיקי מים.

וימד שש שערים וישת עליה (רות ג טו), דא שעורא דתרין שוקין דאנון פרוך שם פבור מלכותו
לעולם ועד ו' תתאה. ואית שית עלאין דאנון ו' עלאה דתרין דרועין, דאנון (דברים ו ד) שמע
ישראל וגו'. וכלא אשתקון מאמא עלאה דאיהי א אלה בינה, ובה אתעבידו אהה. וישת עליה
לגבי ה' תתאה מלכות.

ועוד וימד שש שעורים לתתא, אנון שית סדרי משנה. ואנון מאכל בעירן דאנון חיות הקדש.
לבתר דאיהי פנישת לון זריקת לון לגבי חילהא. הדא הוא דכתיב (משלי לא טו) ותתן טרף לביתה
וחק לנערותיה. וכד זריקת לון לתתא. אתקריאת זרקא. ובגין דא (שם יא כד) יש מפזר ונוסף עוד.
דבעלה אוסיף לה.

קמו עלאין ותתאין ובריכו ליה. פתחו אנון סבין פברקאן ובריכו ליה.

קם ההוא סבא מאנון סבין ואמר (בראשית מח טו) המלאך הגאל אתי מפל רע יברך את הנערים.
מאי המלאך אי הוה אמר מלאך הוה משמע על חנוף מטטרו"ן אבל ה' בתוספת, איהי שכינתא
דאיהי ברכה, (משלי י כב) ברכת ה' היא תעשיר יברך את הנערים פלהו נערים דאתקריאו על שם
נער, אתברקאן על ידי ההוא נער.

ויקרא בהם שמי, דא שכינתא עלאה. ושם אבותי אלין אבהו. ועוד יברך את הנערים, צדיק
ותרי נביאי קשוט. וידגו לרב, חכמה דאתמר (מלכים א ה י) בה ותרב חכמת שלמה, דתתרי ותסגי.
בקרב הארץ, באלין דאתמר בהון (בראשית כח יד) והיה זרעה פעפר הארץ. ולא תתפסק ברכתא
מנה, פמבועא דאתמר בה (ישעיה נח א) וכמוצא מים אשר לא יבזבו מימיו.

דלית דורונא חביבא קדם קדשא בריה הוא פדורונא דשכינתא. זפאין אנון דרועין דסלקין לה
לגבי תפלין על ידיהו ועל רישיהו, זפאין אנון רגלין וגופא וידין וכל אבר ואבר דבה סליק
דורונא לקודשא בריה הוא. דלית דורונא חביבא קדם קדשא בריה הוא פדורונא דשכינתא.
זפאה איהו אבר דעביד ביה מצוה לקודשא בריה הוא. דבגינה נחית קדשא בריה הוא לשריא
בכל אבר דילה. ועל האי בר נש מכריזין לעלא הבו יקר לדיוקנא דמלכא.

ועוד (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פנפיהם. אית בני נשא דסלקין דורונא למטרוניתא. ובהון
(בראשית כח יב) מלאכי אלהים עלים וירדים בו. בההוא בר נש פנשמתה דסלקא דורונא למלכא,

ונחתא דורנא מנה למטרוניתא, דכד נחתין דורנא למטרוניתא, וידי אדם נחתין מתחות
גדפיהו דמלאכין שליחן דמטרוניתא, ויהבין לון שאלתין ובעותין דשאלין ממטרוניתא. וכל מה
דמטרוניתא יהבא ברשותא דבעלה איהי פלא. ואם לא עאלין בדחילו ורחימו, דחין לון לבר,
ודורנא דילהון לכלבא אתמסר.

זפאה איהו בר נש דמטרוניתא איהי מקבלא מנה דורנא, או יהבא ליה בידהא, ויהאי פרא
דמלאכא איהו. אבל לאחרנין על ידי שליחן יהבת לון. מידיהא. אלין נפקין ואחרנין קא אתין
דפקין לפתחה, ואנון מארי דאורייתא מארי דפומא.

ואם עאלין בדחילו ורחימו ד"ה, היכלא אתפתח לגביהו, וקודשא בריה הוא יהיב לון לשון
למודים, ושני לון דבורא בפומיהו למלאכא קדם מטרוניתא. הדיא הוא דכתיב (ירמיה א ט) וישלח ה'
את ידו ויגע על פי ויאמר ה' אלי הנה נתתי דברי בפיה. ועליהו אתמר (הושע יב יא) וביד הנביאים
אדמה. ודברתי על הנביאים. בדבור ממש.

ועם כל דא דיעלון להיכלא כל נביאיה למלאכא עם מטרוניתא, איהי לא מלילת עמהון עד
דאתדמיא עליהו קודשא בריה הוא בחינן דילה. מנהון עאלין בדיוקנא דשור, ומנהון בדיוקנא
דנשר, ומנהון בדיוקנא דאריה, ומנהון בדיוקנא דאדם. ואית מאן דעאל בכל אנון דיוקנין. ואם
יהוה עליה (תהלים נא יז) אדני שפתי תפתח בודאי היכלא מתפתחא לגביה. ואם שם יהוה לאו
תמן בכל אנון דיוקנין מטרוניתא איהי (שם מה יד) כבודיה בת מלך פנימה. ואיהי סתימא בהיכלא
ומלילת עמהון על ידי שליחן בפום דיוקניהון ומזליהון.

ומשה הוה שלים בארבע חיון, ושם יהוה עליה. פגנא דא ש' מן משה תלת חיון אריה שור
נשר. מה ודמות פניהם פני אדם, שם יהוה עליה. מנא לן הדיא הוא דכתיב (שמות ג יג) ואמר
ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה אמר אליהם. ובגין דאיהו שלים בכלא היכלא אתפתחא לגביה. הדיא הוא
דכתיב אדני שפתי תפתח. ואתמר ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו וגו'. ותמונת ה' יביט
דאיהי מטרוניתא. מה דלאו הכי שאר נביאי דלאו אנון שלמין פנותיה.

ומיד הא אליו נפקין הא אחרנין דפקין לפתחה, ואנון מארי דאנפין דידעין בשבעין אנפין
לאורייתא. ואם עאלין בדחילו ורחימו אתפתח לון תרעא, ועאלין ולא יכלין לאסתכלא באנפאה
דמטרוניתא מענה דילהון. ונפלין על אפיהו בנפילת אפים. הדיא הוא דכתיב (יחזקאל ג כג) ואפל
על פני. יהבין לון שאלתיהו ונפקין.

הא אחרנין קא אתין פגון יחזקאל או פנותיה, ואנון מארי דעינין דאתמר בהו (שם א יח) וגבתם
מלאות עינים, דאנון לאתון ואתון מנה אנון מלאות עינים מלין מפמה פקודין, דאנון כל פקודא
נר מצוה דאתמר ביה (תהלים יט ט) מצות ה' פרה מאירת עינים ודפקין לתרעא אי אנון פדאין
מטרוניתא (שה"ש ב ט) משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים דהיכלא לגביהו אבל לא דיעלון
להיכלא. ואתמר בהון וארא, פגון יחזקאל דאמר (יחזקאל א ד) וארא. ובגון ישעיהו דאמר (ישעיה ו

א) וְאַרְאֶה אֶת ה'. וְיִדְעֵי לֹא אָמַר וְאַרְאֶה ה'. אֲלֵא אֶת ה'. וְדֵא נְשִׁינְתָא דְאִיהוּ מְרַאֵה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְבָהּ אֶתְחַזֵּי לְנְבִיאִים.

הָא אֲלִין נְפִקִין וְאַחֲרֵינֵין קָא אֶתְּוִן וְדְפִקִין לְפִתְחָא, וְאַנּוּן מְאִרִי (דף קלג ע"ב) דְאִוְדְנִין דְבַהּוֹן שְׁמִיעָה, וְאַנּוּן זְרִיזִין דְהוּוּ מְקַדְיִמִין לְמַצּוֹת, וְהָא קְרָאן קְרִיאַת שְׁמַע עִם דְמַדְוִמִי חֲמָה, וְאַנּוּן מְאִרִי דְשְׁמִיעָה הָוֵת נְפִקָא מְטְרוֹנִיתָא לְקַדְמוֹתֵיהוּ, וְהָוֵת אֲזַקִּירַת לֹוֹן בְּגִין דְהוּוּ מַחֲדִין לָהּ עִם קְדֻשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יִשְׂרָאֵל וְעַלֵּיהוּ אֶתְמַר (חֲבִקוּק ג ב) יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי.

דְּכָל נְבִיאִים פְּלִהוֹן הָוֵה לֹוֹן אֶתְר יְדִיע וְזִמְנָא יְדִיע אֲבָל מְשָׁה לֹא הָוֵה לִיה אֶתְר יְדִיע, וְלֹא זִמְנָא יְדִיע אֲלֵא בְּכָל אֶתְר הָוֵה מִסְתַּכַּל, וְלֹא הָוֵה מְטְרוֹנִיתָא מִתְּפַסְיָא מְנַה בְּכָל תְּקוּנָא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת יְהוָה. ב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי. ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ וַיְהִי. ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם יְהוָה. ה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ יְהוָה. ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֵת יְהוָה. ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם יְהוָה. ח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ יְהוָה. ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ יְהוָה. י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתַתִּי יְהוָה.

אֲלִין אַנּוּן ל"ב אֱלֹהִים דְּבְרֵאשִׁית, דְּאַנּוּן לְקַבֵּל ל"ב שְׁבִילִין. א' בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת. ב' וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל. ג' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. ד' וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר. ה' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר. ו' וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם ז' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ. ח' וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ. ט' וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שָׁמַיִם. י' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם. יא' וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ. יב' וַיֵּרָא אֱלֹהִים פִּי טוֹב. יג' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ. יד' וַיֵּרָא אֱלֹהִים פִּי טוֹב. טו' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֵת. טז' וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי. יז' וַיִּתֵּן אֶתְּם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם. יח' וַיֵּרָא אֱלֹהִים פִּי טוֹב. יט' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם. כ' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם. כא' וַיֵּרָא אֱלֹהִים פִּי טוֹב כב' וַיִּבְרַךְ אֶתְּם אֱלֹהִים לֵאמֹר. כג' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ. כד' וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיֵּת. כה' וַיֵּרָא אֱלֹהִים פִּי טוֹב. כו' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה. כז' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. כח' בְּצַלְמֵם אֱלֹהִים בְּרָא אֶתֹו. כט' וַיִּבְרַךְ אֶתְּם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר. ל' וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ. לא' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתַתִּי. לב' וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל. א' וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. ב' וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. ג' אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

אֲלִין תְּלַתָּא סְלִקִין עַל כָּל ל"ב אֱלֹהִים בְּעוֹבְדָא דְבְרֵאשִׁית. וְדֵא רְזָא (שְׁמוֹת ג ב) וַיֵּרָא אֱלִין מְלֵאךְ ה' בְּלִבְתַּי אֲשֶׁר. בְּלִבְתַּי אֲשֶׁר דְּאוֹרִיתָא. וְדֵא אִיהוּ (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי, וּבַהּוֹן פּוֹעֲלִים מִ'ב אֶתְּוִן (במדבר יב ט) דִּיהו"ה בָּם וּבְלֵהוּ אֶתְּפִלְיָן בְּבַת שֶׁבַע וְאַנּוּן שְׁבַעָה שְׁמֵהוּן דְּאַרְבַּעִין וַתְּרִין אֶתְּוִן. אַבְג יתֵן קרע שטן נגד יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקו צית. עַלֵּיהוּ אֶתְמַר (תהלים קיט קסד) שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ. וּבַהּוֹן (בראשית לג ג) וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים.

יַעֲקֹב דְּשָׁזִיב לִיה מַעֲשֹׂוּ בְּגִלוּתָא דְתַמּוֹן בַּת שְׁבַע וְכָל דֵּא הָוֵה יְדַע יַעֲקֹב בְּרוּחַ קְדֻשָׁא וְהָוֵה אֲדַפִּיר אֲדִנִּי לְגַבִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דְאִיהוּ אֲדוּן דְנָטִיר לִיה לְאֲדִנִּי בְּגִלוּתָא. לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁמֵהוּן

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

אלין אנון שבעה יומי בראשית. ואנון מ'ב אתון לבושין לעשר אמירן, (ועשר אמירן) ותלתין ותריין
אלהים דעובדא דבראשית, ותלת אלהים דויכלו סליק פלא מ'ה, לאחזאה דתמן קבור בגלותא
ההוא דאתמר ביה (שמות ג ג) ואמרו ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ושלימו דליקא
בליל שמונים, דתינו שבועין ותריין בחשבון בליל ביה נהיר מ"ה דאיהו שמא מפרש דגלותא,
דאיהו קבורא דשכינתא.

וכד ייתי ליל פרקנא דילה, אנהיר ליה מ"ה דאיהו שמא מפרש. בההוא זמנא פן שואל לאביו
מה נשתנה הלילה הזה מפל הלילות דבה (שם לג יג) משמים הביט ה' ראה את כל בני האדם.
(חבקוק ב ג) ואם יתמהמה חכה לו. אבג יתי (דברים לד ו) ויקבר אתו בג"י (שם לג ד) תורה צוה. לנו
משה צפון באורייתא. קרע שטן קר"ע דאיהו פימא, דאתמר ביה (דף קלג ע"ב) (בראשית א ו) יהי רקיע
בתוך המים. י' מן רקיע איהו עקר יחודא ובה קרע ימא. ויהי מבדיל שט"ן דאיהו מבדיל בין
מים למים.

אבג ית"ץ בראשית אב"ג תש"ר באתון א"ת ב"ש. קרע שטן יהי רקיע פימא תננא. נגד יכש
יזמא תליתאה. (שמות לד י) נגד כל עמך אעשה נפלאות. בטר עתג פיזמא רביעאה ביה תבר
נהורין והחשיך לון. הדא הוא דכתיב (ישעיה כד כג) וחקרה תלבנה ובוששה החמה.

חקב טנע פיזמא חמישאה נפקו זרעי דאילנין בגין דאיהו ח"ק בט"ן ואיהי ה' דאתמר בה (שמות
ב ג) ותשם בה את הילד. ותשם בסוף דאורייתא, בגין לכסאה ליה בגלותא דעלה אתמר (שם א כב)
כל הנו הילוד היארה תשליכהו.

דאיהו נהורא דאורייתא דאיהו אור, תשליכהו. וכל הבת דאיהי נר מצוה תורה שפעל פה, תחיון.
כל אלין דיתגדלו ביה. בגין דהנה עתיד לאפקא מושיע. ולא עבדו הכי המילדות דאנון מארי
מתניתין, ותחיינן את הילדים. בגין דהו דחלין מקודשא בריהו הוא הדא הוא דכתיב (שם פסוק יז)
ותיראן המילדות את האלהים וגו'. ובהאי בן הילוד היארה ביה תשליכהו. (דניאל יב ג) ותמשפלים
יזהרו בזהר הרקיע וגו'.

פיזמא שתיתאה אלה שתיתאה ביה יגל פזק ביה יג"ל פורקי"ן זר"ע קדושי"ם ועלה אתמר
(בראשית לא מז) יגר שיהדותא. ויעקב קרא לו גלעד. וצדיק איהו עני ותריין משיחין יקומון בגונא
דא, חד לקבל בית ראשון דאיהי ה' עלאה, ותננא לקבל בית שני דאיהי ה' תתאה, יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, מ"ה מן משה דשליט ורכיב עליהו. ע"ב תלן מן יהו"ה יהו"ה יהו"ה ארבע אנפין דאריה
וארבע דשור וארבע דנשר. ואנון סלקין אלה ומאתן ובהו רכיב מ"ה חיה דאדם דאיהו משה.

וכלא אתעפב עד דייתי שילה דאיהו משה בגימטריא מ"ה, ארבעין ותמש שנין בטר אלה
ומאתן שנין. וכלהו ארבע אתון נחתין בצדיק ואתקשרן ביה, בגין דאיהו קשורא דיחודא. ומאי
ניהו י'הוה עמודא דאמצעיתא, נהיר בצדיק לאקמא ביה לשכינתא דאיהי אדנ"י דין בגלותא.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

ובגין דצדיק אתקשר בגבורה דמתמן עותרא, שמאל דוחה ולא יפרוק מתמן עד דיתקשר צדיק בימינא, דאיהו עני וחכים דתמן צדיק איהו (קהלת ט טו) מספן וחקם, ומלט הוא את העיר ברחמיה. מאי העיר דא ירושלם, דאתמר בה (זכריה יד ב) ונלפדה העיר, ולא ימות משיח. ובגין עניותה ורחמיה ישיב לקרתא בגין דאיהו עני וחסוב פמת.

ועתידין באורייתא לא ישתארו אלא (ירמיה ג יד) אחד מעיר ושנים ממשפחה. חד מעיר דאגין על קרתא ודא שילה דדרגה עמודא דאמצעיתא, ותרי ממשפחה, תרין משיחין מסטרא דתרי סמכי קשט, דאגינו על משפחה דאגון עתירין באורייתא ובנבואה. ואחרנין פלהו עניים באורייתא ובנבואה. ובזכות אלין תלת ובעניותא דילהון ישתובון ממתא ועאקו ופקד ברחמי. ובגין דא שמאל דוחה וימין מקרבת.

שקו צית ביזמא שביעאה דאיהו אלה שביעאה, בה קץ הימין. ורזא דמלה כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, י"י אלהינו י"י. אלהינו הוא שכינתא עלאה, עלה אתמר (רות ג יג) וגאלתיך אנכי חי ה' שכבי עד הפקר. ודא איהו (ישעיה סג ד) פי יום נקם בלפי. ועוד ללפי גליתי, דא שמא דע"ב שמחן, ביה אתבני בי מקדשא דאיהו דרועא ימינא, ובה אתבני עלמא דאיהו שכינתא. דדא הוא דכתיב (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה, ואיהי חסד ע"ב שמחן. ועליהו אתמר (ישעיה יט א) הנה ה' רכב על ע"ב קל ובא מצרים. ע"ב דא י"ה יהו יהוה, הא הכא עשר אתון וסלקי ע"ב בחשפון. ותלין מנהון ע"ב שמחן. ואלין אגון.

והו ילי סיט עלים מהיש לליה אכא כהת הזי אלד לאו ההע זיל מב'ה הר'י הק'ם לאו כלי לוי פה'ל גל'ך י"י מ'לה חה'ז נת'ה הא'א יר'ת שא'ה רי"י או'ם לכ'ב וש'ר יח'ז לה'ה כו'ק מנ'ד אנ'י חע'ם רה'ע י"ז הה'ה מי'ב וז'ל יל'ה סא'ל ער'י עש'ל מ'יה וה'ז דנ'י הח'ש עמ'ם ננ'א נ'ית מב'ה פו'י נמ'ם י"ל הר'ח מצ'ר ומ'ב יה'ה ענ'ז מח'י דמ'ב מנ'ק אי'ע חבו' רא'ה יב'ם הי'י מו'ם. וה'ז אנ'י וה'ז, רא'שי תבין וא"ו, י"ג מכילן דרחמי, עליהו אתמר (ישעיה נד ז) וברחמים גדלים אקבציה.

ואלין אגון תלת עשר מכילן דרחמי דכרת ברית עם משה, לאפקא בהון לישראל מן גלותא. ואית בהון ע"ב תבין דאגון חסד דרועא ימינא, ובחון רי"ו אתון בחשפון גבורה. ואגון אתון מתכפין תחות תבין, ודא איהו (שמות לד ו) ויעבר ע"ב רי"ו. ודא איהו הנה ה' רכב על ע"ב קל. ודא איהי י"ה יהו יהוה יו"ד ה"א יו"ד ה"א וא"ו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואגון כ"ו אתון ונפקין מן י"ה יהו יהוה ודא איהו הנה ה' רכב על ע"ב קל

בההוא זמנא (שם מב יג) ה' בגבור יצא פאיש מלקחמות יעיר קנאה אף יצריח על איביו יתגבר יריע, בתקיעה ודא רביע יצריח, בשברים, ואלין שני גרשין. על איביו יתגבר בתרועה, ודא שלשלת והא אוקמוה.

ממלכת הרשבי"ו

גירסת
הזוהר העולמי

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

ספרא תננא

דף קלד ע"א תקכט

בההוא זמנא שופר מהפך קדמא, זקף קטן, זקף גדול. מאי מהפך אלא מהפך ממשלה דאמין
דעלמא, לממשלה דישראל. ובההוא זמנא (ירמיה לא יג) והפכתי אכלם לששון. זקף גדול זקף קטן.
ובההוא זמנא יתקיים (ישעיה ס כב) הקטן יהיה לאלה והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה.
והא אוקמוה אם זכו אחישנה, ואם לא זכו בעתה, בעת ה'.

צריך למנדע מאי עתה דעלה אתמר (תהלים קיט קכו) עת לעשות לה' הפרו תורתך. והאי אית עת
ואית עת, הךא הוא דכתיב (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש. ובגין דא אמר (קהלת ג ד) עת
לבבות ועת לשחוק. ורזא המלה מיד דייתי עת דבכיה עת דדחקו לישראל, מיד יהא לון עת
פרקנא. הךא הוא דכתיב (ירמיה ל ז) עת צרה היא ליעקב ומפנה יושע. והא סגיאין הוו עתין
דעאקו, הךא הוא דכתיב (תהלים ט י) משגב לעתות בצרה.

מאן (דף קלד ע"א) יכיל למנדע ההיא עת ביניהו, אלא עת דבכיה איהו. ורזא המלה (ירמיה לא ח) בבכי
יבאו. בבכי דדלות דכך סליק חשבון בבכי, פחשבון ד"ל. וכיון דחזא משה האי דוחקא דדלות
לישראל אתמר ביה (שמות ב ו) והנה נער נער בכה. מיד מה פתיב בתר בכיה ותחמל עליו בפרקנא.
ורזא המלה (בראשית יט טז) ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת
ה' עליו. דהכי עתידין למהוי בדרא דגלותא בתראה פאנון אנשי סדום ועמורה. ומיד ויצאהו
וינחהו מחוץ לעיר. ויצאהו מן גלותא. וינחהו ממזא דטופנא.

ועוד והנה נער בוכה ב'ו כ'ה דאתמר ביה (שמות ב יב) ויפן פ"ה נכ"ה. ואיהו פלילא מחמשין
תרעין דבינה דאתמסרו למשה, ובהון ויך את המצרי. ובהון מחא מחשין מחאן במצרים,
ועליהו אתמר (איכה ב יג) מי ירפא לה. הךא הוא דכתיב (דברים לב לט) מחצתי ואני ארפא. במאי
דמחצתי למצראי אני ארפא לה. ובגין דא (איכה ב יג) מה אעידה. ושלמינו דקרא תפת ירושלים,
מה אשנה לה ואנחמה. פי גדול פים שברך מ"י ירפא לה. מיד שופר הולך אתנח יתיב.

בההוא זמנא אתער משים דאיהו פגונא דנח דאתמר ביה (בראשית ה כט) זה ינחמונו ממעשנו
דאיהו כבד המלאכה. ומעצבון ירינו דאתמר בהון (שמות א יד) אשר עבדו בהם בפרה. ודא איהו
אתנח, (בראשית ו ט) את האלהים התהלך נח. (תהלים קד לה) ויתמו חטאים מן הארץ, וערב רב מ'ץ
ותבין שאור וחמץ.

וישתארוני ישראל סלת נקיה, דעליהו אתמר (דברים כה יט) תמחה את זכר עמלק מתחת השמים.
דאנון דאשתארו ממי טופנא דאתמר בהון, (בראשית ז ד) ומחיתי את כל היקום, דאנון הוו קימין
על ישראל בחמם בגין דאנון רישין עליהו בגלותא. ומיד דאתמחון יתיב קדשא בריך הוא על
פרסה דאמאה אמי דלא יתיב על פרסה עד דיתמחון מעלמא. הךא הוא דכתיב (שמות יז טז) פי
יד על פס יה מלחמה וגו'. ודא איהו אתנח יתיב.

בההוא זמנא דיתב על פורסייא ימחל לישראל מכל חובין דעברו. הךא הוא דכתיב (דניאל ז ט)
ועתיק יומין יתב לבושה פתלג חור. לקימא (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו.

פורסייא שביבין דנור אם יאדימו פתולע פאָמר יהיו. ועוד אם יהיו חטאיכם פשנים מספרא דיצחק, פשלג ילפינו מספרא דאברהם, דבה מתלבנין.

בההוא זמנא דיתב קדשא בריה הוא על פרסה, מיך אתנח. (בראשית ח ד) ותנח התבה שריא בטורי לוטיא למעבד בהון דינא, דאנון טורי קרדו, טורין חשוכין בגלותא ארין בגלותא הדא הוא דכתיב (דברים כח טז) ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה.

דבההוא זמנא נחתין פל לוטיא על ישראל. בגין דיתכפרון מחוביהון, וכל זכון נחתין על חביא לקבלא בהון אגריהו. ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. עולים סלקין זכון. וירדין נחתין חובין. וכלא בהאי סלם סלקין ונחתין. ובטעמי סלם איהו, ודא איהו שופר הולך רביע דרגא תרי טעמי.

בההוא זמנא סליק זכותא דישראל לעלא, ונחית חובין דילהו פמה דאוקימנא. מאי עולים וירדים. אלא מאן דחובה נחית, זכותה סליק. בההוא דרגא דאנחיתו לשכינה עד עפרא, כד נחתין אנון דאנחיתו לה. וכמה דאנון נחתין. כד שכינתא דאיהי מזלא דילהון סליקת עד דמטאת לאתר דאנחיתו לה, מתמן. ומיד דסליקת לאתר, מיך קדשא בריה הוא קביל לה בימינא הדא הוא דכתיב (בראשית ח ט) וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה.

בההוא זמנא (שם פסוק ה) והמים היו הלוד וחסור, דאנון ערב רב עד החדש העשירי. בעשירי באחד לחדש נראו ראשי הקרים, דאנון אבהן ואפער זכותא דילהון על ישראל. דעד ההוא זמנא תמה זכות אבהן. מתמן ואילך חלה זכות אבהן בההוא זמנא ובכך צדיקים יראו וישמחו וגו' והרשעה בלה בעשן תכלה וגו'. בכך ודאי דאיהו חסד דרועא ימינא פורסייא. בגין דכורסיא בימינא אתתקנת. הדא הוא דכתיב (ישעיה טז ה) והוכן בחדס פסא. ובה ותמלך אתה הוא ה' אלהינו.

בההוא זמנא דקודשא בריה הוא יתיב על פורסייא דחדס דאיהו דרחמי, אפמר אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות. בההוא זמנא (שם ל כ) ולא יפנה עוד מזריה.

וכל דא מספרא דאילנא דחיי. ומספרא דאילנא דטוב ורע אתרוג דמי לעדיקיא, וחדס לפינונים, וערבה לרשעים. ושכינתא אתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה. אף על גב דאתמר בה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה. איהי שלטא על עץ הדעת טוב ורע, מספרא דילה היא קריבא למלכא. (נ"א ומספרין אליו לזמנין איהי נקבא קריבא למלכא), הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש מספרא דימינא לזמנין איהי רחיקא מנה מספרא דשמאלא ואל יבא בכל עת אל הקדש. מספרא דימינא איהי לא מקבלה טמאה טוב הוא ימינא. אבל אתרעא מקבלא טמאה מרע ומות בההוא אתר ליה קריבו. (נ"א אל הקדש איהי לא מקבלא טמאה אבל אתרעא טוב מקבלא טמאה מרע ומההוא אתר דלית ליה קריבו).

ותמן צריד לקרבא קרבנא, וקטרת לרחקא רוח טמאה מההוא אתר. ולקרבא זכותא לשמאלא
גבירתא ולרחקא שפחה מתמן. ובגין דא כל שמדן אית בה.

שנוי מעשה דא שבת. דאיהי כל עובדוהי פלאחר יד ורוא המלה פלאחר יד. כל דאיהו צדיק.
אחר יד דאיהי שכנינתא דא שנוי מעשה. ובזמנא דאיהי פלאחר יד לית תמן סגידו דאתמר ביה
כל הפורע פורע בפרוה. תעלא בעדינה סגיד ליה. ובזמנא דאיהי פלאחר יד אתעביד זנב. ועם
כל דא דאמרו תעלא בעדינה סגיד ליה פאתרה.

אבל חוץ מאתרה הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים. דהא צדיק גמור אף על גב דנחית
מדרגה ואתעביד זנב לאריות, עלה אתמר (תהלים לו כה) לא ראיני צדיק נעזב. מאי זנב דילה,
ההוא קוצא דאת ד' מן אחד דאיהו י' ועירא שכנינתא תתאה עליה אתמר (משלי כד טז) פי שבע
יפול צדיק וקם.

תא חזי גלגול דאת ו' איהו. דנפיק בשעתה, דעלה אתמר מזל שעה גורם. פמה דאוקמוה מארי
מתניתין אין (ד קלד ע"ב) מזל יום גורם אלא מזל שעה גורם. באברהם מה פתיב ביה פד אתיא
בגלגולא (בראשית יט כז) וישפם אברהם בפקר אל המקום וגו', בגין לאקדמא לה. יצחק מה פתיב
ביה בגלגולא (שם כד טג) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב. נפק לגבה לחקלא בגין דאתמר בה
(ירמיה ט א) מי יתנני במדבר מלון ארחים.

חד אקדים לפשפשא לה בצפרא. ותננא לפשפשא בה ברמשא. יעקב מה פתיב ביה (בראשית
כח יא) ויפגע במקום. פגע בה. זפאה איהו מאן דפגע בה, בגין יעקב דעלה אתמר (שם) וילך שם.
והיא לינה איהי לונה. מיד דאיערע בה (שם לב ב) ויפגעו בו מלאכי אלהים. ועם כל דא דפגע
בה, הוה נטיר לה ולא אתאחד עמה עד דאתא בעלה. ודא איהו (שם כח יא) וילך שם פי בא
השמש. דבגינה (שם לב לב) ויזרח לו השמש, דאיהו משה דאתא ביה בגלגולא רוחה דמשה.

ובגין דא יעקב ומשה הוו קימי בדרגא חדא בעמודא דאמצעיתא. אבל דא בגופא ודא נשמתא
לה ובגין דא לית שעתא קימא לכל בר נש דאיהי שכנינתא פלא בעלה. ובגין דא פד דחיקת
ליה שעתא לרבי פדת ואמר אי בעית דאחרבה לעלמא, ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני ואולי
דנפלת.

מאי ואולי, אלא ואולי אי בעי קדשא פריד הוא דנפלת בשעתא דמזוני. דהא אתתה עביד, ואולי
אי בעי בעלה דהוי קימא מה דאיהי עבידת פלא רשותא דבעלה. ובגונא דא לית שעתא קימא
דאיהי שכנינתא להווא בר נש, אלא אם ייתי בגלגולא בההוא בר נש (בעלה) דהיא שעתא. ורוא
דמלה (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ובלא בעלה אתמר (ויקרא טז) ואל יבא בכל עת אל
הקדש, (במדבר א נא) וזר הקרב יומת. ולית מיתה אלא עניותא. והאי זר לא פזר אחרא דמום זר,
אלא זר מבעלה.

זכאָה מאן דאָעראַ בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְבְּרִי מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית. דְּכָל נִשְׁמָתָא אֵית לָהּ עֵת וְזִמְן
בְּגִלְגּוּלָא. כְּמָא דְּאָמַר קַהֲלַת (קהלת ג א) לְכָל זִמְן וְעֵת לְכָל חַפְצֵי תַּחַת הַשָּׁמַיִם. וְדָא נִשְׁכִּינְתָּא תַּתְּאָה
דְּאִיְהִי זִמְן וְעֵדָן לְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה וְלְכָל גְּלִגּוּלָא וְגִלְגּוּלָא.

וְאִיְהִי (דניאל ז כה) עֵדָן וְעֵדָנִין וּפְלַג עֵדָן. דְּכָל עֵדָנִין שְׁפִיר, מְאִי וּפְלַג עֵדָן, אֶלָּא כְּגֹזֵן פְּלַג הַמְּנַחֵה
בְּשִׁמְאָלָא אַתְּפִלְגַת לְדִינָא, וּבִימִינָא לְרַחֲמֵי, בְּעַמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא אֲשֶׁתְּלִימַת. וְכַד אַתְּפִלְגַת
בִּימִינָא וּשְׁמָאֲלָא אַתְּמַר בְּהַּ לְאַסְתֵּר (אסתר ה ו) מַה בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂי. וְאִיְהִי כַּח
יְהוָה פְּלַגוּ דִּילָהּ יַד יְמִין, וּפְלַגוּ דִּילָהּ יַד שְׁמָאל. וְלִקְבַל תְּרוּיָהּ אַדְפִּיר קַהֲלַת כ"ח זִמְנִין עֵת הָדָא
הוּא דְּכֶתִיב (קהלת ג ב) עֵת לְלֶדֶת וְגו'.

חֲזָא דְּלָא אַצְלַח, (ויקרא יד מה) וְנִתְּן אֶת הַבַּיִת אֶת אַבְנֵי וְאֶת עַצְוֵי וְאַרְכִּיב לִיהַּ בְּגוּפָא אַחְרָא,
כְּמָא דְּאַרְכִּיב אֵילָן מִמִּין תְּפוּחִים בְּמִין חֲבוּשִׁים, וְתַמָּן אֲשֶׁתֵּינִי אֵילָנָא וְאִיפָא דִּילָהּ. וְדָא אִיְהוּ
שְׁנוּי הַשֵּׁם. חֲזָא דְּלָא אַצְלַח אַעְקָר לִיהַּ מִתַּמָּן, וְשְׁנֵי לִיהַּ בְּכָל עוֹבְדוּי מְכַל מַה דְּהוּא בְּקַדְמִיתָא
וּמְכַל צִיּוּרִין דִּילָהּ. וְרִזָּא דְּמַלְכָּה (איוב יד כ) מִשְׁנֵה פְּנֵי וְתַשְׁלַחְהוּ.

חַן כָּל אֱלֹהֵי יַפְעֵל אֵל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר (שם לג כט). קַרְקַע דְּנִטְע לִיהַּ תַּמָּן וְאַצְלַח וְאַתְּפִשְׁט
אַנְפוּי וְשִׁרְשׁוּי עַד אֶלְפֵי הוֹר, דָּא נִשְׁכִּינְתָּא. הָדָא הוּא דְּכֶתִיב (תהלים קה ח) דְּבַר צְנוּהָ לְאַלְפֵי הוֹר.
וְעִלְיָהּ אַתְּמַר (שיר ח יב) הָאֶלְפֵי לָהּ שְׁלֹמֹה. וְאַלְיִן אֶלְפֵי עֲלָמִין דְּכֶסֶפִּין דְּאַרְכִּיב לִיהַּ לְאַדָּם עַל
כְּלָהּ וְרִזָּא דְּמַלְכָּה (דברים ה י) וְעִשָׂה חֶסֶד לְאַלְפִים. לְמָאן, לְאַהֲבֵי וּלְשִׁמְרֵי מְצוֹתוֹ לְאַלְפֵי הוֹר. כִּיּוֹן
דְּאַצְלַח בְּכָל גְּלִגּוּלָא וּבְכָלְהוּ אַתְּדַכִּי וְאַצְלַח, אַתְּמַר בִּיהַּ וְעִשָׂה חֶסֶד לְאַלְפִים.

אַבְל לְחִיבָא דְּלָא אַצְלַחִין בְּכָל אַתְרַּ מַּה פְּתִיב בְּהוֹן, (תהלים צא ז) יַפֵּל מִצִּדְּךָ אֶלְפֵי, לָא אֵית לוֹן
חוּלְקָא בְּאַלְפֵי עֲלָמִין אֵלִין. וְרִזָּא דְּמַלְכָּה (קהלת ח י) וּבְכֹן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ וּמִמְקוֹם קְדוּשָׁה
יְהִלְכוּ. מְאִי וּמִמְקוֹם קְדוּשָׁה יְהִלְכוּ, דְּהָא אִם אֲנֹן רְשָׁעִים לָא הוּא לוֹן מְאַתֵּר דְּקַדְשָׁה. אֶלָּא וְדָאִי
בְּכֹן רְאִיתִי רְשָׁעִים בְּגִין רְשָׁעוּתָא דִּילְהוֹן לִית לוֹן חוּלְקָא בְּקַדְשָׁה.

אַדְהִכִּי הָא סְבָא דְּסָבִין קָא אַזְדָּמֵן לִיהַּ, אָמַר לִיהַּ לָאו כָּל רְשִׁיעֵינָא שׁוּין, דְּאֵית רְשָׁע גְּמוּרָה, וְאֵית
רְשָׁע שְׁאִינוּ גְּמוּרָה. רְשָׁע שְׁאִינוּ גְּמוּרָה אֵית לִיהַּ חוּלְקָא בְּקַדְשָׁא, וְאֵית לִיהַּ חוּלְקָא בְּמִסְאָבוּ,
דְּאַתְעָרְבוּ בִּיהַּ תְּרוּיָהּ. וְלְהָאִי אַתְּמַר רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ וּמִמְקוֹם קְדוּשָׁה יְהִלְכוּ. וְלָא אָמַר
רְאִיתִי רְשָׁעִים גְּמוּרִים. דְּרְשָׁע גְּמוּרָה לִית לִיהַּ חוּלְקָא בְּקַדְשָׁה וְדָאִי.

אַבְל רְשָׁע דְּלָאוּ אִיְהוּ גְּמוּרָה, אֵית לִיהַּ חוּלְקָא בְּקַדְשָׁה. וּבְגִין לְאַתְדַּפְּאָה מִמִּסְאָבוּ נַחְתִּין לִיהַּ
בְּגִלְגּוּלָא. וְלְהָאִי לִית שַׁעְתָּא וְעֵת וְזִמְן יְדִיעַ אֶלָּא יִיתִי כְּמָה זִמְנִין בְּגִלְגּוּלָא עַד דִּיתְדַכִּי מִהַחֲוָא
זוּהֲמָא. לְאוּמְנָא דְּהוּא לִיהַּ מְאַנָּא דְּכֶסֶפָּא מְעָרַב בְּמִינָא אַחְרָא. כְּעָא לְבָרָא וְלְלַבְנָא לִיהַּ. מַה
עָבַד הוּא יוֹצֵק לִיהַּ בְּמִנָּא כְּמָה זִמְנִין, וְאַרְמֵי לִיהַּ בְּנוֹרָא עַד דְּאַתְבְּרַר וְאַתְלַבֵּן. וְרִזָּא דְּמַלְכָּה (איוב
כב טז) אֲשֶׁר קָמְטוּ וְלָא עֵת נָהַר יוֹצֵק יְסוּדָם.

מאי נהר דא נהר דינור דתמן יוצק נשמתא עד דאתלבנא. ומאי אשר קמטו ולא עת. אלין תתקע"ד דרין דאתקמטו בלא עת ואסתלקו בלא עת קדם זמניהו, וזריק לון קדשא פריד הוא בגלגולא על כל דרא ודרא ודור לון ליסוד.

ודא איהו נהר יוצק יסודם. דאנון ארבע יסודין דארבע פרעופין, דאנון פרעופ אדם, ופרעופ אריה, ופרעופ שור, ופרעופ נשר, דממנון על מיא ואשא ורוחא ועפרא. אריה מרפכה וגלגולא דילה מיא, שור מרפכה וגלגולא דילה אשא. נשר מרפכה וגלגולא דילה רוחא. אדם מרפכה וגלגולא דילה עפרא. הךא הוא דכתיב (שם לד טו) ואדם על עפר ישוב.

תלת חיון עליהו אתמר (שם לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר. אדם, (תהלים קה ח) צוה לאלה דור. אתא רבי שמעון לנשקא ליה פרח לעלא. אמר רבי שמעון (דף קלה ע"א) סבא סבא עליה אתמר (מלאכי ב י) הלא אב אחד לבקנו. בדיוקנא דלעלא אבינו שבשמים זפאה חולקנא דזכינא למחוי בך חולקא.

ומאי הנה פשתים, דאתמר ביה (שמות כח מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה. אמר ליה רבי אלעזר אם פן דאתכפי ביה בשר ערוה טוב איהו. אמר ליה ברי לאו כל עריות שוין, האי לא קריב קרבנא דא אלא לקרבא ערוה דילה לה' דאתמר ביה (ויקרא יח ו) איש איש אל כל נשאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה'. ומאי ערוה דילה זהמא בישא ערלה נוקבא דערלה היא דאתמר בה אדם הראשון מושד בערלתו הוה.

ומאי ניהו אמא דערפוביא בישא, איבא דאילנא דטוב זרע דאתמר בה (בראשית ג ו) ותקח מפרי'ו ויתאכל גם לאישה עמה ויאכל. ומאי ניהי לילי"ת מתמן קא אתנו ערב רב, דאנון מערבין בישראל דאתמר בהון (ישעיה א ד) הוי גוי חטא, דאנון זרע מרעים פנים משחיתים וגו'. ואמרו אלה אלהיך ישראל לעגלא. ובגין דא (בראשית ד ה) ואל קין ואל מנחתו לא שעה.

והא קדשא פריד הוא אתמר ביה (תהלים קמה ט) ורחמיו על כל מעשיו, ואתמר ביה (יחזקאל יח לב) פי לא אחפץ במות המת, וקביל לון כל שפון לקרבנא דקין. אלא דהנה רעותה לביש פמא דאתמר אבל הבל הנה רעותה בקרבנא דילה לקרבא שבנתא להווא דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתב לבושה בתלג תור ושער רישה פעמר נקא. פמאי, בההוא דקריב (בראשית ד ד) מפכרות צאנו ומחלבהן. ובגין דא וישע ה' אל הבל. והא אתמר.

ומיד דלא אתקבל קרבנא דקין, ויחר לקין מאד. ויאמר ה' אל קין למה תרה לך דלא אתקבל קרבנה. אם תיטיב עובדך בגלגולא, שאת לך בעלמא ותתקבל בתיובתא. ואם לאו, לפתח חטאת רבין.

הא חכא אדם העשיה ויצירה אדם דבריאה דאוקמוה על תפארת. מאי פצלמו בעלם דתרין דיוקנין דילה לעלא. אלין אנון ו'ו תרין וויין אנון תרין דיוקנין דא' דאיהו אדם דאמצעיתא.

דשכינתא עלאה איהי דמות אדם עלאה דאיהו חכמה. ושכינתא תתאה דמות אדם דאיהו
עמודא דאמצעייתא. ועוד עמודא דאמצעייתא בדיוקנא דכתר ודא אדם דבריאה. ואדם דיצירה
צדיק בדיוקנא דחכמה. ובגין דא (מלכים א ה כו) ויהוה נתן חכמה לשלמה. דאיהו צדיק פריית
שלום שלם ה'. ושכינתא תתאה אדם דעשייה דמות דשכינתא עלאה.

ועוד אדם מסטרא דואו איהו אריה אנפין ודא אדם דבריאה אדם דיצירה זעיר אנפין מסטרא
דויצרה. יוי אלין אנון ספירן דבריאה ויצירה ועשייה תתאין, ועוד, בראשית פר"א שי"ת, ואנון
אדם דבריאה ויצירה ועשייה תתאין, ואדם דבריאה ויצירה ועשייה עלאין.

ואשכחנא טמירין בספרא דחנוף, דאדם בחשבון זעיר תשע איהו. וכל ספירה אתקריאת אדם.
ושכינתא תתאה דמות אדם. בקדמיתא עלת העלות אמר לכתר נעשה אדם יהא רישא ממד.
הדא הוא דכתיב (שיר 11) ראשך עליך כפרמל.

רישא הא חד. ומצחא דילה ותריין עינין ותריין אוזנין הא שית. ותריין אנפין וחוטמא הא תשע.
נעשה אדם הא פומא דיהא עשירית כללא דכלא. אמר ליה רבון עלמא (קהלת 11) כל עמל האדם
לפיהו. וכל גלגולין דילה לפיהו. ואפשר דיהיב בשעתא דמזוני. אמר ליה אנא אשתתף בכי לא
יהא עמל בפיהו. בההוא זמנא פרא כלא בלא עמל וגיעה. הדא הוא דכתיב (תהלים לג 1) בדבר ה'
שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.

אמר רבי אלעזר ומה עמל הוה לעלא וחסרונא דמזונא. אמר ליה אין דההוא אדם קדמון הוה
בני עלמין ומחריבין. בגין דעלת העלות לא הוה משתתף תמן. בגין דעד השתא לא הוה שלים
בנוקבא דילה. ובגין דא אמר (בראשית א) נעשה אדם, דאיהו נוקבא ואשתתף תמן דאיהו לא
שריא אלא באתר שלים.

לבתר נחית למחא דאיהו חכמה ואמר נעשה אדם. דמחא איהו חד ואתפלג לארבע מחין הא
חמש. ותריין פנפי ראה ותריין פלין דאתחשיבו עמה מלגא, הא תשע ואמר נעשה אדם דא לבא
דיהא שלימו דכלא.

ולבתר נחית לגופא ואמר נעשה אדם. דגופא עליה צנאר וקנה ונשט הא תלת. וגוף ותריין דרועין
הא שית. ובגית ותריין שוקין הא תשע. נעשה אדם עשירית לכלא דא נוקבא בכל אתר נוקבא
דא איהו שלימו דעלאין ותתאין. והכי אזיל בכל אבר ואבר ובכל ספירה וספירה, ואמר נעשה
אדם. עד דאתכלילת שכינתא בכל ספירה ובכל אבר.

בההוא זמנא דאשתלימו כל אברין בה כל חד לעשר פגונא דא, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. לבתר נחית
לארבע חיון דאתנטיל מניהו אדם דאנון יהוה. ואמר נעשה אדם למחוי שכינתא כלילא מפל
סטרא. והכי נחית לתתא לכל צבא השמים ואמר נעשה אדם. והכי לתתא בכני נשא. ואלעזר
ברי נקט האי כללא בידה, דבכל אתר דלית שכינתא תמן, לית שלמותא תמן, ועלת העלות לא

שריא תמן. ובגין דא איהו בר נש פגים בלא נוקבא, לא שריא קודשא בריה הוא עליה. אמר רבי אלעזר וכל חבריא דתמן אלו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.

ועוד אמר רבי שמעון ברקאן לא נחתין על ביתיה ולא נביעו, עד דשכינתא אתחברת בקודשא בריה הוא. הדיא הוא דכתיב (בראשית ב ה) כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ. אמאי בגין דאדם אינ. דעלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתה. ואדם לא אתקרי בלא נוקבא, ובגין דא פי לא המטיר ה' אלהים על הארץ.

והארץ היתה תהו ובהו. וכל בנינין הוו חרבין ויבשין בלא נביעו, עד דאתת שכינתא. ובגין דא (שמות כ כד) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליה וברכתיה. ותרגם אנקלוס בכל אתרא דאשרי ית שכינתא. דכל ברקאן ביה מתפנשין.

ובגינה אתמר כל הפורע פורע בברוה. מאי ברוה? כ' פתח. ר' ראשית חכמה. ב' אמא עלאה ואמא תתאה. ו' כליל שית ספירן, הא עשר כלילן בה וכלהו מתפנשין לגבה. ובגין דא אתקריאת בית הפנסת, פניסו דכלא.

וכל הזוקף זוקף בשם וכל הפורע פורע בברוה. והוא דאתמר ביה (בראשית יד כ) וברוה אל עליון. כליל עשר ספירן מעלא לתתא דאיהו מקור כל ברקאן. וכל הזוקף זוקף בשם. תרין זמנין אמאי הוה ליה למימר כל מאן דמצלי פורע בברוה וזוקף בשם. אמאי תרין פריעות ותרין זקיפות. אלא רזא דתרין פריעות רישא וגופא. עד ח"י עלמין דאיהו כליל ח"י חלון. ודיא איהו עד שיתפסקו כל חליות שבשדרה. ועלה אתמר בייעקב (בראשית לג א) וישתחו ארצה שבע פעמים. וכמא דתרין פריעות אנון ברישא וגופא דאיהו ברוה. הכי צריה תרין זקיפות תמן.

אמר רבי אלעזר אבא רזא עלאה אית יתיר דנחיתו דנביעו מלגאן איהו יתיר. תרין פריעות אנון י' לגבי מאן לגבי ה'ה. ותרין זקיפות בה'ה לסלקא ה' פי, ה' פו'. כגננא דבית ראשון ושני דאסתלקין בתרין עמודין. ועליהו אתמר (תהלים קמה יד) סומך ה' לכל הנפלים וזוקף לכל הפופים. אמר ליה והא אתמר כל הפורע פורע בברכות, דאיהו אל עליון דאתפלילן ביה עשר. איך אנון כפולים תמן עשר תננא למחוי תמן תרין פריעות. דהא פריעות אנון עשר מעלא לתתא. זקיפות עשר (דף קלה ע"ב) מתתא לעלא. ורזא דמלה אל"ף ה"א יו"ד ה"א. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. הפריעות בעשר מן אלף דאדנ"י עד י' זקיפות מן י' דאדני עד אלף דאדנ"י מן אדנ"י איהו אהיה. י' מן אדנ"י איהו יהו"ה. ובגין דא כל הפורע פורע בברוה אל"ף ה"א יו"ד ה"א. וכל הזוקף זוקף בשם יו"ד ה"א וא"ו ה"א. הא הכא זקיפה חד והכרעה חד. הכרעה באהיה זקיפה ביהו"ה. וכלא באדנ"י. אם פן זקיפה תננא והכרעה תננא במאי.

אמר רבי שמעון בריה ברי לעתיק יומין. ודאי זקיפה והכרעה תננא צריה לעלת העלות. דנחית ליה מעלא לתתא ולסלקא ביה שכינתא, דאיהו זקף לה בשם יהו"ה דכלא בידה וברשותה עליה וירידה ונביעו ברשותה דלא נחית אלא ברשותה. ואם הוא לא נחית נביעו לא נחית. ואם

הוא לא נחית לית סליקו לשכינתא ונביעו לא נחית לה. חדו בלהו חבריא וחדא רבי אלעזר. נפק קלא ואמר על רבי שמעון (משלי כג כה) ישמח אביו ואמו ועל רבי אלעזר ותגל יולדתה.

ועוד נעשה אדם, אתחברו אופן ומלאך וכסא ואמרו נעשה אדם, דיחא בשתפו דילן, נשמתא מכסא ורוחא ממלאך, ונפשא מאופן למתיו בדיוקנא דילן לברכא ולקדשא וליחדא ליה כגונא דילן.

ועוד נעשה אדם. אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר, שמעון שמעון מאן הוא דאמר נעשה אדם. ויאמר אלהים מאי ניהו הכא האי אלהים. מיד פרח ולא קא חזא ליה. כמא דשמע רבי שמעון שאמר ליה שמעון שמעון ולא קרא ליה בשם רבי. אמר ודאי דא איהו קודשא בריה הוא דאתמר ביה (דניאל ט) ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור. כען איהי שעתא למפתח בהאי רזא ודאי הכא אית רזא דלא אית רשו לאתגליא. וכען משמע דרשותא אתיהיב לאתגליא.

פתח ואמר למלאך יהיה פמה בנינין למבני, והוה ליה אומנא. ואומנא לא הוה עביד מדעם אלא ברשו דמלאך. הךא הוא דכתיב (משלי ח ל) ואהיה אצלן אמון וגו'. מלאך ודאי איהו חכמה עלאה לעלא, ועמודא דאמצעייתא איהו מלאך לתתא. אלהים אומנא לעלא ודא אמא עלאה, אלהים אומנא לתתא ודא שכינתא דלתתא. ואתתא לית לה למעבד מדעם בלא רשו דבעלה.

וכל בנינין דהוה בארחה אצילות, הוה אפא אמר באמירה לגפי אמא יהי כה, וכך הוה. הךא הוא דכתיב (בראשית א ג) יהי אור ויהי אור. ויאמר, הוה אמר לאלהים יהי אור מארי דבנינא איהו אומר, ואומנא עביד מיד. והכי בכל בנינין דאנון בארחה אצילות, הוה אמר יהי רקיע יהי מארת וכלא אתעביד מיד.

כד מטא לעלא דפרוידא דאיהו עולם הנפרדים, אמר אומנא למארי בנינא, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. אמר מארי בנינא ודאי טב הוא למעבד ליה אבל עתיד הוא למחטי קמה, בגין דאיהו כסיל. הךא הוא דכתיב (משלי י א) בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו, איהי אמרת פתר דחובה באמא תליא ולא באבא, אנא בעינא למברי ליה בדיוקנא דילי. הךא הוא דכתיב (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, ולא בעא לאשתתפא ביה אבא.

בזמנא דהב מה פתיב (ישעיה נ א) ובפשעיכם שלחה אפכם. אמר מלאך לאמא ולא אמרית לך דעתיד איהו למחטי. בההוא זמנא תריד ליה ותריד לה עמה. ובגין דא פתיב בן חכם ישמח אב, דא אדם דאיהו בארחה אצילות. ובן כסיל תוגת אמו, דא אדם דבריאה.

קמו בלהו חבריא ואמרו רבי רבי וכי אית פרוידא בן אבא ואמא, דמסטרא דאפא איהו בארחה אצילות ומסטרא דאמא בפריאה. אמר להו חבריא חבריא לאו הכי, דהא אדם דאצילות דכר ונוקבא הוה מסטרא דאבא ואמא, ודא איהו (בראשית א) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. יהי אור מסטרא דאבא. ויהי אור מסטרא דאמא. ודא איהו אדם דו פרעופין. ולחאי לית ביה צלם

וּדְמוּת. אֵלָא אַמָּא תּוֹת לִיהּ כְּנֻז"י דְּסֻלִיק לְחֻשְׁבֵּן אֱלֹהִים. וְתֵהוּא כְּנֻזי אִיהוּ אֹר וְחֻשְׁךָ. וּבְגִין
הֵהוּא חֻשְׁךָ דִּתְהוּ בְּהוּא כְּנֻזי, אָמַר אַבָּא דְעֵתִיד לְמַחְטִי לְאָדָם דְּבְרִיאָה דְאִיהוּ אֹר לְבוּשָׁ
עֲלִיזָן. וְהֵא אִיהוּ אֹר דְּבָרָא קִנְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן דְּגִנְזוּ לְצַדִּיקִים.

וְתֵהוּא חֻשְׁךָ דְאֵתְבְּרִי בְּיוֹמָא קִדְמָאָה לְרִשִׁיעִיא תְּדָא הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוּאֵל א, כ ט) וְרִשָּׁעִים בַּחֻשְׁךָ
יִדְמוּ. וּבְגִין הֵהוּא חֻשְׁךָ דִּתְהוּ עֵתִיד לְמַחְטִי לְהֵהוּא אֹר, לֹא בְּעֵי אַבָּא לְאַשְׁתַּתְּפָא בִּיהּ. וּבְגִין דָּא
אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ הֵהוּא אֹר. בְּדְמוּתֵנוּ הֵהוּא חֻשְׁךָ דְאִיהוּ לְבוּשָׁא דְאֹר, כְּנֻזָּא דְגִנְזָא
דְאִיהוּ לְבוּשָׁא לְנִשְׁמָתָא. תְּדָא הוּא דְכְּתִיב (אִיוב יא) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי. חֲדוּ בְּלָהוּ חֲבָרְיָא וְאָמְרוּ
זַכָּאָה חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מְלִין דְלֹא אִשְׁתַּמְעוּ עַד הַשְׁתָּא.

פְּתַח עוֹד רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (דְּבָרִים ל ב ט) רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי. אָמַר חֲבָרְיָא
שְׁמַעוּ מְלִין עִתִּיקוֹן דְאֵנָּא בְּעִינָא לְגַלְגָּאָה פְּתַר דְאֵתְיָהִיב לִי רִשׁוֹ לְגַלְגָּאָה. מֵאִי נִיהוּ דְאָמַר רְאוּ
עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי. אֵלָא דָּא הוּא עֵלְת עַל כָּל עֲלָאִין. וְתֵהוּא אֵתְקַרִי עֵלְת
הָעֵלְוֹת, עֵלְת מְאֲלִין עֵלְוֹת דְלֹא יַעֲבִיד חֲד מְאֲלִין עֵלְוֹת שׁוֹם עוֹבְדָא עַד דְנִטִּיל רִשׁוֹ מֵהֵהוּא
עֲלָאָה דְעֵלְתָהּ, כְּמָה דְאֹקִימָנָא לְעֵלְא בְּנַעֲשָׂה אָדָם.

נַעֲשֶׂה וְהֵא, עַל תְּרִין אֵתְמַר דְאָמַר דָּא לְהֵהוּא דְלְעֵלְא מְנַה, נַעֲשֶׂה וְלֹא עָבִיד מְדַעַם, אֵלָא בְּרִשׁוֹ
בְּאֵמִירָה מֵהֵהוּא דְלְעֵלְא מְנַה. וְתֵהוּא דְלְעֵלְא מְנַה לֹא עָבִיד מְדַעַם עַד דְנִטִּיל עֵצָה מֵחֲבָרָה.
אַבְל תֵּהוּא דְאֵתְקַרִי עֵלְת עַל כָּל הָעֵלְוֹת, דִּלִּית לְעֵלְא מְנַה וְלִית לְתַתָּא דִשְׁוָה לִיהּ. תְּדָא הוּא
דְכְּתִיב (יִשְׁעִיָה מ כה) וְאֵל מִי תִדְמִינִי וְגו'. אָמַר רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי, דְנִטִּיל
עֵצָה מְנַה, כְּנֻזָּא דִתְהוּא דְאָמַר וְיֵאמַר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ.

קָמוּ בְּלָהוּ חֲבָרְיָא וְאָמְרוּ רַבִּי הֵב לָן רִשׁוֹ לְמַלְלָא בְּהֵא אֵתְר. אָמְרוּ וְהֵא לֹא אִמְרַת לְעִיל דְעֵלְת
הָעֵלְוֹת אָמַר לְכַתֵּר נַעֲשֶׂה אָדָם, וְאִיךְ אִמְרַת בְּעֵלְת (דף קלו ע"א) הָעֵלְוֹת דְלֹא נִטִּיל עֵצָה וְרִשׁוֹ אֵלָא
אִיהוּ בְּלַחֲוֹדוּהִי בְּלֹא שְׁתוּף וְחֻשְׁבֵּן, דְכְּתִיב וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי. אִפְלוּ אֱלֹהִים דְאֵצִילוּת.

אָמַר לֹזֵן יְהוֹן שְׁמַעִין אֲוִדְנִיכּוֹן מַה דְפּוֹמִיכּוֹ מְמַלְל. וְהֵא לֹא אִמְרִית לְכוּ הַשְׁתָּא דְאִית דְאֵתְקַרִי
עֵלְת הָעֵלְוֹת, וְלֹא אִיהוּ תֵהוּא דְאֵתְקַרִי עֵלְת עַל כָּל הָעֵלְוֹת. דְעֵלְת עַל כָּל הָעֵלְוֹת לִית לִיהּ תְנַנְנָא
דְנִטִּיל עֵצָה מְנַה. דְאִיהוּ יְחִיד קְדָם כְּלָא, וְלִית לִיהּ שְׁתַּתְּפָא.

וּבְגִין דָּא אָמַר רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי דְנִטִּיל עֵצָה מְנַה. דְאִיהוּ יְחִיד קְדָם
כְּלָא וְלִית לִיהּ תְנַנְנָא וְלֹא שְׁתַּתְּפָא. וְלֹא חֻשְׁבָּנָא. דְאִית אֶחָד בְּשְׁתוּף כְּנֻזֵן דְכָר וְנוֹקְבָא דְאֵתְמַר
בְּהוֹן (יִשְׁעִיָה נא ב) כִּי אֶחָד קְרֵאתִיו וְכו'. אַבְל אִיהוּ חֲד בְּלֹא חֻשְׁבֵּן וּבְלֹא שְׁתוּף. וּבְגִין דָּא וְאֵין
אֱלֹהִים עִמָּדִי. קָמוּ בְּלָהוּ חֲבָרְיָא וְאִשְׁתַּטְּחוּ קַמָּה וְאָמְרוּ, זַכָּאָה בְּר נִש דְמֵאֲרִי אִסְתַּבְּכֵם עִמָּה
לְגַלְגָּאָה רְזִין טְמִירִין דְלֹא הוּוּ מִתְגַּלְגֵּין לְמַלְאָכִין קְדִישִׁין.

אמר לון חבריא אית לן לאשלא קרא, דכמה רזין טמירין בהאי קרא. אני אמית ואחיה וגו'.
חבריא אני אמית בספירה, ואחיה בספירה מספרא דימינא חיי, ומספרא דשמאלא מיתה. ואי
לא אסתכמו תרויהו בעמודא דאמצעייתא לא אתקום דינא דאנון פמותב תלתא כחדא.

ולזמנין אסתכמו תלתא למעבד דינא, וייתי יד ימינא דאיהי פשוטה לקבל שבין. דאיהו יהוה
יו"ד ה"א וא"ו ה"א ודא שכנינא אתקרי יד ימין מספרא דחסד, יד שמאל מספרא דגבורה. יד
יהוה מספרא דעמודא דאמצעייתא. פד בר נש חזר בתיובתא האי יד שזיב לון מן דינא. אבל
פד דן עלת על כל העלות, אתמר ביה ואין מידי מציל.

ועוד תלת זמנין אית בהאי קרא אני אני אני דאית בהון א א א י י י, דאתרמיזו פיו"ד ה"י וא"ו
ה"י. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואית בהון תלת ווי"ן ואי"ן ואחי"ה ואנ"י דאתרמיזו פאלין שמחן. ועם
פל דא דהאי קרא אוקמוה חבריא לגבי אלהים אחרים. ראו עתה פי אני הוא דא קודשא
ברוך הוא ושכינתה דאתמר בהו אני והו. ואין אלהים עמדי, דא סמא"ל ונחש. אני אמית,
בשכינתא למאן דאיהו חב. ואני אחיה ביה למאן דאיהו זכאי. ואין מידי מציל דא יד יהוה
דאיהו יהוה יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואיהו כוז"ו במוכס"ז כוז"ו וכלא קשוט.

אבל מה דאתמר לעלא על עלאה דאיהו עלת על כל העלות, האי רזא לא אתמסר אלא
לחכימינא ונביאיא.

ועוד נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, הא אוקמוה חבריא על מלאכי השרת, דאנון אמרו האי
קרא, אמרו ליה בטר דהוו ידעין מה דהוה ומה דעתיד למחוי. ואנון הוו ידעי דהוה עתיד
למחטי. ואמאי בעי ליה למעבד. ולא עוד אלא עז"א ועז"ל הוו מקטרגין עלה זמנא דאמרה
שכינתא לקודשא בריך הוא נעשה אדם.

אמרו (תהלים קמד ג) מה אדם ותדעהו. מה את בעי למעבד אדם ותדעהו ועתיד למחטי קמו
באתתא דילה דאיהי חשה. דאור איהו דכורא. חשה נוקבא. שמאלא חשה דבריאה, בההוא
זמנא שכינתא אמרת לון בהאי דאתון מקטרגין אתון עתידין למנפל. דדא הוא דכתיב (בראשית
ו ב) ויראו בני האלהים את בנות האדם. וחשקו בהון וטעו בהון ואפיל לון שכינתא מקדשה
דילהון.

אמרו חבריא אי הכי עז"א ועז"ל לא משקרין במלוליהו. דודאי בנוקבא הוה עתיד למחטי
אדם. אלא הכי אמרת שכינתא אתון דאזדמנתון לקטרוגא קדמי יתיר מפל עבא מרום, אם
אתון היתון שפירין מאדם בעובדיכו, יאות לכו לקטרוגא עלה. אבל אם הוא עתיד למחטי
באתתא דדא אתון בנשין סגיאין. כמא דאתמר (שם ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם. בנות
האדם ולא בת האדם. ולא עוד אלא אם אדם חב הא אקדימית ליה תשובה לאחזרא למארה
ולאתתקנא במא דחב.

אמר ליה חבריא אם כן אמאי פלי האי. אמר רבי אלעזר לחבריא אי לא הוה הכי דברא קודשא בריה הוא יצר הטוב ויצר הרע האנון אור וחשך, לא הוה זכו וחובה לאדם דבריא. אלא בגין דאתברי מתרוניהו. ובגין דא (דברים ל טו) ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת המוות ואת הרע (שם ט), ובחרת בחיים. אמרו ליה ועוד אמאי פלי האי. לא הוה אתברי למיחב קדם יהוה, ולא לגרמא כל מה דגרים לעלא, ולא הוה ליה לא עניש ולא שבר.

אמר חבריא מן הדין הוה למברי ליה בגין דאורייתא בגינה אתבריא את דכתיב בה אגרא לעדיקיא וענישא לרשיעיא. ולא הוה אגרא לעדיקיא וענישא לרשיעיא, אלא בגין אדם דבריא (ישעיה מה) לא תהו בראה לשבת יצרה. אמרו ודאי כען שמענא מה דלא שמענא עד השתא. ודאי לא ברא קודשא בריה הוא מלתא דלאו הוא צריך.

ולא עוד אלא אורייתא דבריא איחי לבושא דשכינתא. אם אדם לא הוה עתיד למברי הות שכינתא בלא פסוּיא פגוּנא דעני. ובגין דא כל מאן דחב פאלו הפשיט לשכינתא מלבושהא, והאי איהו ענישא דאדם. וכל מאן דמקיים פיקודא דאורייתא פאלו הוא לביש לשכינתא במלבושהא. ובגין דא אוקמוהו בכסופא דציצית, (שמות כב כו) פי היא כסותה לבדיה היא שמלתו לערו במה ישכב בגלותא והא אוקמוהו.

תא חזי חשך איהו אכמו דאורייתא אור חורו דאורייתא. וכד ההוא אור מתלבש בחשך, אתמר באורייתא שחורה אני ונאורה (שיר השירים א ה). וכד אסתלק מתמן אור דאיהו חורו, איחי אומרת אל תראני שאני שחורת. ואורייתא פגוּנא דבת עינא דאיהו אכמא ושפירא באור דנהיר ביה. ובגין בת עינא ואור דנהיר בה אמר (דף קלו ע"ב) דוד (תהלים כז א) ה' אורי וישעי ממי אירא. אורי אור י' דאיהו בת עין. ותריז גנין אית לה, אור מלגאו וחשך מלבר למגוי שלטאה בהו על כל קלפין. הדא הוא דכתיב (שם קג יט) ומלכותו בכל משלה. בלבושא דאור איהו שליטת על כל אנון דאתמר בהון (שמות כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבתם. ובלבוש אכמא שליטת על חיביא דאתמר בהו (ש"א ב ט) ורשעים בחשך ידמו.

ועוד אור איהו מסטרא דימינא דאיהו אור יום קדמאה דאתמר ביה (בראשית א ג) יהי אור, דא אברהם ויקרא אלהים לאור יום. חשך מסטרא דשמאלא דיצחק דאיהו יום תנניא דאתמר ביה (שם כז א) ותבהין עיניו מראת. ולחשך קרא לילה וגו'. אדם דא יעקב אתלבש בתרוניהו באור דימינא ובחשך דשמאלא.

ובתרוניהו עמודא דאמצעיתא איהו עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה דנהיר בתרוניהו. הדא הוא דכתיב (שמות יג כב) לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם. ענן מסטרא דילה מיא. חשך מסטרא דילה אנשא. עמוד איהו שלום ביניהו. הדא הוא דכתיב (איוב כה ב) עשה שלום במרומי. וכד איהו באמצעיתא (שמות יד כ) ולא קרב זה אל זה כל הלילה. לא קריב מיא לאנשא, ולא אנשא למיא. דאיהו אפריש ביניהו האי איהו מחלקת לשם שמים פגון הלל ושמאי.

לְקַבְּלֵיהוּ תְרִין אַמּוּרַי בְּרַקִּיעָא מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל וְיֵשׁוּעַ מְכַרִּיעַ בִּינֵיהֶם דְּאִיהוּ נּוֹרִיאֵל
אוֹרִיאֵל. אוֹרִיאֵל אֲתַקְרִי מְסֻטָּרָא דִּימִינָא. נּוֹרִיאֵל מְסֻטָּרָא דִּישְׂמַאלָא. וְאִיהוּ אָדָם דִּלְתַתָּא
מְטַטְרוּ"ן שְׂמִיה דִּישְׁלִיט עַל כָּל מְאָרֵי מַתְנִיתִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ בַדְּגַת הַיָּם.
אַלִּין תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים דְּמַתְרַבִּין בְּיַמָּא דְּאוֹרִיתָא דִּירְתִי מַתְמָן וְכוּ'.

בְּרַאשִׁית בְּרָא שְׁמֵית וְדָא מְטַטְרוּן אוֹת בְּצַבָּא דִּילֵהּ. וּבְגִינָה אֲתַמַּר (בראשית ד טו) וַיִּשֶׁם ה' לְקִין
אוֹת. לְאַנְנָא עֲלֵהּ מַה דְּהוּא אָזִיל נַע וְנָד בְּגִלְגּוּלָא, אֲתַעְבִּיד נּוֹד. מִיַּד (שם ד טז) וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָא נּוֹד
קְדַמַּת עֲדוּן. וְדָא אוֹת דְּבְרִית מִלְּהָ דְקִנָּא עֲלֵהּ דְּאֶחָוָה בְּגִין דְּנִוְלַד מְהוּל. וּבְאָן אֲתַר זָכָה לִיה
בְּקִינֵי בְּגִין דְּחִזַּר תְּמָן בְּתִיבְתָא וְנִפְקוּ בְּנֵי מִנְהָ דְעָאלוּ לְגַן עֲדוּן. וּבְגִין דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָא נּוֹד
קְדַמַּת עֲדוּן.

לְבַתַּר עֲבִיד תּוֹלְדִין מְסֻטָּרָא דְרַע, וְאֲתַפְּשֻׁטוּ בְּגִלְגּוּלִין דְעֲלָמָא. וְעֲלִיהוּ אֲתַמַּר (שם ד יז) וַיַּדַּע קִין
אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ. חֲנוּךְ מְסֻטָּרָא דְקִין וְדָא יֵצֵר הָרַע חַנוּכָּא לְבִישׁ. וְאִית חֲנוּךְ
מְסֻטָּרָא דְאַנּוּשׁ דְּאִיהוּ יֵצֵר הַטּוֹב חַנוּכָּא לְטַב. וְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם ה כב) וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים
וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים. וְדָא חֲנוּךְ דְנִהְפַד בְּשָׂרִיה לְלַפִּידֵי אֵשׁ.

וַתֵּלֶתָא אַנּוּן אָדָם שְׁת אַנּוּשׁ. אַנּוּשׁ מַתְמָן אֲתִיחַסוּ כָּל דְרִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ד כו) אִז הוּחַל
לְקָרָא בְּשֵׁם ה'. מַתְמָן אֲתַפְּשֻׁטוּ כָּל גִּלְגּוּלִין דְצַדִּיקָא. חֲנוּךְ דְנִפְק מְאַנּוּשׁ אִיהוּ מְטַטְרוּ"ן דְנִהְפַד
בְּשָׂרֵי לְלַפִּידֵי אֵשׁ וְאִיהוּ נּוֹרִיאֵל. וְעַל תְּרוּוֹהוּ אֲתַמַּר (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׂוֹב. רָצוּ"א דָּא
נּוֹרִיאֵל. וְשׂוֹ"ב מְטַטְרוּ"ן הָכִי סְלָקִי בְּחֻשְׁבָּן. כְּמַרְאֵה הַבְּזֻק אֵלָא אִיהוּ (שם כח) כְּמַרְאֵה הַקְּשֵׁת
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְעֵינָיו, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית ט יד) וְהָיָה בְעֵינֵי עֲנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָהּ הַקְּשֵׁת בְּעֵינָיו.
וּבְגִינָה אֲתַמַּר (שם טו) וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַיָּמִים מִבּוֹל לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר. בְּגִין דְאֲתַהְפַּד לְלַפִּידֵי אֵשׁ. וְכָל
מְלָאכִין דְמִמָּנָן עַל נְשַׁמְתִין דְגִלְגּוּלִין מַתְמָן הוּוּ.

וְעוֹד כְּמַרְאֵה הַקְּשֵׁת, עֲלֵה אֲתַמַּר לְמִשָּׁה (שמות כה מ) וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְתַבְנִיתֶם אֲשֶׁר אִתָּה מְרָאֵה
כְּהַר. כְּמַרְאֵה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מִשָּׁה בֵּן עֲשָׂה אֶת הַמְּנֹרָה (במדבר ח ד). וְדָא מְטַטְרוּ"ן, מ' דִּילֵה
מְנֹרָה. נּוֹרִיאֵל נּוֹר דְלִיק וְהוּא ט"ט (דברים ו ח) וְהָיוּ לְטַטְפוֹת בֵּין עֵינֶיהָ. וְכֵלָּא אֲתַפְּשֻׁטָא מְאַנּוּשׁ
וּבְגִין דָּא (בראשית ד כו) אִז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

בְּרַאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (בראשית א). הָאִי קָרָא אֲתַפְּרֵשׁ לְשִׁבְעֵין אַנְפִין בְּמַה דְּאוּקְמוּהָ רַבְּנָן שִׁבְעֵין
אַנְפִין לְאוֹרִיתָא. בְּרַאשִׁי"ת בַּת בַּתְּחֵלָה אַמְאִי. אֵלָא הָכִי אוּקְמוּהָ רַבְּנָן דְמַתְנִיתִין בַּת בַּתְּחֵלָה
סִימָן טוֹב לְבָנִים. וּמְאִי נִיהוּ אֵלִין שְׁמֵית סְפִירָן דְכִלְלִין בְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאֲתַמַּר עֲלִיהוּ (שמות
לא יז) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וְאַנּוּן שְׁמֵית זְמַנִּין טוֹב דְעוּבְדָא דְבְרַאשִׁית.

וּבִיזְמָא תְּלִיתָאָה תְרִין זְמַנִּין טוֹב. חַד דִּיזְמָא תְּנִנָּא דְבְרַאשִׁית, וְחַד דִּיזְמָא תְּלִיתָאָה. וְאַנּוּן (דברי
הימים א כט יא) הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָּל. דְּאִיהוּ צַדִּיק. וְהָאִי בַת אִיהִי

שְׂכִינְתָא תַּתָּא מְלָכוּת הַקֹּדֶשׁ, עֲשִׂירָאָה לְתַשְׁעָה, וְשִׁבְעֵאָה לְשִׁית, וְרִבְעֵאָה לְתַלְתָּ אַבְהֵן,
וְתַמִּינְאָה לְשִׁבְעֵאָה חַג שְׁמִינֵי עֲצֵרַת.

וְאִיְהִי בֵּת קוּל רִבְעֵאָה לְתַלְתָּ דְרַגְיָן דִּהְיוּ מְשַׁתְּמָשִׁים בְּהוּן יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעֵהוּן וְאַנּוּן תּוֹרָה. נְבוּאָה.
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. בֵּת קוּל. וְכִלְהוּ כְּלִילָן בְּהַ בְּמְלָכוּת קַדִּישָׁא, אִיְהִי תּוֹרָה מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא
(תהלים יט ח) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה. וְאִיְהִי נְבוּאָה מְסַטְרָא דְנִצְחָה וְהוּד דְאַנּוּן תְּרִי נְבִיאֵי קְשׁוּט, בְּכָל
צוּרוֹת וּמְרָאוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְחַזְיוֹנוֹת דְנְבִיאֵי, כְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּבֵת עֵינַן דְאִיְהִי לְבֵת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנָה,
י' כְּלִילָא מְעַשֵּׂר מְרָאוֹת, וְנִהְיָא מִתְלַתִּין וְתַרְיִן אֱלֹהִים דְעוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית, כְּלִילָא מְעַשְׂרָה
מְאַמְרוֹת, וּבְהַ הַלֵּב רוּאָה, הַלֵּב יוֹדַע הַלֵּב מִבֵּין.

לֵב נְתִיבוֹת פְּלִאוֹת חֲכָמָה. וְעֵלָה אוֹקְמוּהָ מְאִירֵי קְבֻלָּה, נִגַּע בְּבֵת וְכִלְל בְּהַ כָּל הַמְאַמְרוֹת
וְהַנְתִּיבוֹת. וְעֵשֶׂר אַמְיָרָן וְל"ב נְתִיבוֹת, אַנּוּן מ"ב דְרַמְיָן בְּהוּן מִשָּׁה בְּשִׁיר שֶׁל פְּגָעִים. (תהלים צא יד)
כִּי בִי חֶשֶׁק וְאֶפְלָטָהוּ. כִּי בִי אַרְבָּעִין וְתַרְיִן, דְבַהוּן אֲתַקְרִיאַת יָד הַגְּדוּלָּה יָד הַחֲזָקָה יָד רָמָה.
וְאִיְהִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְסַטְרָא דְצַדִּיק חַי עַלְמִין. וְאִיְהִי בֵּת קוּל מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאַתְקְרִי
קוּל הַשׁוֹפָר הַקָּל קוּל יַעֲקֹב. (שמות יט יט) מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוּל.

אִיְהִי בֵּת קוּל שְׁמִנְהָמַת כְּיוֹנָה דְאַתְמַר (שיר ב ד) יוֹנָתִי בַּחֲגוּי הַסֵּלַע. וְאוֹקְמוּהָ עֲלָה בֵּת קוּל הֵיְתָה
יוֹצֵאת מִן הַשָּׁמַיִם וְאוֹמְרַת הִלְכָה כְּפִלוּנִי.

אִיְהִי בֵּת קוּל דְאַתְמַר עֲלָה (תהלים יז ח) שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַן. אִיְהִי בֵּת דְאַתְמַר בְּהַ (תהלים מה יד)
כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מְלֵךְ פְּנִימָה וְגו'. פְּנִימָה לְמִשְׁנָה דְפָנִים דְאַנּוּן נְרָאִים מְסַטְרָא דִּיהו"ה. מִמְשַׁבְּצוֹת
זָהָב לְבוּשָׁה מְסַטְרָא דְאֲדָנִי, דְאִיְהִי דִין דְגְבוּרָה.

וְאִיְהִי פְּנִימָה רַחֲמִים. מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְנִטִּיל בִּימִינָא וְכִלְיָן כְּתוּבָא יֵאֵהְדוּנָה'י.
אֲדָנִי לְבוּשָׁא לִיהו"ה וְאֵת י' כְּבוֹדָה בֵּת מְלֵךְ פְּנִימָה. וְאַנּוּן בֵּת עֵינָא יְמִינָא וּבֵת עֵינָא שְׁמֵאלָא
י' מִן יֵאֵהְדוּנָה'י. וְאִיְהִי בֵּת מְסַטְרָא דְחֶסֶד דְרַגְאָ דְאַבְרָהָם, דְאַתְמַר בֵּת הֵיְתָה לְאַבְרָהָם וּבְכָל
שְׁמָה, שְׁנַאֲמַר (בראשית כא א) וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל.

תְּנַנְנָא בְּרָאשִׁית, אוֹקְמוּהָ רַבְנָן אַמְאֵי מִתְחִיל אוֹרִיתָא כְּב'. אֵלָא הָא אוֹקְמוּהָ בְּגִין דְחָב אָדָם
דְאַכַּל מַעֲזָה תּוֹדַעַת טוֹב וְרַע וְלִטְיָה לְאָדָם עֵשֶׂר קְלָלוֹת וְאַרְעָא תַשְׁע, חֶסֶר חַד דְלָא אֲתַלְטִיָּא
דָּא אַרְעָא. וּמִיָּד דְאַתְיְהִיבַת אוֹרִיתָא פִּתְחָ בְּבֵית דְאִיְהִי בְרָכָה לְאַפְקָא עַלְמָא מְלִטְיָה. וְעַל דָּא
מִתְחִיל כְּב' וְעֵלָה אֲתַמַּר (משלי י כב) בְּרַבְתָּ ה' הִיא תַעֲשִׂיר. (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתָהּ.

וּמֵאֵן אֲתַר אֲתַקְרִיאַת בְּרָכָה. לְמֵלֵךְ דְבַעָא לְמַבְנֵי פְּלִטְרִין. חֶפֶר בְּאַרְעָא וְחֶפֶר לִיָּה מְבוּעָא
דְמִיָּא. אָמַר בְּתַר דְאִית לִי נְבִיעוּ דְמִיָּא אַבְנָה בֵּית. וְהִינוּ (משלי כד ג) בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בַּיִת. וּמְקוֹר
דִּיהוּא נְהַר מְבוּעָא דְלִית לִיָּה סוּף וְלָא פְּסֵק. דָּא פִּתְרָ עֲלִיוֹן. וְהוּא בֵּית כַּד אֲתַמְלִיאַת מִחֲכָמָה
אֲתַקְרִיאַת בֵּית, בֵּית י', וְהִינוּ בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בַּיִת. כָּל אֲתַתָּא בֵּת לְבַעְלָהּ. וּבִי"ת זְעִירָא אֲתַמְלִיאַת
מִתְפַּאֲרַת דְהִינוּ תּוֹרָה וּבְהַ אֲתַקְרִיאַת בֵּית.

אבל אמא עלאה בתוספת י'. וישלמה אמר (מלכים א ו ז) והבית בהבנתו אכן שלמה מסע נבנה. מאי אכן שלמה. דא י' עלה אתבני ביתא. ובגין דא בחכמה יבנה בית. ודא י' זעירא עלה אתבני ביתא דלתתא. (דף קלז ע"א) כגוןא דאתבני באת י' ביתא עלאה. ואגון בית ראשון ובית שני. ואגון י' מן יהוה אדנ'י, עליהו אתמר (דברים כז) אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך. את לרבות מזבח תנינא.

אמר רבי אלעזר ושאר חבריא דהווי עמה, ודאי אלו לא אתנינא לעלמא אלא למשמע דא דיני. וכען אשתמודע ביה מאן אתברכת ואתקריאת ברפת יהוה. והינו (שם לג כג) ומלא ברפת ה' ים ודרום ירשה. מן המלא אתברכת ותמן אתשקנן כל האגון צריכין לאתשקאה. אמר מלכא בתר דאית לי מפועא אטע אילנא. והינו בן, דאיהו בן מלשון בגין כמה דאוקמוה רבנן, אל תקרי בניך אלא בוניך. ואוקמוה פנות בכלל פנים.

ואבא דאיהו מקור דחכמה איהו בתר. מקור דחכמה תנינא מאי ניהו. אמר ליה אמא ברי. אמר ליה בהאי קרא רמיז ליה שלמה (משלי ה יח) יהי מקורך ברוך. ודא צדיק. ובגין דא אתמר ביה (שם יו) וברכות לראש צדיק ודא שלום. וישלמה אתקרי על שמה שלמה. ואתמר ביה (מ"א ב מה) והמלך שלמה ברוך. ובגין דא אתתא לא אתברכת אלא מפרי בטן דבעלה, דאיהו זרע מברית חי עלמין כליל חי ברפאן דעלותא. ובגין דא מאן דבעי לאתשקאה מנה צריך למכרע לגבה. ויוסף הצדיק כד זכה לדרגא דא דצדיק חי עלמין, חזא בחלמא דכל דרגין חזו פרעין לדרגה. הדא הוא דכתיב (בראשית לו ט) והנה השמש והירח וגו'. ובגין דא פל הפורע פורע בברוך.

אמר לו בריך ברי לעתיק יומין. (משלי כג כה) ישמח אביך ואמך אביך דא קודשא בריך הוא. אמך דא שכנינתא. ותגל יולדתך דא אמך דלתתא, דודאי מההוא ברוך אתברכת שכנינתא דלתתא. ובברן דילה אתין ממחא דאיהי חכמה עלאה על ידי עמודא דאמצעייתא. ובגין דא גוף וברית חשבנין חד. וכגוןא דצדיק איהו מקור דשכנינתא תתאה, אוף הכי דעמודא דאמצעייתא איהו מקור דצדיק. וחכמה עלאה מקור דעמודא דאמצעייתא. ובתר מקור דחכמה עלאה. ובכל אתר ברוך דבר, ברכה נוקבא. והינו (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתך.

תא חזי שכנינתא אית דאתקריאת אמה. ושכנינתא אית דאתקריאת שפחה. ושכנינתא אית דאתקריאת ברתא דמלכא. הכי אית איש ואית איש. אית איש דאתמר ביה (שמות טו ג) ה' איש מלחמה. ואית איש דאתמר ביה (דניאל ט כא) והאיש גבריאל. ובגין דא נשמתא דאיהי מחיבת בגלגולא אם היא ברתא דקודשא בריך הוא.

אי תימא דאתזבן בגופא נוכראה דתמן שלטנותא דיצר הרע דאיהו מסטרא דסמאל. חס ושלום. הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן. דאיהו יצר הרע. וההוא גופא דשריא ביה ברתא דמלכא אתמר דאזבן בכתרין תתאין דמסאבן. חס ושלום. עלה אתמר (ויקרא כה כג) והארץ לא תמכר לצמיתת פי לי כל הארץ.

ומאן גופא דברתא דמלכא, דא מטרו"ן. וזהו גופא איהו אמה דשכינתא. אף על גב דאיהו נשמתא דאיהו ברתא דמלכא שבניה תמן בגלגולא דאתין בגלגולין. בגין דאתת תמן מה פתיב ביה (שמות כא ז) וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא וגו'.

ועוד וכי ימכר איש את בתו, איש דא קודשא בריה הוא. את בתו אלו ישראל דאנון מסטרא דבת יחידה אתקריאו בתו. אי תימא דיפקון מסטרא דעבד דאיהו מטרו"ן פגונא דאלין דנפקו במנוסה ממערים. לא תצא פצאת העבדים. הדיא הוא דכתיב (ישעיה נב יב) כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו.

תא חזי בר נש מיך דאתיליד יתבין ליה נפשא דבעירא מסטרא דדכיו, מאלין דאתקריאו אופני קדש. זכה יתיר יתבין ליה רוחא מסטרא דחיון דאנון חיות הקדש. זכה יתיר יתבין ליה נשמתא מסטרא דפורסיא ותלת אלין אנון אמה ועבד ושפחה דברתא דמלכא.

זכה יתיר יתבין ליה נפשא בארעא אצילות מסטרא דבת יחידה, ואתקריאת איהי בת מלך. זכה יתיר יתבין ליה רוחא דאצילות מסטרא דעמודא דאמצעייתא ואתקרי בן לקודשא בריה הוא הדיא הוא דכתיב (דברים יד א) בנים אתם לה' אלהיכם. זכה יתיר יתבין ליה נשמתא מסטרא דאפא ואפא, הדיא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים. מאן חיים. אלין אנון י"ה ועליהו אתמר (תהלים קנו ו) כל הנשמה תהלל יה. ואשתלים ביה יהוה.

זכה יתיר יתבין ליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו אדם בארעא אצילות לעלא ואקרי פדיוקנא דמארה. ועליה אתמר (בראשית א כח) ורדו בדגת הים. האי איהו שלטנותא בכל רקיעין ובכל אופנים ושרפים וחיון ובכל חילין ותוקפין דלעלא ותתא. ובגין דא פד בר נש זכי בפפש מסטרא דבת יחידה, אתמר בה לא תצא פצאת העבדים.

ובאבד רשעים רנ"ה. (משלי יא י) איהו הנר איהו נהר יצא מעדן. ומאי ניהו מצות עשה ומצות לא תעשה כחשבון נהר, ואיהו הנר המאיר לכל אדם. ועל דא ובאבד רשעים רנ"ה. ובההוא זמנא דהטחול אינו שוחק (תהלים קכד ב) אזי ימלא שחוק פיניו ולשונו רנ"ה. ודאי ואז (משלי לא יח) לא יכפה בלילה נר"ה, בגין דטעמה פי טוב סחרה.

ובההוא זמנא מתתקנא ירושלם דאיהי לבא, היא הל"ב לה"ב המזיבת. וכפה כחשבון לה"ב הל"ב. לא יכפה בלילה נרה דאיהי גלותא, ודיא ירושלם דאיהי לבא, ותתפני על ידי קודשא בריה הוא הדיא הוא דכתיב (תהלים קמז ב) בונה ירושלם יי.

בראשית ברא אלהים. ברי"ת א"ש. אמר רבי אלעזר אבא רזא דברית אמאי שויין ערלה במאנא דעפרא. אמר ליה ברי יומא חדא שאילנא לאליהו ואמינא ליה ערלה אמרי תקינו ליה מאנא בעפרא. אמר לי ערלה ודאי איהו בת זוגה דנחש הקדמון, דגרים מיתא לאדם ולכל ברין. ובגינה מתקנין מאנא דעפרא.

וההוא עפרא מזונא ליהווא דאתמר ביה (ישעיה סה כה) ונחש עפר לחמו, וברא אתפרש מבר נש.
ועלה אתמר (שמות כ יג) לא תנאף, לא תיהב ליה אתר דאתהני מנה, אלא הב ליה מזונא לבר.
ובגין דא פלוג לא תין אף, לא תיהב ליה (דף קלז ע"ב) אתרא פריעה נוקבא דסמאל אושיד דמא,
עלה אתמר לא תרצה, פלפא צריף למיתב ליה דמא לרא עפרא ולרא דמא לקימא בהון (משלי
כה כא) אם רעב שנאף האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. וכלא לבר וברא אשתזיב מנהון
מחבונט הקבר ומחרפא דמלאך המות. האי איהו לחיבא.

אבל לפנינניים האי דמא אתחשיב ליה דמא דקרנא. והאי עפרא אתחשיב ליה עפרא דמדבחא.
הרא הוא דכתיב (שמות כ כא) מזבח אדמה תעשה לי וגו'. ואתמר בהון (שם פסוק כב) לא תבנה אתהון
גזית. בגין דלא תעשה לה פסל, ורא דנדה או דשפחה או גזיה או זונה. כי חרבה הנפת עליה
ותחללה, פלומר מחלל שבת לצדיקיא דלית בהון זמא דנחש אתעביד בקדשה וברכה ויחוד.
באתר דפריעה שריא בהו י"ה. ובאתר דערלה שריא בהו ו"ה. ורוא דמלה (דברים ל"ב) מי יעלה
לנו השמימא בסופי תיבות יהוה, פמו (תהלים כד ג) מי יעלה בהר ה'. נפשו ההוא דאתמר ביה
(ירמיה נא יד) נשבע ה' בנפשו. ועלה אתמר (דברים ד ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים פלכם היום.

פתח רבי שמעון ואמר (ישעיה מג ז) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וגו'. תא חזי יקרא דמלא
עלאה פד ברא פלהו עלמין ברא דשמא קדישא, יהב לון חילא לאנהגא עלמא. וברא עלמא
עלאה ברא דיו"ד ועלמא תתאה ברא דה"א. הרא הוא דכתיב (שם כו ד) כי בנה ה' צור עלמים.
ואנהגותא דהאי עלמא תתאה אחזי באנהגותה חילא דאתיהיב ליה מלעלא לעלא.

אי פר נש אהני לקודשא בריהו הוא בקרבניו דעלותא. הכי קודשא בריהו הוא אהני ליה מאכלין
זהירין בההוא עלמא, דאנן מאכלים דגופא מזונא דלעלא, מאכלין לנשמתא מרזין דאורייתא.
בר נש דעביד דירה לקודשא בריהו הוא ולשכינתה ולחייליו בשבתות. פמה דאת אמר (שמות לא
טז) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם, לישנא דדירה. הכי קודשא בריהו
הוא תקין ליה דירה בההוא עלמא ולכל דאתין עמה.

דכמא דבר נש עביד נייחא לקודשא בריהו הוא ולשכינתה בשבת, הכי קודשא בריהו הוא עביד
ליה לבר נש עם בת זוגה בההוא עלמא, איהו נטיר שכנינתא עמה בשבת דלא אתחלל, הכי
קודשא בריהו הוא נטיר ליה לבר נש עם בת זוגה דלא אתחלל.

בר נש דלא אפריד בין קודשא בריהו הוא ובין שכנינתה, קודשא בריהו הוא נטיר ליה לבר נש
עם בת זוגה בההוא עלמא, ולית רשו להווא למפרד ביניהו. ובכל פקודא ופקודא דאוקיר בר
נש לקודשא בריהו הוא ושכינתיה (בהאי עלמא בפולחו אוקיר קודשא בריהו הוא לבר נש) עם בת זוגה בההוא
עלמא. והאי איהו דאמר קודשא בריהו הוא (ש"א ב ל) כי מכבדי אכבה.

בר נש דאמליה לקודשא בריהו הוא על שמיא וארעא וארבע סטרין בהאי עלמא הכי קודשא
בריהו הוא אמליה ליה על שמיא וארעא וארבע סטרין בההוא עלמא. ובגין דא אוקמוה פל

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, ובהוא עלמא איהו בר נש בדיקנא דמארה דכלא, והאי
איהו (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו.

והמשפלים יזחרו בזהר הרקיע (דניאל יב ג). איהו זהר טמיר ונגניז ודא פת"ר. זהר בזהר בשחקים
דא חכמ"ה זהר זריק ניצוצין ומבהיק ככרך לעינין דא בני"ה. זהר תורו פסיחרא דא גדל"ה.
זהר זהיר סומקא פמאדים דא גבור"ה. זהר מבהיק פליל חור וסומק דא תפארת"ת. זהר ירק
פכוכב דא נצ"ח זהר פליל חור וסומק דא הו"ד. זהר זהיר לכל עיבר כמאן דמחא בפטיש, וזריק
שביבין לכל סטרין, דא יסו"ד. וכלם משפיעים למלכות פנסת ישראל.

ראשי אלפי ישראל המה (במדבר א טז), פתר חכמה חכמים. בינה נבונים. חסד חסידים. גבורה
גבורים. מארי תורה תפארת. נביאים נצח. חוזים הוה צדיקים יסוד. מלכות מלכים. ועל שמה
אתקריאו ישראל בני מלכים. ברוך יי' לעולם אמן ואמן.

(זה שידך לפרשת נח)

ויבן נח מזבח (בראשית ח כ). מאי ויבן נח. אלא נח איש צדיק. ויבן מזבח דא שכינתא. בנינא דילה
בין דאיהו עמודא דאמצעיתא. ויבן מפל הבהמה הטהורה. בהמה לעלא ועוף לתתא, מאי
בהמה לעלא. אלא בהמה דא שור עלאה דאקריב אדם עלאה דלעלא, דאתמר ביה (תהלים טט סב)
מקרון מפרים. ואוקמוה מקרון פתיב, קרון אחת תנה ליה במצחה. והאי איהו קרון היובל דמנה
קרון פני משה.

שור דא איהו פה. פה איהו דינא עם ו' אתעביד פור רחמי סליחה ועל שמה אקרי צום פפור.
מאי כ' בתוספת פו"ר. אלא דא פתר מלכות. תא חזי לית שכינתא דלא אתעבידת פתרא לההוא
דלתתא מנה. ובגין דא שכינתא עלאה איהי פתר מלכות. ומלכות אתקריאת צום דילה איהי
מלכות (פפור). ומלכות אתקריאת צום פפור. מסטרא דאמא עלאה איהי צום, אבל מסטרא
דעמודא דאמצעיתא אתקריאת אכל.

לחם אבירים אכל איש (שם עח כה). תהוא דאתמר ביה (שמות טו ג) ה' איש מלחמה. ומאן הכא (דף
קלח ע"א) איש אלא דא מ' פתוחה מלגאו דבה (שמות טז לה) אכלו את המן ארבעים שנה. אכלם
איהי עלמא דאתי, לית ביה אכילה ושתיה, וכל ספירן אתקריאו צומות בה. ובגין דא קרבנין
דמתעבלין דאנון צלותין ובעותין איהי שכינתא תפאה. ותהוא דאתני מנה דאיהו עמודא
דאמצעיתא, ארח פל ריחין דקרבנין וקריב לון לגבי אפא ואמא. הדא הוא דכתיב (בראשית ח כא)
וירח ה' את ריח הניחח, לא פתיב אלא את ריח הניחוח דא איהי.

שושנה ריחא טבא לגבי אפא ואמא. שושנה והאי בהמש עלין איהי ה'. אבל ריחא דילה ו'
דאיהו ריחא לא שריא בה עד דאתפתחת לסלקא מנה ריחא טבא. פד ישראל פתחין בתיובתא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

שׁוֹשְׁנָה אֲתַפְתַּחַת לְגַבִּי בַעֲלֵה דְאִיְהוּ רִיחַ דִּילָהּ, וְהֵהוּא רִיחָא סְלִיק לְגַבִּי אַבָּא וְאַמָּא דְאַנּוּן יְיָ, וַיִּרַח ה' אֶת רִיחַ.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל לְבֹ (שם). וַיֹּאמֶר ה' דָּא אַבָּא. אֶל לְבֹ דָּא אַמָּא דְאֲתַמַּר בְּהָ לֵב מְבִין. וְבִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל אַנּוּן חֲטָאן לְאַבְוֵהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא, אֲתַמַּר (שם ו 1) וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבֹ. וְבִזְמַנָּא דְמַחְנֵן יִשְׂרָאֵל לְאַבְוֵהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא בְּקִרְבָּנֵן דְּעֻלּוֹתָא, כְּמָה דְאֲתַ אֲמַר (במדבר כח ב) עֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְתָּ לָהֶם אֶת קִרְבָּנֵי לַחֲמֵי וְגו'.

מִיָּד (משלי כז ט) שְׁמֹן וְקִטְרֵת יִשְׁמַח לֵב. וְגַרְמִין בְּהֵהוּא רִיחָא לְאַרְקָא מְשַׁחָא וְנִבְעֵנוּ מְלַעֲלָא בְּשִׁכְיִנְתָּהּ הָדָא הוּא דִּכְתִּיב (שיר א ג) לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֹן תּוֹרַק שְׁמֵךְ עַל פִּן עֲלָמוֹת אַחֲבוּךָ. מֵאֵי עֲלָמוֹת. ח"י עֲלָמוֹן דְּכִלְיָן בְּח"י עֲלָמוֹן דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (תהלים סח יח) רָכַב אֱלֹהִים רְפוּתִים אֶלְפֵי שְׂנָאן.

אֲדִהְכִי הָא סָבָא אֲזִדְמֵן לְגַבְהָ פִּתַח וְאֲמַר מֵאֵי רְכִיב. אֲמַר לִיהָ ר' אִיְהוּ חֲכָמָה רֵאשִׁית חֲכָמָה. ב' בִּינָה כ' פִּתַח עֲלָאָה. אַנּוּן רְכִיב לְהֵהוּא טְמִיר וְגַנְזֵי דְרְכִיב עֲלִיהוּ. וְאֵלִין תְּלַת סְפִירָן אַנּוּן רְכִיבִין עַל ח"י עֲלָמוֹן דְּאַנּוּן תַּשְׁע נְקֻדּוֹת כְּפֻלּוֹת וְאַנּוּן אָדָם עֲלָאָה טְמִיר וְגַנְזֵי בְּטַעְמֵי וְאָדָם דִּלְתַתָּא דְאַנּוּן תַּשְׁע נְקֻדּוֹדִין, אַנּוּן תְּמִנֵי סְרִי עֲלָמוֹן דְּשֵׁט בְּהוּ עֲלַת הָעֻלּוֹת, דְּאִיְהוּ אָדָם תְּלִיתָאָה דִּלְאָ אֲתַגְלִיא בְּאֲוִרִיתָא וְשֵׁט בְּהוּ וְאַנּוּן מְרַפְכָּה לִיהָ. וְהֵאֵי תְּמִנֵי סְרִי בְּאֵן סְלִיק בּוֹיֵר"ח. וְבִגְיִנְהָ אֲתַמַּר וַיִּרַח ה' אֶת רִיחַ הַנִּיחַח. וְכַד יִשְׂרָאֵל סְלָקִין בְּרַפְאֵן בְּעֻלּוֹתֵין לְגַבְהָ פִּדְקָא יָאוּת, מִיָּד אֲתַהֲנִי מִתְמָן. מַה כְּתִיב וַיֹּאמֶר ה' אֶל לְבֹ. (עכ"מ).

תקונים

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ וּמַצְדֵּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד. (דניאל יב ג) פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאֲמַר (ירמיה א ה) בְּטָרָם אֲצַרְךָ בְּבִטָן יִדְעִיתִיךָ. הָדָא הוּא דְאֲמַרִי אֲשֶׁר קִדִּישׁ יָדִיד מִבְּטָן. בְּטָרָם אֲצַרְךָ דָּא רִיחַ דִּיצִירָה. וּבְטָרָם תַּצֵּא מִרְחֵם דָּא נֶפֶשׁ דְּעַשְׂיָה. נְבִיא לְגוֹזִים נִתְתִּיךָ דָּא נִשְׁמַתָּא.

דְּקִדְם דִּיִּיתִי בֵּר נֶשׁ לְעֵלְמָא אֲשִׁתְּמוּדַע לְרוּחָהּ וְנִשְׁמַתָּה וְגוֹפָה (נ"א וּנְפִשִׁיה) דְּמִתְחַבְּרָן לְעֵלְא. וּבְגִין דָּא (בראשית יב א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם, דָּא נִשְׁמַתָּא דְאִיְהִי אָב לְרוּחָא וְנִפְשָׁא וְרָם לְגוֹפָא. וְעַל אֵלִין רוּחָא וְנִפְשָׁא וְגוֹפָא עֲלִיהוּ אֲתַמַּר (איוב לג כט) הֲן כָּל אֵלֹהִים יַפְעֵל אֵל וְגו' נִשְׁמַתָּא, דָּא גּוֹף פְּלוּנִי. (בראשית יב א) לָךְ לָךְ מֵאַרְצֶךָ דָּא שְׁנוֹי מְקוֹם. וּמִמּוֹלְדֵתְךָ דָּא שְׁנוֹי הַשֵּׁם. וּמִבֵּית אָבִיךָ דָּא שְׁנוֹי מַעֲשָׂה.

שְׁנוֹי מְקוֹם דָּא גְּלוּגְלָא קְדָמָאָה, דְּאֲתַעְקַר מֵאַתְרָהּ וְאֲתַנְטַע בְּגוֹפָא אַחְרָא. וּמֵאֵן גְּרִים לִיהָ הָאֵי בְּגִין דְּאֲעַקַר אֲרַעָא קְדִישָׁא מֵאַתְרָהּ דְּהִיא שְׁכִינְתָּא. כְּמָה דְאֲתַ אֲמַר (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אֲמַכְּם. וּמִמּוֹלְדֵתְךָ הֲכָא רִוָּא (בראשית מח ו) וּמּוֹלְדֵתְךָ אֲשֶׁר הוֹלְדֵת אַחֲרֵיהֶם לָךְ יְהִיוּ וְבוֹ יִקְרְאוּ בְּנַחֲלָתְךָ. בְּגִין (רות ד י) דִּלְא יִפְרַת שֵׁם הַמֵּת. (דברים כה ז) יָקוּם עַל שֵׁם אָחִיו. וְדָא שְׁנוֹי הַשֵּׁם.

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל'י שליט"א

ומאן גרים דא בגין דאעקר אילנא דאיהו עין הן מאתרה, הכי אתעקר מנה ואתקרי עקר בלא
בן, על שום דעקר איהו ו' דכליל נשית סטרין מאתרה.

ומבית אביה דא שנוי מעשה. ומאן גרים ליה האי בגין דחב במעשה, דאיהי אמא עלאה מעשה
בראשית, דתמן מחשבה גניזא דלית עשיה בלא מחשבה. הך הוא דכתיב (תהלים קד כד) כלם
בחקמה עשית. אל הארץ אשר אראה, דא גולפא. כפום דאיהו מחיב בחובין, הכי אתנטע ביה
ואתרכיב עד דאחזר מה דאעקר לאתרה.

קם עמונדא בתר טולא דרבי שמעון ואמר, רבי רבי רזא דא רזא אחרא עלאה אית בגלגולא
לעלא בדרגין עלאין. ודא איהו ויאמר יי אל אברם. דא איהו דאתמר ביה (מ"ב י) הלא אב אחד
לכלנו. ומאן אמר ליה ההוא רם דעלה דאיהו רם על כל גבוהים. ומה אמר ליה לך לך תרין
תירוכין אנון יי מן א' את ו' מתמן תריה ליה, תהוא רם על כל רמים, דאיהו עלת על כל עלאין.
ולאן שלח ליה, אל הארץ אשר אראה, דא שכנינתא תתאה.

אמר ליה רבי שמעון אי הכי מאי מארצה וממולדתה. אמר לו רבי רבי תלת אלפין אנון מתלת
שמתן דאנון אהי"ה אהי"ה דאתמר למשה עליהו דאיהו דיוקנא דההוא ו' עלאה.

ויאמר ה' אל משה אהיה אשר אהיה (שמות ג יד). אהיה שלחני אליכם. הך אתרמיז דאתתרה
מתלת אליו, דאנון תלת עלמין דאתמר בהון מארצה וממולדתה ומבית אביה (בראשית יב). ודא
איהו אמא עלאה דאיהי פתר (שם ג כ) אם כל חי. דאת ו' במעשה איהי א' בכתר עלאה. וא' תנינא
בנינא ואיהו אל"ף תליתאה באמצעיתא דאת ו'. ורזא דמלה יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואיהי פתר
מלכות. אל הארץ דא שכנינתא תתאה דכלילן בה פלהו. ואעשה לגוי גדול ואברכה מסטרא דא'
עלאה. ואגדלה שמך מסטרא דא' תליתאה.

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה (שם יב י), דע פי לבא איהו דינרא דנשמתא ואיהו שבעה
שנאמר (דברים ח ט) ארץ אשר (דף קלח ע"ב) לא במספנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה. וכד
נחתא נשמתא לטחול דאיהו רעב, בגין דכבד לא יהיב ליה מדמא אלא שיורין בישין דיילה
ובגין דא (שם יב) פי כבד הרעב בארץ.

בההוא זמנא דנחתת תמן נשמתא דחילת מתמן, שנאמר ויהי באשר הקריב לבא מצרימה,
קדם דאתקרב תמן נשמתא. ויאמר אל שרה אשתו, דא גופא. ומה אמר לה הנה נא ידעתי פי
אשה יפת מראה את. את שפירא בזבון. ובגינה אנא דחיל דקטלין לי בגינה, (תהלים לו לב) דעופה
רשע לצדיק, ובגין דא (משלי כב ג) ערום ראה רעה ונסתר. דזכאה דאשתכח בין חיביא אתפס
ביניהו. ובגין דא ויהי פי יראו אתך המצרים, ורזא דא (שמות א כב) כל הן תילוד. ובגין דא וחרגו
אתי ואתך יחיו. אלא אמרי נא אחתי את. הך הוא דכתיב (משלי ז ד) אמר לחכמה אחתי את.
למען ייטב לי בעבורך, בהאי עלמא. וחייתה נפשי בגלגלה, לעלמא דאתי.

אדהכי הא עמודא דנהורא דאתחזיא בטולא דרבי שמעון ואמר ליה. רבי רבי הכא רזא ולא צריך לאתפסא. בגין מארי חובין אחזי קדמיהו מארי דעותרא דלא קטלין ליה על ממונה. ומאי ממונה דיליה (שם יט יד) בית נחלת אבות ומיי' אשה משקלת. דא פת עין דאתמר בה (בראשית כ טז) פסות עינים, דצריך לאתפסאה ביני חבבא, בגין תהוא אור דנהיר בה, דאיהו בעלה דאיהו רז צריך לכפאה ליה מביניהו דלא אתפס עליה.

בגין דחשוכא דאיהו נחש הקדמוני מקנא על נהורא דאיהו אור הגנוז, דאתמר ביה ותרא אתו פי טוב הוא ותצפניהו (שמות ב ב).

והכי מאן דאתגלי ליה אור דאיהו ר"ז בין חבבא. צריך לכפאה ליה עד דיתון צדיקא לאנהרא ביניהו. הדיא הוא דכתיב (תהלים צז יא) אור זרע לצדיק. ואי לא טמיר ליה מה פתיב (בראשית יב יד) ויהי כבוא אברם מצרמה וגו', ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה.

פתח רבי שמעון ואמר וי לבני עלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיניו. דהא כמה רזין סתימין אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אלא למיכל תבן דאורייתא, דאיהו פשט לבושא דאורייתא, ולא טעמין מן מוחא מלגאן.

תא חזי אית נשמטא דאיהו גופא לנשמטא. ואית נשמטא לנשמטא. ואית נשמטא דכורא דאתקריאת אברם. ואית נשמטא נוקבא דאתקריאת שרי. ואף על גב דאתקריאת דכורא, האי נשמטא אברם בלא ה' טפל איהו לנשמטא דאיהו שרי נוקבא דתמן י', או לשרה דתמן ה'. ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין דטפל תוה אברם לשרה בנבואה, בגין דאיהו זכתה לתרין אתון, י' בקדמיתא שרי ולבסוף שרה בה'. בד תות ביו"ד תות יחידא. וכד זכתה בה' אתקריאת אימא. וכד תות יחידא ביו"ד עליה אתמר (תהלים יז ח) שמרני פאישון בת עין.

ופרעה דאיהו דיוקנא דנחש חבבא, בתר דשכחיה פתיב (בראשית יב טו) ותקח האשה בית פרעה. ודא רמיז לגלותא דמצרים דגלתא שכניה במצרים. ונחש בעא לקרבא ליה. מה פתיב (במדבר א כא) והזר הקרב יומת. וינגע ה' את פרעה. ודא רמיז למחאן דמחא קודשא בריך הוא לפרעה ולמצרים ולממנן דילהון. ומה פתיב ועתה הנה אשתך קח ולך. כגונא דפרעה במצרים דאמר למשה ולישראל (ירמיה טו א) שלח מעל פני ויצאו. והאי איהו אבטחוחתא לישראל ולשכינתא בגלותא בתראה.

מיד דיבעון אמין דעלמא לקרבא לגבה ולדחקא לה, אנרא דכלה דוחקא. פתיב וינגע ה' את פרעה. מיד (במדבר לג ד) ובאלהיהם עשה ה' שפטים. דעל שכנינתא אתמר (ישעיה מב ח) אני ה' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתון. (במדבר א נא) והזר הקרב לגבה יומת.

ובמה דפרעה קדמאה אמר הנה אשתך קח ולך, הכי אמר פרעה (שמות יב לא) קומו צאו מתוך עמי, וכד עתידין עממין דעלמא למימר לישראל קומו צאו, פוקו מבינתא וקודשא בריך הוא לא אפיק לון מביניהו עד דנטיל מאניה.

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל'י שליט"א

ובמה דאתמר ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו. פגונא דא
בגלותא בתראה הדא הוא דכתיב (ישעיה 50 כ) והביאו את כל אחיכם מפל הגוים מנחה לה' וגו'.
אדהכי הא אליהו אזדמן לגבה ואמר רבי רבי ודאי פגונא דא איהו בנשמתא דאיהי מסטרא
דשכינתא. ויצר הרע בעי לקרבא לגבה וקודשא בריה הוא מחי לה בכמה מכתשין, פגונא
דמהא לפרעה על דבר שרי אשת אברם.

ובההוא זמנא נחית סמא"ל וכל חיליו לההיא נשמתא, ונטיר לה עד דאתקריבת לגבי קודשא
בריה הוא. והכי פגונא דא כל בר נש דבעי לקרבא לצדיק לאנזקא ליה, קודשא בריה הוא מחי
ליה בכמה מכתשין עד דיתחזר לשעבודיה. ובגין דא אמרה אנתו דהמן חיבא (אסתר ו יג) אם
מזרע היהודים מרדכי לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו. אבל נשמתא דלא איהי מסטרא דרוחא
דקודשא, אית לה לאסתמרא, דאית ליה רשו למקטרגא עליה, (משלי כב ג) וערום ראה רעה ונסתר.
ויעל אברם ממצרים (בראשית יד א), מאי ויעל אברם ממצרים. אמר ליה אליהו ודאי בזמנא
דנשמתא אשתזיבה מההוא זמנא בישא, דאיהו אל אחר מלך מצרים מלפא דאנון עזררים
דדחקין לנשמתין, ואנון מלאכי חבלה מזיקין כמא דאוקמוה מארי מתניתין, נשמתין דרשיעני
הן הן המזיקין בעולם.

מה פתיב במארי נשמתא ויעל אברם ממצרים. אסתלק עליהו בתקפא סגי הוא ונשמתה וכל
דילה. ואפלו לוט עמה דאיהו שד (דף קלט ע"א) מסטרא דימינא, דלאו כל שדין שוין, דאית דאנון
פגונא דמלאכין קדישין, דידעין מה דתוה ומה דעתיד למיהוי. ועל האי שד אמר קודשא בריה
הוא (בראשית ב יח) אעשה לו עזר. אם זכה עזר. ואם לאו (כנגדו עזר דזכה לאות י' דברית מילה ואתעביד שדי ואם
לאו) איהו פגנהו שד. הדא הוא דכתיב (בראשית יג ו) ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו.

ועוד אי זכה בר נש איהו עזר, אימתי בליל שבת דאזפין תרין מלאכין לבר נש, דא יצר הטוב
ודא יצר הרע. אי זכה יצר הטוב מברך לבעל הבית ולאנתתה וכל דילה, ויצר הרע איהו עזר
ליה בעל פרחיה ועונה אמן. ואי לאו איהו פגנהו, ולייט ליה ולכל דילה. ובגין דא אתקרי לוט
דאיתי לוטין על ההוא בר נש ועל ביתה, ואיהו אעיל קטטה בביתה. הדא הוא דכתיב (שם ט) ויהי
ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט.

ובההוא זמנא (שם יג) ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינה וגו' כי אנשים אחים
אנחנו. מסטרא דהאי גופא. ומה אמר לו הלא כל הארץ לפניך (שם). ובגין דא אמרו מארי
מתניתין אם ראית שייצר הרע מתגבר עליה הוליכהו לבית המדרש. אם אבן הוא נמוח ואם
ברזל מתפוצץ. אמר רבי שמעון אליהו דא ונאקי ידעי ליה. אמר ליה רבי רבי, ודאי הכי הוא,
אבל רזא דמלי דפרשתא דא, לאו אנון לגלאה חכא אלא ביני ובינה.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

פָּתַח וְאָמַר (בראשית יב) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ. מֵאֵי רָעַב הָכָא. אֵלֶּיךָ וְהָאֵי כִּד אֲסַתְּלַק נְבִיעוּ מֵאֶרְעָא
דְּשְׂכִינְתָא, מִיָּד כְּתִיב וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ (שם). וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם, נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדִירָא
בֵּין סְטָרִין בִּישׁוּן אֱלִין, בְּגִין זְרַעָא דִּילָהּ לְמַהוּי נְטִיר בִּינְיָהוּ.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי רַבִּי וְהָא רַבִּי בְּשְׂכִינְתָא (דברים ח ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנֵּת תֹּאכַל בָּהּ
לֶחֶם. אָמַר לֵיהּ וְהָאֵי הָכִי הוּא. דְּבִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל נְטָרִין אוֹת בְּרִית, אֲתַמְלִיאַת כָּל טוֹב וְלֹא חָסַר
מִנָּה (נביעו. וכד לא נטרין ברית אסתלק נביעו מנה), וְאֲתַמַּר בָּהּ (בראשית א ט) וְתִרְאֶה הִיבְשָׁה.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא אֵי לֹא נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִטְרָא לָהּ, אֵית רִשׁוּת לְסְטָרִין אַחְרָנִין לְקַרְבָּא
תַּמָּן. וְהַהוּא דְגָרִים דָּא אֵית רִשׁוּ לְמַקְטָרְנָא לְקַטְלָא לֵיהּ. בְּגִין דָּא אָמַר לֵיהּ וְהָיָה כִּי יֵרְאוּ אֶתְךָ
הַמִּצְרִים וְגו' (שם). וְעַל דָּא אָמְרִי נָא אַחְתִּי אֶת (שם) לֹא תִשְׁתַּמְדַּע בִּינְיָהוּ.

וְאֵי תִימָא מָה חָב אַבְרָם. אֵלֶּיךָ חוֹבָה דִּילָהּ קִדְם דְּאֵיתִי לְעֵלְמָא, הָוָה בְּאוֹת ה' דְּחִסְרוֹנָא דִּילָהּ
תַּמָּן הָוָה. וּבְגִין דָּא הָוָה אֲתַקְרִי אַבְרָם בְּלֹא ה' עַד דְּזָכַר לָהּ וּבָהּ אֲשַׁתְּלִים בְּכָל אַבְרָהִי. וּבְגִין יוֹד
דְּהָוָה בְּשָׂרֵי אָמַר אָמְרִי נָא אַחְתִּי אֶת לְאֵנָּא. לְמַעַן יִיטַב לִי בְּעַבְדֶּיךָ (שם) בַּת יְחִידָאָה. וְאֲתַמַּר
בָּהּ (תהלים קיח כב) אָבֶן מֵאֶסֶן הַבּוֹנִים. יִיטַב לִי מִסְטָרָא דְטוֹב. וְחִיתָה נַפְשִׁי מִסְטָרָא דְחֵי עֲלָמִין.
בְּגִין דְּתָרִין דְּרָגִין אֱלִין יִתְבַּנֵּי בְּהוֹן עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא וְצָדִיק.

וַיְהִי חַיִּי שָׂרָה וְגו' (בראשית כג א). פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר דְּמִיכִין דְּחִבְרוֹן קוּמוּ. וַיְהִי חַיִּי שָׂרָה,
מָאן שָׂרָה הָכָא. דָּא שְׂכִינְתָא. בְּגִין דְּלִתְתָא בְּצָדִיק (שם א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ. הָכִי
צְדִיקָתָא דָּא אֲתַבְרִיאַת בְּדִיוֹקְנָה דְּשְׂכִינְתָא.

וַיְהִי חַיִּי שָׂרָה דָּא שְׂכִינְתָא. וּמֵאֵי נִיהוּ חַיִּים דִּילָהּ י"ה וְדָא הַהוּא שְׂכִינָה. שְׁכָן י"ה, וְהָאֵי אֵיהוּ
חַיִּים דְּנִשְׁמָתָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קו ו) כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְחַלֵּל יְיָ. וְהָאֵי ה' בְּא"ת ב"ש צ'. וְעַם
י' סְלִיק לְמַאָה. וְאַנּוּן מַאָה בְּרַפְאֵן דְּחִיב בְּר נֶשׁ לְאַרְקָא בְּכָל יוֹמָא לְשְׂכִינְתָא. וְדָא אֵיהוּ מַאָה
שָׁנָה. וְעֲלִיהוּ מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ (דברים יב) מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מַעֲמֶךָ, אֵל תִּקְרֵי מ"ה
אֵלֶּיךָ מַא"ה.

וְעֲשָׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנִים אֱלִין עֲשָׂר אַמִּירָן וְעֲשָׂר דְּבָרוֹת וְשִׁבְעִים יוֹמִין קַדְמָאִין דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית
וְשִׁשְׁתִּים יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וְיוֹם הַשִּׁבְתָּה דְּאֵיהוּ וַיְכַלּוּ כָּלֵלָא דְכִלְהוּ. וְלְקַבְלֵיהוּ אֲתִיבְהִיבַת אוֹרִיתָא בְּעֲשָׂרִים
וְשִׁבְעִים אֲתָנוּ, כ"ב דְּאוֹרִיתָא וְחִמְשׁ דְּאַנּוּן מִנְצַפ"ךְ דְּצוּפִים אֲמָרוּם.

וְאֵם חַס וְשְׁלוֹם עֲבָרִין עֲלִיהוּ יִשְׂרָאֵל מִתְבַּדְרִין לְאַרְבַּע סְטָרִין, וְשְׂכִינְתָא גְלַתָּא עִמְהוֹן הָדָא הוּא
דְכְּתִיב וְתָמַת שָׂרָה. מִיתָה דִּילָהּ דְאֲסַתְּלַק יְיָ מִנָּה וְאֲשַׁתְּאֲרַת כִּסְ חָסֵר. וּבְגִין דָּא (שמות יז טז)
וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כִּסְ יְיָ.

בְּקָרִית אַרְבַּע אֱלִין אַרְבַּע סְטָרִין דְאֲתַבְדְּרַת עִם יִשְׂרָאֵל וּבְגִין דָּא תַקִּינוּ בְּצִלּוֹתָא וּקְבִצְנוּ יַחַד
מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאֶרֶץ. דְּגִלּוֹתָא אֵיהִי מִיתָה לְשְׂכִינְתָא וְלְכָל יִשְׂרָאֵל בְּנֵהָא.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

ועוד ותמת שרה בקרית ארבע, אלזין תהו ובהו וחשך ותהום דאיהי אתלבישת בארעא דאתמר
בה והארץ היתה תהו וגו' (בראשית א ב). משכינה וצדיק דלית בה נביעו דאורייתא. מארבע חיון
דילה דאנון ארבע חיות הכפא, גלו בארבע יסודין אלו דאנון תהו קו ירק, קלפה ירקה דאנוזא.
כהו גון חור קלפה תנניא, וחשך קלפה תליתאה דאנוזא דאיהו איש מתלקחת. תהום חלל
דאנוזא דתמן מחא דאיהי שכינתא פורסייא יקרא וארבע חיון דילה. דהכי אתפלג מחא דאנוזא
לארבע סטרין דעליהו קימא מחא.

ואלזין אנון לקבל ארבע רהיטי מחא דבר נש (איוב י יא) עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים
תשוככני. אנון ארבע קלפין דאנוזא דאנון ברזא דערלה דעליהו אתמר (בראשית ג כא) ויעש ה'
אלהים לאדם ולאשתו פתנות עור וילבשם (שם ג). ואוקמוה קדמאי מאי עור, דא משכא דהויא.
ובזמנא דישראל באנון קלפין דאנון ארבע גליות אנון בפרודא כביכול פאלו לא היו גוי אחד
ושמה דקודשא בריה הוא לא שריא עליהו ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין כל הדר בחוצה
לארץ דומה פמי שאין לו אלוה.

אמר רבי אלעזר אבא והא שמענא דאתון דשמא קדישא הכי אנון בפרודא י' מן ה', ו' מן ה',
ולא מתחברין עד דישראל יפקון מן גלותא. אמר ליה ברי אית אתון דאנון לבושין דקודשא
בריה הוא דאתקריאו על שמה דאתבריו. הך הוא דכתיב (ישעיה מו ז) כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו. ואלזין אינון בפרודא. וכד אתחברן במנינא (דף קלט ע"ב) תלת עשר לעלא ותלת עשר
לתתא, וסלקין עשרין ושית כמספר יהו"ה ופחשפון אח'ד אח'ד כדכתיב, (זכריה יד ט) ביום ההוא
יהיה ה' אחד ושמו אחד. אבל אתון דיהודא פארה אצילות, לאו תמן חשפנא ולא פירודא. ובגין
דא (בראשית ב י) ונחר יצא מעדן וגו' ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, בזמנא דייתי פרקנא
לתקיים (ישעיה יא יב) ונפצות יהודה יקבץ מארבע פנפות הארץ: (אתמר היא חברון דזמין קודשא בריה הוא
לחברא לון פחדא, והאי איהו וקבצנו יחד מארבע פנפות הארץ).

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים. מאה שנה דא יו"ד דסלקת למאה בתרין
הה"ן פגונא דא ה"י סליקת ביו"ד. חמש פעמים י' הם חמשין. וכך ה' האחרת חמשין הרי מאה
ועשרים שנה דא ו' דסליקת לכ' של פתר ונעשית כ"ו.

ביה אשתלים י' למחוי י' ב' חשפון פגונא דא א' איהי יו"ד לעלא ו' באמצעיתא דל"ת לתתא
ולזמנין י' לעלא י' לתתא ו' באמצעיתא וסליקת לחשפון כ"ו. ודא כ"ו מן כוזו. ובגין דכ' איהי
פטר רחמי ורעוא דלית תמן דינא פלל, אמרי מארי מתניתין דמעשרין ולמטה לא מענישין
בעלמא דין.

ושבע שנים דא ו' פד שריא י' על רישה אתעביד ז'. ואם זכה בשכינתא דאיהי ז' לנטרא לה
בברית, בגין דאיהי ברית ממש שריא עליה ז' דאיהו יום שביעי. ואתמר ביה (תהלים קיט קסד) שבע
ביום הללתי. ואי לאו פתיב ביה (ויקרא כו כח) ויפרתי אתכם אף אני שבע.

ועקרא דכלא איהו אות ברית דבה זכי לעלמא דאתי, דאיהו עולם תבא דאין בו לא אכילה
ולא שתיה ולא קנאה ולא תחרות, אלא צדיקים יושבים ועטרוניהם בראשיהם, ונהנים מזיו
השכינה. ותשפח סמ"ך ביסוד דאיהו כ"ו פליג סמ"ך ותשפח ביה כ"ו. ויסוד הוא יום השביעי
ותשפח ביה כו"ו.

אמר רבי אלעזר אבא והא כו"ו אשפחנא, אבל ו' בתראה לא אשפחנא ביה באתון. אמר ליה
ברי פד את חשיב מאמא עלאה אתקרי ו' וכד את חשיב מימינא דאיהי גדלה אתקרי ו'. אמר
ליה האי שפיר. פה אתחשיבת בספירן ל"ב הא עשר אנון ולא יתיר. כמה דאמרי בספר יצירה,
עשר ספירן בלי מה עשר ולא תשע, עשר ולא אחד עשר.

אמר ליה ברי כ' אחזי י' מעלא לתתא ומתתא לעלא וכלא א' דאיהי רזא דיו"ד וכלא חה. ובגין
דא תשפח דאת יו"ד איהי כ' פתר דאת יו"ד דסליק בחשבנא כ' וכלא חה. (דברים ד כד) פי י"ז
אלהיה אש אוכלה הוא. פי הוא י' ואיהו יהוה דסליק כ"ו ועם ארבע אתון סליק ל' לחשבון כ"י.
ודא רזא יהוה.

ותמת שרה דא נשמתא דאתמר (בראשית ב ז) בה ויפח באפיו נשמת חיים. ומאי מיתה דילה,
דנחתת מלעלא ועאלת בארבע יסודין בישיין דאנון אש רוח מים עפר ואנון שתופא הנפשא
דבעירא, בגין דאיהו תמן בלא אורייתא. דקדם דנשמתא נחתא בגופא בארבע יסודין אלין
אתיהיבת אורייתא בלה. ומיד דעאלת בגופא אסתלקת מנה. ורזא דמלה (רות א כא) אני מלאה
הלכתי וריקם השיבני ה'.

אמרה נשמתא אנא מלאה אזלנא מהאי עלמא וכען ריקן החזירני ה' בהאי גופא. ועם פל דא
אי זכה בר נש לאתעסקא באורייתא היא חברון דהיא אורייתא דאסתלקת מנשמתא אתחברת
לה. דנשמתא איהי מברסי יקרא ואורייתא שמא דקודשא בריה הוא (תהלים יט ח) תורת ה' תמימה.
(משלי ג יח) עין חיים היא למחזיקים בה. ואף על גב דאיהו בר נש בארעא בישא פגעני דאסחר
ליה יצר רע אי מתקף בההיא חברון אתחברת ליה.

דבר אחר היא חברון דא שכנתא, אף על גב דאתרחקת מנה דקודשא בריה הוא היא חברון
לגבה. בגונא דישראל דאמרין (ישעיה כו י) ה' אלהינו בעלוננו אדנים זולתה. ועם פל דא לבר בך
נזביר שמך. אף על גב דאתרחק. הךא הוא דכתיב ברח הודי (שיר השירים ח יד). ועם פל דא לבא
דין ופומא דידן לאו אינון אתפרשו מנה בדכתיב, ודמה לה לעבי (שם). בען אנו מיוחדין שמך
בכל יום ואמרין שמע ישראל בלבא בפומא ובמחשבה.

ובגין דא היא חברון בגין דשכינתא לא זזה מקודשא בריה הוא, וישראל מיוחדין שמה בכל
ימא וסבלין כמה מכתשין עליה כמה דאוקמוה קדמאין.

פתח רבי שמעון ואמר. ויהיו חיי שרה מאה שנה. אלין מאה ברפאן דאשתכחו מחכמה.
ועשרים שנה מסטרא דכתר. ושבע שנים מסטרא דאימא עלאה. ותמת שרה בקרית ארבע דא

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

קרית שמע. דלא מיתת האי צדקת על ידי נחש, אלא נפקת רוחא דילה בקריאת שמע בארבע אתון היא חברון, חבורא דנשמטא דילה היא שכינתא דאיהי קרית ארבע, ארבע אתון דנשמא קדישא דאנון י' יהוה. ה' אלהינו. ו' יהוה. ה' אהה. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד (עכ"מ).

וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה וכו' (בראשית כו). פתח רבי שמעון ואמר וירא אליו ה', מסטרא דאספקלריא דנהרא הכי איהו, ה' בכל ספירה וספירה פנשמטא בגופא דבר נש. ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתמר וירא אליו ה', אתנגלי ברחמי לישראל פגונא דאתגלי לון בפרקנא דגלותא דמצרים דאתמר ביה אני ולא מלאך אני ולא שרת.

אדהכי הא סבא דסבין אזדמן לגבי ואמר, בוצינא קדישא מסטרא דנבואה פל ספירן אתפלילן תמן. אבל שם י"י הוא בכל אתר ודאי. אבל נבואה דרגא ידיעה אית לה. והכי עלותא פל ספירן אתפלילן פה. אבל דרגא ידיעה אית לה והכי בכל אנון פקודא פל פקודא ופקודא פל ספירן אתפלילן פה. אבל פל חדא וחדא אית לה דרגא ידיעה. ושכינתא איהי מצוה דבלחו פקודין ובה אתפלילן בלהו. נביאים (דף קמ ע"א) ודאי נצח והוד, ובהון אתפלילן עמודא דאמצעיתא ושכינתא. עמודא דאמצעיתא מתמן אתקרי אספקלריא דנהרא מסטרא דנצח דבה איהו אור צה. ובגינה אתמר (ישעיה נח יא) והשביע בצחצחות נפשך.

שכינתא דאיהי מלכותא קדישא מסטרא דהוד אתקריאת אספקלריא דלא נהרא. ואנון (שמות לה טו) פתובים מזה ומזה. וכתוב בו משני עבריהם ואנון ימינא ושמאלא חסד וגבורה די בהון תרין ידן למכתב. ואנון ה' ה' חמש אצבען דיד ימינא, וחמש אצבען דיד שמאלא. רוחא דקדשא ו' איהו תורה שפכתב עליהו ה"ה ו' ועם י' דהיא חכמה אתעבידת יהו"ה ואנון נצח והוד תרין נביאים, תרין פתובים, תרין לוחין דאורייתא דאתיהבו מימינא ושמאלא.

עמודא דאמצעיתא איהו אורייתא דבכתב מימינא. מלכות אורייתא דבעל פה משמאלא, ואיהו אספקלריא דנהרא מימינא ואיהי אספקלריא דלא נהרא משמאלא. ואנון רוחא דקדשא דכר ונוקבא.

מסטרא דצדיק מתחברן עמודא דאמצעיתא ושכינתא בין באורייתא בין בפתובים בין בנביאים. ובגין דא (דהי"א כט יא) פי כל בשמים ובארץ. והא אוקמוה דאחיד בשמיא ובארעא דבכל דרגין אנון ימינא ושמאלא לית יחודא וקורבא לקודשא בריה הוא אלא בצדיק דאנון פאילנא דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, ומתיחדין לתתא בשרש דאיהו אגדה. דאיהו צדיק עקרא דיחודא. ובגונא דצדיק איהו עקרא דיחודא לקודשא בריה הוא ושכינתא לתתא, הכי איהו עמודא דאמצעיתא קורבא ויחודא ועקרא לאבא ואימא.

והכי פגונא דא תפלה מעמד ותפלה מישב אתפלילו בצדיק חי עלמין פלילא ח"י ברפאן דעלותא, ועלותא דשחרית ועלותא דמנחה אנון ימינא ושמאלא. תמן אבא ואימא ואתפלילן בעמודא דאמצעיתא דאיהו עלותא דערבית דבה (בראשית כח יא) ויפגע במקום.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

הרגא דעמונדא דאמצעייתא. ואיהו עקרא דתפלין, ובה צריך לקשרא (נ"א לסדרא) לון פגונא דא חכמה קדיש לי ודא י'. בינה וקיה פי יביאה ודא ה' שמע ישראל לימינא ו'. וקיה אם שמוע לשמאלא ודא ה' ובעמונדא דאמצעייתא אתפלין.

וכד תפלין דראש ודיד אתפלין ביה אתקריאו תפלין. ובה אנון פקודא חדא ולא צריך לאפקא, פמא דאוקמוה סח בין תפלה לתפלה עברה היא בידו. והאי איהו עקרא דגמרא. ואלין דעבדין להו תרי פקודין (כתלמודא) דירושלמי, איהו מימינא ושמאלא דתמן ענפין מתפרדין דמסטרס דימינא ושמאלא. שתיים דבר אלהים צריך לברכא עליהו, תרין ברבאן, חד להניח תפלין על שפ יד, וחד על מצות תפלין של ראש. ואם סח פנתים מברך על של ראש שתיים.

אבל מסטרס דעמונדא דאמצעייתא עליהו אתמר (תהלים סב יב) אחת דבר אלהים. ולא צריך אלא ברבאן חדא. (ישעיה מא ב) פי אחד קראתיו. ואם סח בין תפלה של יד לתפלה של ראש איהו עביד פרוד ביחודא. ובגין דא עברה היא בידו ולא מצוה. ולית עברה אלא מות דאתמר (משלי ה ה) רגליה ירדות מות. דעלה אתמר (רות א יז) פי המות יפריד בין א'ח לד'. ובגין דא עברה היא בידו וחזרין עליה מעורכי המלחמה. דאי נפיק מתמן בחובא דא ימות.

והאי איהו אחת דבר אלהים. דא צדיק דאיהו יום שבת. זכור ושמור בדבור אחד צריכין ליחדא לון ביה ולמעבד לון חד. והא אוקמוה זכור לזכר שמור לנוקבא. אבל מסטרס דימינא ושמאלא אנון תרויהו תרין פקודין. ובגונא דא כל פקודין.

ובגין דא מחלקת דאיהו בין חבריא בתפלין ושאר פקודין בימינא ושמאלא איהו. אבל בעמונדא דאמצעייתא לית תמן מחלקת. בגין דאיהו עקרא דגמרא דאיהו שלמה. ומתמן אתקרי יעקב (בראשית כה כז) איש תם איהו ו' כליל שית סדרי משנה. ה' גמרא דילה איהי תם בתלת אבהן יה"ו ובה אשתלים יהוה.

ובגין דא בכל אתר דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא. אבל לתתא אקרי אגדה חדא בעמונדא דאמצעייתא. ובגין דא וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מערימה. דא הרגא בישא דגרמא כפנא דאורייתא וענינתא דפקודין דאורייתא, דהא אוקמוה שכן בארץ דא שכינתא דהא אוקמוה קדמאין, כל הדר בחוצה לארץ הומה פמי שאין לו אלוה.

ובגין דאברם דהרגה אריה דאתמר ביה (בראשית מט ט) גור אריה. ובגין דא אמר לו הקדוש ברוך הוא גור בארץ הזאת. ימינא תמן יה"ו דסליק לחשבון אהי"ה ותמן ו' בגין ה' דאברהם דאיהו הארץ. ומסטרס דימינא אתקרי בארץ דתמן אב בא בהפוך אתון אב והאי איהו בארץ"ן פי אב המון גוים נתתיה.

ואהיה עמך דא יהו בחשבון אהיה. בגין ה' ואהיה עמך ו' דאיהו בן י"ה מן אהיה עמך. ואברכה דברבאן מסטרס דכהנא אנון. שכינתא עלאה אתקריאת ברכה מסטרס דימינא. וקדושא

מסִטְרָא דְשִׁמְאֵלָא. וְעִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא אֲתִקְרִי יְבֵרְהִי, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם מח כו) בְּיַד יְבֵרְהִי יִשְׂרָאֵל.

וּמִסִּטְרָא דְשִׁמְאֵלָא אֲתִקְרִי קֹדֶשׁ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ירמיה ב ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לְה'. (ויקרא ט ל) וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ. וְקֹדֶשׁ מִסִּטְרָא דְשִׁמְאֵלָא. וּבִגְזִין דְאִיְהִי בְרִכָּה מִסִּטְרָא דִימִינָא אָמַר וְאֲבִרְכֶךָ כִּי לָךְ וּלְזֵרְעֶךָ. זֶרַע מִסִּטְרָא דְעִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא אִיהוּ לְעֵלָא, וּמִסִּטְרָא דְצַדִּיק לְתַתָּא, וְהֵאֵי אִיהוּ (ויקרא יא לז) עַל כָּל זֶרַע זֶרַע. זֶרַע לְעֵלָא. זֶרַע לְתַתָּא. דְמָאן דְנָטִיר בְּרִית סְלִיק עַל כָּל אֱלִין קְלַפִּין דְאֲנָוּן עָרְלָה וּפְרִיעָה, דְתַמָּן סְמָא"ל וְנַחֲשׁ מְמַנָּן דְכָל אֲמִין דְעֵלְמָא. וּבִגְזִין דָּא כִּי לָךְ וּלְזֵרְעֶךָ אֲתַנּוּ אֶת כָּל הָאֲרֻצֹת הָאֵל. דְאֲנָוּן שְׁלֹטְנֵינָתָא דְאֵל אַחֵר.

וְהִקְמַתִי אֶת הַשְּׁבַעַה. שְׁבוּעָה אִיְהִי שְׁכִינְתָא קִיּוּמָא דִי לָךְ עִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ. דִּבְרַה פְּרָקְנָא הָדָא הוּא דְכְתִיב (רות ג יג) חֵי ה' שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר. עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקִלִּי. עֵקֶב רֵאשִׁי תְבוֹת ע' עֲנֹה. ק' קֹדֶשֶׁה. ב' בְּרִכָּה. סְנַדְל לְעֲנֹה יִרְאֵה. וּבִגְזִין דָּא (משלי כב ד) עֵקֶב עֲנֹה יִרְאֵה ה'. עֲנֹה מִסִּטְרָא (דף קמ ע"ב) דְעִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא. וּבִגְזִין דְמִשָּׁה הָדָא מִתַּמָּן, בִּיָּה (במדבר יב ג) וְהֵאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ מְאֹד. וְעֲנֹה מִימִינָא וּשְׁכִינְתָא יִרְאֵה מִסִּטְרָא דְשִׁמְאֵלָא. וּבִגְזִין דְשְׁכִינְתָא אִיְהִי עֵקֶב לְעִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא אֲתַמַּר בִּיָּה, (תהלים קיט קס) רֵאשׁ דְבִרְךָ אָמַת. וְאֲתַמַּר בְּשְׁכִינְתָא (משלי כב ד) עֵקֶב עֲנֹה יִרְאֵה ה'.

כְּהֵאֵי אִיְהוּ. (בראשית ג טו) הוּא יִשׁוּפְךָ רֵאשׁ וְאֲתָה תִשׁוּפְנּוּ עֵקֶב. וּלְבַתֵּר אֲתַמַּר בִּיעֵקֶב הוּא יִשׁוּפְךָ רֵאשׁ הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה כד כא) יִפְקוּד ה' עַל צְבָא הַמְרוֹם בְּמָרוֹם. (בראשית כו ה) וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי דָא שְׁכִינְתָא דְאִיְהִי (במדבר יח ח) מִשְׁמַרְתִּי תְרוּמָתִי. מְצוֹתִי מִסִּטְרָא דִימִינָא כְּלִילָן בְּרַמ"ח אַבְרָהִים. חֲקוֹתִי מִסִּטְרָא דְשִׁמְאֵלָא דְמִתַּמָּן כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים אֲנָוּן מִתַּמָּן גְּזֵרַת מִלְכָּא, דְתַמָּן גְּזִירוֹ דְכָל דִּינִין. וְתוֹרַתִּי מִסִּטְרָא דְעִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא. (כאן חסר תחילת המאמר) וְאִיְהוּ סִפְר תוֹרָה. צַדִּיק אִיְהוּ סִפְר תוֹרָה עִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא.

וְאִי תִימָא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיהֶם, אֱלִין תְּגִין דְסִפְר תוֹרָה דְאֲנָוּן בְּדִ'ק חֲיָה שְׁעֵטְנִי גִיץ. וְאֲמַרִי מְאִרִי מִתְנִיתִין אֱלִין תְּגִין אֲנָוּן זִינִין כְּאֲדָם שְׂאוּחִזוּ כְּלִי זִין בִּידָה וּמִנִּיע לִיָּה לִימִינָא וְלְשִׁמְאֵלָא וְלִקְדָּשָׁה. וְזִינִין אֲנָוּן בְּתַלְתָּ עֶשֶׂר אֲתָנּוּ זִין בְּדַח'ק אִיְהִי כְּמִין חֲטָטְרַת דְאֵת זִין. וְאֲתַעֲבִיד זָה וְסִימְנִיָּה זָה וְד' ז' ח' ח"ק ח'. ז' צַדִּיק בְּכָל אֹת וְאוֹת. וְאִיְהוּ עִם י' עֲטָרָה עַל רִישָׁה.

וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָה. תָּא חֲזִי צָרִיךְ דְלֵא יְהֵא דְבִק אֹת בְּאוֹת, וְלֵא יְהֵא חֲסֵר אֹת מִן הַתְּבָה וְלֵא מִשְׁנִין מִפְתוּחוֹת לְסְתוּמוֹת וּמִסְתוּמוֹת לְפְתוּחוֹת. וְאִי לָאוּ סִפְר תוֹרָה פְּסוּל. וְכָל תְּקוּנָא דָא לְמָה, אֲלֵא אֲתָנּוּ פְתִיחֵן מִסִּטְרָא דְשְׁכִינְתָא תַתָּא. סְתִימֵן מִסִּטְרָא דְאִמָּא עֲלָאָה עֲלָמָא סְתִימָא. וְאֲנָוּן מִ'ם דָּא פְתִיחָא וְדָא סְתִימָא. מ' פְתוּחָה מְלָכוֹת. ם סְתוּמָא בִינָה מִסִּטְרָא דִימִינָא וּשְׁמֵאֵלָא, דְעֲנִפִין מִתְפָּרְדִין לֵא יְדְבִק אֹת בְּאוֹת, וּמִסִּטְרָא דְעִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא דְאִיְהוּ שְׁקַל הַקֹּדֶשׁ, לֵא יוֹסִיף אֹת וְלֵא יְחַסֵּר אֹת. דְכָל הַמוֹסִיף גּוֹרַע. וְאִם הַדְּבִיק נִגְרָה. וּבִגְזִין דָּא וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָה.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

אֲדַהֲכִי הָא יַנְוָקָא אֲזַדְמַן בִּינְיָהוּ וְאָמַר, אֲמַאי לִית נְקוּד בְּסִפְר תּוֹרָה. אָמַר לִיה בְּרִי, כָּל נְקֻדָּה אִיהִי תְנוּעָה דְאַתָּוֹן. כְּגוֹן פְּרָקִין דְּאֲנֹן תְּנוּעִין דְּאַבְרִין דְּגוּפָא. וְכָל תְּנוּעוֹת אֲנֹן מִסְטָרָא דְחֻכְמָה. וּבְגִין לְאַשְׁתַּמּוּדַע דְּסִפְר תּוֹרָה, אִיהוּ מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, לִית בֵּיה נְקוּדִין. וְכָל נְקוּדִין אֲנֹן בְּגוּף עֵינִין אֲנִפִין אֲזַדְנִין. חוּטְמָא דְכֻלְהוּ עַל פֶּה.

וּבְגִין דְּאוּרִיתָא דְּבִכְתָּב אֲתִיחִיבָא מִסְטָרָא דִּימִינָא, דְּתַמְן פְּתִיבָה, אוֹקְמוּהָ דְּאוּרִיתָא דְּבִכְתָּב סִפְר תּוֹרָה דְּלֹא לְמַקְרִי לִיה עַל פֶּה, וְאַתְמַר דְּלִית לִיה נְקוּדִין לְאוּרִיתָא דְּכַעַל פֶּה אִית טַעְמֵי וְנְקוּדִין.

דְּבַר אַחַר (בראשית כו ב) וַיֵּרָא אֵלָיו ה'. תָּא חַזִּי אִית נְבוּאָה מִרְאִיָּה, וְאִית נְבוּאָה מִרִּיחָא, וְאִית נְבוּאָה מִשְׁמִיעָה, וְאִית נְבוּאָה מִדְּבוּר. וְאֲנֹן אַרְבַּע מְרַכְבוֹת לְשֵׁם יְהוָה. בְּרִיאָה, בְּרִיאָה דְּאִיהִי מִרְאָה, וְלִקְבַל מְרַכְבָּה דְּלַעֲלָא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם.

וְהָא אֲקִנְשׁוּ קַדְמָאִין, בְּתַר דְּכֻלְהוּ בְּרִין דְּבָרָא בְּעוֹבְדָא דְּבִרְאשִׁית, אֲדַפִּיר בְּרִיאָה בְּלִישְׁנָא דִּיחִידָה. אֲמַאי אֲדַפִּיר בְּנַעֲשֶׂה אָדָם בְּלִישְׁנָא דְרַבִּים, לְמִיחָב פְּתַחוּן פֶּה לְמִינִים וְלְמוֹמְרִים. אֲלָא הָבָא כְּתִיב (הושע יד י) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכִּי ה' וְגו' וּפְתִישְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם. לְקִימָא בְּהוּ (משלי יא י) וּבִאֲבָד רִשְׁעִים רָנָה. דְּהָא אוּרִיתָא קָא סְתִים דְּאִיהוּ בָרָא לְאָדָם עֲלָאָה קַדְמָאָה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. אֶת לְרִבּוֹת דְּבָרָא לִיה בְּדִיוֹקְנָא דְּאָדָם עֲלָאָה בְּמִרְכְּבָתָא, דְּאַתְמַר בֵּיה (יחזקאל א יא) וְדַמוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם.

וּבָרָא לִיה בְּתַרִין דִּיוֹקְנִין דְּכְתִיב, (בראשית א כז) בְּצַלְמוֹ, בְּצֻלָּם, דְּאֲנֹן אָדָם דְּכִסָּא הַפְּבוֹד מְרוֹם. וְאָדָם דְּכִסָּא תְנִינָא דְּאַתְמַר בֵּיה מִרְאשׁוֹן. וְזַהוּ (ירמיה יז יב) מְרוֹם מִרְאשׁוֹן. וְזַמָּה דְּאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, הָאִי לְלַמֵּד לְכָל חַד וְחַד מִיִּשְׂרָאֵל דְּאֲנֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא לְשִׁתְּפָא לִיה בְּזוּנְגָה. (תהלים קכז א) דְּאָם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת שָׂוֵא עֲמָלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ. וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (משלי ג ו) בְּכָל דְּרַכִּיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אַרְחוֹתֶיךָ. דְּאַתְמַר בְּהוּן (הושע יד י) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכִּי ה'. דְּוְדָאִי אֲתְמַר בְּעֵלֶת הָעֲלוֹת תִּרְיִן עֲלָמִין דְּעִיר בְּהוּן עֲלֵת עַל פְּלָא. וְאֲנֹן י' מֵאִישׁ, ה' מֵאִשָּׁה. תִּרְיִן עֲלָמִין דְּעִיר בְּהוּן עֲלֵת עַל פְּלָא, אֲנֹן ו' ה' עֲלָמָא דִּין וְעֲלָמָא דְּאַתִּי. וְדָא י'ה. וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א.

וְאָמַר עֲלֵת עַל פְּלָא אַף עַל גַּב דְּאַתְמַר דְּבִאֲלִין אַתָּוֹן אֲתַבְרִי עֲלָמָא. וּבְרַסָּא, לְאָדָם לְשִׁבְת בַּיִת לְשִׁבְת עַל הַפְּסָא, דְּבְהוּן אִי"ה או"ה, וּבְהוּן אֲתַקְרִיאֵי יִשְׂרָאֵל (דברים יד א) בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם. וְאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל לד לא) אָדָם אַתֶּם. שְׁתַּפְּנִי בְּהַדְּיָכוּ בְּאֲלִין אַתָּוֹן וְיִתְקַיֵּם עוֹבְדִיכוֹן. דְּאֵינָא הוּא דְּבָרָאִי כָּל עֲלָמִין, וְכָל פְּרָסִין וְחִיוֹן וּמִלְאָכִין, וְכָל עֲבָא עֲלָמִין וּבְגִין אָדָם בְּאֲלִין אַתָּוֹן.

וְאֵף עַל גַּב דְּאִית בְּיִשְׂרָאֵל אֲלִין אַתָּוֹן בְּגִין אוּרִיתָא דִּיהָב לִזְן. לֹא יִשְׁתַּפְּחוּן בְּאֲלִין אַתָּוֹן לְמַעַבְד עוֹבְדָא בְּהוּן דְּלֹא יִשְׁתַּפְּפוּן לִי בְּהַדְּיָהוּ. וּבְגִין דָּא אָמַר לִזְן נַעֲשֶׂה אָדָם בְּשִׁתּוּפָא דִּילִי וְלֹא אוּרִיתָא וּפְקוּדָא עָבִיד פְּעֻלָּה עֲלָא וְתַתָּא פְּחוֹת מְנִי.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

ובגין דא בכל דרכיך דעהו. וכל אמן דעלמא דלא קבילו מנה אורייתא, לית לון ידיעה ביה, ואזלין פגאנא בלא רעיא, ואתמר בהון (מכח דה) פי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ועבדין אלהות סגיאין. וכל ישראל דקבילו מנה אורייתא, אנון (דף קמא ע"א) עבדין ליה אחד ביה, ובכל אתון ושמהן קדישין דילה ובכל משרין עלאין ותתאין דאתבריאוו בהו.

ובכל ברין עלאין ותתאין ולעלא מפלהו אחד ולתתא מפלהו ומלגאו ומלבר דכלהו איהו אחד. (שמות כה יא) מבית ומחוץ תצפנו. והכי תוכו פברו, הכי איהו מלגאו דכל עלמין כמו מלבר דכל עלמין לא אשתני. ולית שם ותבור אתון דשם ה' ובכל פנויין דילה פר מנה. דאי לאו דאיהו חבר בקרפנה י' בה' ו' בה', לא אתקריאו אתון בשם יהוה, ואיהו מחבר יהו"ה אדנ"י, ואיהו מחבר יהו"ה באלהים, דסליק להשפן אהי"ה אדנ"י. ואיהו לא אתקרי אחד פחות מניהו דאיהו אחד דמחבר שנים, דאנון דכר ונוקבא. ועביד לון חו. דדא הוא דכתיב באדם וחוה (ישעיה נא ב) פי אחד קראתיו. ואיהו משתף בבנין בן ובת דאנון פנים לישנא דבנין. ודא איהו (תהלים קכז א) אם יי' לא יבנה בית.

וכל ענינא ועובדא דלאו איהו משתף ביה, מה פתיב בה, (ישעיה נא ו) פי שמים פעשן נמלחו והארץ פפגד תבלה. ומיד (תהלים צו יא) ישמחו השמים ותגל הארץ דאנון בנינא ושתפא דילה. דכל הכלים דאמין דעלמא, אנון שמים וארץ ועתידין לאובדא. וכל הכלים דישראל ביי' ביחודה. אנון שמים וארץ בנינא דילה, ומה הוא חי וקיים, הכי עובדא דילה חי וקיים. ובגין דא אמר (יחזקאל לג יח) חי אני נאם ה' אם אחפץ במות הרשע פי אם בשובו מדרך הרעה וחתה.

ובגונא דאמר לישראל נעשה אדם, הכי אמר לספירן נעשה אדם, דא עמודא דאמצעייתא דאיהו ראשון למחשבה ואחרון למעשה, דאנון חכמה פראש וחכמה פסוף. דכל ספירה יהיב ביה חולקה. ובגין דא איהו בדיוקנה (במדבר י כה) מאסף לכל המחנות לצבאות. ורעיא מהימנא בדיוקנה.

ואמר למלאכין נעשה אדם, ודא מטרו"ן, דכל מלאך ותייה שני ביה חולקה. והכי אמר לצבא השמים למעבד לשמשא בדיוקנה, וכל פוכבא יהיב ביה חולקה, ועלת על פלא אשתתף בהו בכל אתר בתפאר"ת במטרו"ן ובשמשא, ולית לארפא בהאי.

ועוד נעשה אדם. לאמן דזרע פמה זרעונין פבת אחת, וכל אחד נפיק ליומו. לבתר אמר לאלין לאנון פועלים, אגא בעי דתשתתפו פלכו למעבד מאנא, וכל חד מניהו יהיב ביה חולקה ממה דיחבית פכו, ואנא אשתתף עמיכו בההוא מאנא חולקא מני. אמרו ליה מאי האי מאנא פל פך חשיב קדמך דיהא פליל מפלא. אמר לון האי מאנא איהו אדם דיהא בדיוקנא דאדם עלאה.

אמרו ליה אמאי תימא לן דכל חד וחד יהיב ביה חולקה. והא אנת הוא אדון דכלא, ואנת פראת פלא, טל אנת מפל חד וחד מה דאנת בעי, דלא יהא פתחון פה לאנון דלא אשתמודעין פך. דימרון דעובדא דאדם אנת צריך משליחין דילה.

אמר לון למלכא דיהב מתנא לעבדוי, ויהיב לכל אחד ואחד חולקה ואחסנתה מההוא מתנא. לבתר אתא עבדא מהימנא לגבה ושאל ליה מתנא. אמר מלכא האי עבדא פלח לי בכל אברין דילה. והכי אנא בעי למעבד מאנא דילה מתנא מפל חילין דילי מה עבד פנש כל משרין דילה ואמר לון בעינא מניכו כל חד וחד יהיב מתנא. מדידה להאי עבדא, ואנה אשתתף עמכון ואתן ליה מתנא מדילי.

מנהון אקשו ואמרו (תהלים ח ה) מה אנוש פי תזכרנו. ומנהון אמרי פרעוא שלים. אוף הכי קדם דאתברי עלמא, עאלו ישראל במחשבה להבראות, קדם דאתבריאנו מלאכין וכל ברין דעלמא דעובדא דבראשית. ובחביבו דילהון, אנח לעובדא דילהון דיהון בתראין לעובדא דבראשית. ואמר עליה נעשה אדם.

ואמאי אלא בגין חביבו דאבוהון דבשמאי דאתקרי ישראל. ואנון הו עתידין לאתקרי בשמה ישראל, פניש לעלאין ותתאין למיהב חולקא מפלהו. בגין דאי יחוב אדם, פלהו אשתכחו חסרין בהון, מההוא חולקא דיהבו ביה, וכלהו יבעון רחמי בגינה. ואיהו יהב בהון מדילה, בגין דמרון ליה עשה למענה אם לא למעננו, בגין ההוא חולקא דילך דיהבת בישראל. הךא הוא דכתיב (דברים לב ט) כי חלק יי' עמו. ואיהו מחיל לון בגין ההוא חולקא דילה דשמה דיהב בהון.

דאם לא יהיבו אנון מגרמיהו חולקא ביה ברעותיהו, פלהו הו טענין עליה, דאנת נטילת מנן על כרחנא, חולקא דאיהו באדם מפל חד וחד, ולא הו מרחמי עליה. ובגין דלא יהא לון פתחון פה. בגין דא לא בעא לנטלא חולקא אלא ברעותא דילהון.

פגונא דא דאתמר ברעיא מהימנא, (תהלים סח יט) עלית למרום שביט שכי לקחת מתנות באדם. ובגין דמזיקין סרחו לגבה, ולא בעו למיהב ביה חולקא, ואמרו (שם ח ה) מה אנוש פי תזכרנו וגו', לא ברא לון לבושין דאנון גופין דלהון. ואנון שנאין לון. ועל פן ממנן דעל ע"ב אמין, דאנון קמא, פגונא דא פד ישראל מחיבין לאבוהון דבשמאי, אנון אמין דעלמא רצועין בידי דבורא עלמין לאלקאה לון בהו.

וכד חזרין בתיובתא זריק רצועין מידה, ולא יהא בהון ממש. דחילא רצועין לאו איהו אלא בידי דמאן דנטיל. דעליהו אתמר (ישעיה מ יז) פל הגויים פאין נגדו. ובגין דישאל אית בהו חולקא מבורא עלמין דאיהו עלת על פלא. ומעשר ספיראן ומכרסין ומלאכין וכוכביא ומזלין פד חזרין בתשובה מפל מה דאתנטילו בעון רחמי עליהו. פר משדין ומזיקין וחילין דמסאבו, דאתמר בישראל (ויקרא יח כד) אל תטמאו בכל אלה, דלית לון חולקא בהון.

ובגין דא אמין דעלמא דנשמתיין דילהון מאנון חילין דמסאבו, לית לשתפא בהון לאכילה ושתייה, ולא בכל עובדיהון, דעליהו פתיב (דברים ד יט) אשר חלק ה' אלהיה וגו', (שם יד ב) ובה פחר ה'. ועליהו אתמר (מיכה ד ה) כי פל העמים ילכו איש בשם אלהיו וגו', דאיהו יחיד ומיוחד בכל משרין (דף קמא ע"ב) דכלילן בהון.

ובגין דישראל פליגן מעלאין ותתאין, ועלת על כלא שני שמה בהון, ואנון רחמיין יתיר ממלאכי השרת, בגין דאית לון חולקא בספירן, מה דלאו הכי במלאכין. בגין דישראל אנון עדביה ואחסנתה, פגונא דבנין לגבי אבוהון. דמלאכין לאו אנון לגבי ספירן אלא פסוסון לגבי דרוכבי עליהו. אבל ישראל בנין דקודשא בריה הוא, ואוקמוה מארי מתניתין אין ישראל נגאלין עד שישתעבדו בשבעין ותריין אמין. ובגין דא פלל קודשא בריה הוא בסנחריב שבעין ותריין אמין, לקיים בהון (שמות יז טז) מ'לחמה ל'ה' ב'עמלק מדור דור.

ולקבל שבעין ותריין שרים אנון שמעון שבעין ותריין דויסע ויבא ויט, לקימא בהון (ישעיה יט א) הנה ה' רכב על ע"ב ק"ל, לנטלא מניהון נוקמא מעמלק דכליל שבעין ותריין אמין ביה. ולקבל שבעין ותריין שמעון איהו ויכלו דסליק שבעין ותריין.

ודא עליה אתמר דזרע כל זרעונין בבת אחת יחידה והיא פלה שבת מלפתא מן קודשא בריה הוא, דאיהו תפארת ומעשה דילה. ובגין דכל ברין דבראשית אתפלילין בה, לכך התחילה תורה בבי"ת מן בראשית. ואיהי בת זוגה דתפארת אדם כל חד יהיב ביה חולקה.

וקודשא בריה הוא יהיב לה רב ושלטי עליהו, בגין דכלהו אתבריאו פאת יו"ד בת יחידא פלילא מעשר אמירן, ועשר אלהים. ה' פלילא מחמש אורין אור דיומא קדמאה. ו' שית סמכין דקשומט. יום הששי ה' דבגין דביום הששי ו' אשתלים ה' בבת אחת.

תא חזי פד אית לספירן למעבד פעלה בשם ידיע, דמתמן הפעלה, לא אשתלים ולא אתעביד עד דכל ספירה יהיב תמן חולקא. (כ"א חילהא) דא יהיב תמן אתון דאנון כל גוונין אפמין מסטרא דבת יחידה. ואנון סומקין נקודין מסטרא דתלת אבון. ודא יהיב וכו' עד דאתפליל בההוא שמא כל ספירן (עכ"מ).

עוד לפרשת וירא אליו

אמר רבי שמעון מאי (בראשית יח א) וירא אליו. אלא קודשא בריה הוא פגונא דאחזי לאדם קדמאה, דור דור ופרנסיו דור דור ומנהיגיו, הכי אחזי ליה לאברהם ואמר ליה, בתי דרא יהון צדיקים, ובהאי דרא פינננים, ובהאי דרא רשעים.

אמר רבי יוסי, בוצינא קדישא, הא אוקמוה הפל בידי שמים חוץ מיראת שמים (שנאמר (דברים י יב) ועתה ישראל וגו', כי אם ליראה), וקרא אחרא בתיב (איכה ג לח) מפני עליון לא תצא הרעות והטוב. ואם קדם דאתין לעלמא, אתגזר עליהו למהוי צדיקים או רשעים או פינננים, לא הוה עתיד למהוי לון אגרא ועונשא, ולא הוה ליה לנביא למימר לון (מפי עליון לא תצא הרעות והטוב, ולא הוה לון למארי) מתניתין למימר, הפל בידי שמים חוץ מיראת שמים.

אמר רבי שמעון שאלתא דא עמיקא, ואפליגו בה קדמאי, וסגי אין פשלו בה. בגין דלא מטו לעומקא דרוא. על נביא אתמר האי קרא, (ירמיה א ה) בטרם אצרה בפטן ידעתיך. ורוא דא הפל

צפוי, והרשות נתונה, דא מלין אלין סתימין, ולא אתגלין אלא במאי דאוקמוה רבנו, מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה. מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה.

מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, אוליפנא מהכא דקדם דאתא לעולם, צלי בגינה ושווי מחשבתה ביה בשעתא דזווגא, ובגין דא פתיב פטרם אצרה וכו' ובטרם וגו'. חד על דצלי בגינה קדם דאתא לעלמא. בגין דשווי מחשבתה ביה קדם יצירתה בפטרם בשעתא דזווגא. ובגין דא פטרם אצרה בפטרם ידעתיך ובטרם תצא מרחם וגו'. ובגין דאקדימת ליה בצלותא ובמחשבתה קדם יצירתה וקדם דנפק מרחם אמה איהו מנבא עתידות קדם דיייתון לעלמא.

כל שפן קודשא בריך הוא ידע כל דרין קדם דיייתון לעלמא. דקדם דיייתי כל בר נש לעלמא, קדם יצירתה מלאך ממנה על ההיא טפה, וקודשא בריך הוא גזיר עליה אם יהיה נביא או חכם או בעל מקרא ומשנה, או מארי רוח הקדוש, או מארי בת קול, דאתנהיג בת קול במלולא דילה, ויימא הלכה כפלוני. או אם יהיה טפוש, אבל רשע וצדיק לא קא גזר. אף על גב דאבוי עבד ליה במחשבה רעה, דעביד ביה מעשה דעביד ליה בנדה או בעריות, או בגויה או בזונה או בשפחה.

אף על גב דקודשא בריך הוא ידע ויהוי בן רשע או ממזר קדם יצירתה, לא מני קודשא בריך הוא על אבוי למעבד ליה בעריות או בנדות, דהא מני ביה באורייתא על הנדות ועל העריות. דהא הוא דכתיב (ויקרא יח ט) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב.

והאי איהו דאמר נביא מפי עליון לא תצא הרעות והטוב. מאי הרעות והטוב, אלא הכי קודשא בריך הוא לא גזר עליה דיהא צדיק וטוב. אלא קדם יצירתה הוא ידע מחשבה דאבוי. וקודשא בריך הוא מחשבה טובה מצרפה למעשה. האי איהו כל חד בפטרם.

ובגין דא הפל צפוי במחשבה. וקודשא בריך הוא ידע מחשבתה בישא. והרשות נתונה ליה לאדם במעשה. ואדם חב במחשבה ובעובדא, וגרם לעלמא דאתדבקו באילנא דטוב ורע, ואיהו חזר בתשובתא ואתדבק באילנא דחיי.

ובגין דכל דרין ביה תלון, ואורייתא דיהב ליה, יהב למשה וכל ישראל וכל דרין אחזי ליה קודשא בריך הוא דור ופרנסיו, דור דור ומנהיגיו.

ומנא לן דקודשא בריך הוא יהב ליה אורייתא, דהא הוא דכתיב (איוב כח ז) אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם. אפלו שדין ומימין דנפקו מנה. והאי איהו (דברים כד טז) פקד עון אבות על בנים. אלן דמעשה אבוהון בידיהון. (שמות כ ה) ולא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות, אלן דעובדא דאבוהון לאו בידיהון.

ולא עוד אלא דלא אמר דאחזי ליה קודשא בריך הוא לאדם, ולא לאברהם, ולא לשום נביא, אלא דור דור ודורשיו וכו', ולא אמר דאחזי ליה צדיקים או רשעים או פינננים, ולא דגזר עליהו למחוי צדיקים או פינננים או רשעים. אמר ליה רפי יוסי פתר דאחזי ליה דרא דרא

וּפְרָנְסִיהַ, דָּרָא דָּרָא וּמְנַהֲיָגִיהַ וְדָאִי אֲשַׁתְּמוּדַע בְּהוֹן אִי אַנּוֹן צְדִיקִים או (דף קמב ע"א) רְשָׁעִים או
בִּינוּנִיִּים. אָמַר לִיהַ הָכִי אִיהוּ וְדָאִי, אַבְּל רְזָא דְמַלְכָּה עַמְלָק (דברים כט כח) הַנְּסֻתְרוֹת לְה' אֱלֹהֵינוּ.

אֲדִהְכִי הַהוּא סְבָא עֲלָאָה אֲזִדְמֵן לְגַבְיָהוּ וְאָמַר לוֹן, בְּמֵאִי עֲסִיקְתּוּ סָחוּ לִיהַ עוֹבְדָא. אָמַר לוֹן
וְדָאִי אֲוִרִיתָא אֲתַבְּרִיאַת תְּרִי אֲלִפִי שְׁנִין קָדָם דְּאֲתַבְּרִי עֲלֵמָא, וְכֵה אֲחִזִּי לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן דְּוֹר
דְּוֹר וְדוֹרְשׁוֹ וְכוּ', וְכֵה אֲחִזִּי לְאֲבָרְהָם אוֹף הָכִי. מֵאִי דְכָתִיב בִּיהַ. וּבְגִין דָּא (בראשית כו ה) וַיִּשְׁמַר
מִשְׁמֵרְתִי מִצּוֹתַי חֲקוֹתַי וְתוֹרֹתַי. וְכֵה נְמַלְךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְרָא עֲלֵמָא.

וּנְשַׁמְתָּהוֹן דְּצְדִיקָא אוֹף הָכִי נְמַלְךְ בְּהוֹן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְרָא עֲלֵמָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב
בְּרֵאשִׁית, וְאִין רֵאשִׁית אֵלָא תוֹרָה. וְאִין רֵאשִׁית אֵלָא נְשָׁמָה. וְאֲוִרִיתָא טְפִלָּה לְנְשָׁמָה, בְּגִין
דְּשַׁבַּת שְׁקִיל כְּנֶגֶד כָּל הַתּוֹרָה בְּלָהַ, וּמַחְלָלִין לִיהַ בְּגִין נְשַׁמְתָּא דְּכַר נֶשׁ דְּלָא תַפּוּק מִנָּה קָדָם
זְמַנָּה.

וְאִיהִי נְשַׁמְתָּא דָּא נְבוֹאֹת בְּהַ נְבָרָא עֲלֵמָא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלַח לִיהַ בְּכָל דָּרָא וְדָרָא לְאֲגָנָא
עֲלוֹי וְלִמְסַבֵּל עַל דִּילְהוֹן, בְּגִין דְּאִיהִי מֵאִלְנָא דְּחִינִי, דְּלָא תִלְיָא מִנָּה זְכוּת וְחֻבָּה, לָא אֲגָרָא
וְלָא עוֹנֶשָׁא, דְּאֲנּוֹן עֵץ תְּדַעַת טוֹב וְרַע. וְכָל דְּוֹר לִית הוּא פְּחוֹת מִשְׁתֵּין רַבּוּא שְׁלִטְנוּתָא דְּהֵהִיא
נְשַׁמְתָּא. וְאֲחִזִּי לְאָדָם אִם דָּרָא יְהֵא זְפָאָה, בַּר נֶשׁ יְקוּם לְמִירַת נְשַׁמְתָּא מִסְטָרָא דְּחֶסֶד, וִיהוֹן
זְפָאִין מִסְטָרָא דְּחֶסֶד, וּמַטָּה לוֹן כְּלָפִי חֶסֶד, וְדָרָא דָּא יְהוֹן מְאִירִי הֵנָּה וְחֶסֶדָּא.

וְאִי לָא מִתְנַהֲגִין בְּדִרְגָּא דִּילְהוֹן דְּאִיהוּ מְמַנָּא עַל דָּרָא וּפְרָנְסִין דִּילָהּ דִּיהוֹן חֲסִידִין, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲעֵבֵר מִנְהוֹן חֶסֶד, וְשְׁלִיט עֲלֵיהוּ גְבוּרָה מִדַּת הַדִּין, לְמִידֵן לְהוּ כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּ, וְלָא כְּפּוּם
דְּרָגָא וּמוֹלָדָא וּמְזֵלָא דִּילְהוֹן. וְרְזָא דְּמַלְכָּה דָּא קָא רְמִיזָא לָן בְּהַגְדוֹת וּדְרָשׁוֹת, דְּאוּקְמוּהָ (ישעיה לב
ט) מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר, אֲלִין תְּרִין מְשִׁיחִין דְּעַתִּידִין לְמִיתִי בְּהַיְי דְּרִי. אִם דָּרָא אִיהוּ תִיבָא
אֲתַקְנִים בְּהוֹן מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר.

וְעוֹד אוֹלִיפְנָא בְּרְזָא דָּא מְלָה אֲחֵרָא לְסַמְכָא לְגַבְיָה (בראשית ו ג) בְּשִׁגְם הוּא בְּשָׂר. וְאוּקִימְנָא בְּשִׁגְם
דָּא מִשָּׂה, דְּעַתִּידָא הוּהוּ לְמִיָּהב אֲוִרִיתָא בְּדוֹר הַמְּבּוּל. אֵלָא דְּהוּוּ רְשִׁיעֵיָא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
גְּנִיז לִיהַ לְצְדִיקָא. אוֹף הָכִי מְזַדְּמָנָא הִיָּתָה בַּת שֶׁבַע לְדוֹד מִשְׁשַׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, אֵלָא שְׁאֲכַלָּה
פְּגָה, וְאוֹלִיפְנָא דְּחֻבִין דְּכַר נֶשׁ, גְּרָמִין דְּלָא יִזְכִּי לְטוֹבָה דְּמְזַדְּמָנָא עֲלָה לְמַהוּי מִשְׁשַׁת יְמֵי
בְּרֵאשִׁית.

אוֹף הָכִי דָּרָא טְבָא מְרַעִין בִּישׁוּן דְּעַתִּידִין לְמַהוּי. אִית לְמָאן דְּאֲתַרְחַק מִנָּה, עַד דְּמַתְקֵן עוֹבְדוּי
וְאֲחִזֵּר לִיהַ אֲבָדָה דִּילָהּ. וְאִית דְּאָבִיד לִיהַ בְּחֻבּוּי וְלָא אֲתַחֲזוֹר לִיהַ לְעוֹלָם. וְהֵאִי אִיהִי אֲבָדָה
דְּאֲתִיאֲשׁוּ הַבְּעָלִים מִמְנָה, וְאִיהוּ דְּזָכָה בְּמִצִּיאָה קְנָה לָהּ, אִי אֲקָדִים בְּהַ לְחַבְרָה. וְהֵאִי אִיהוּ
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲחִזִּי לְכָל עֲלֵמָא, שְׁתָּא אֲלִפִי שְׁנִין וְחַד חְרוּב. וְאֲחִזִּי דְּבְכָל אֲלִי קְדַמְאָה
שׁוֹלְטְנוּתָה חֶסֶד.

באלף תנניא שולטנותה גבורה דרין בתרין דרגין גבורים וחסידים. ואלף תליתאה שולטנותה למהוי דרא דילה אנשי אמת. אלה רביעאה שולטנותה נצח. ואלף חמישאה שולטנותה הוה, וחוז עתידים למהוי דרין דלהו נביאים.

אלף שתיתאה צדיק יסוד עולם. ואם חס ושלום באתר דדרגא דילהון מחיב לון למהוי צדיקים ואנון רשעים, פאלו עברין עמוד צדיק יסוד עולם מעלמא, וחזרין עלמא לתהו ובהו, ושלט עליהו באתר דצדיק, סמא"ל הרשע.

אוף הכי אם דרין הנצח והוד רשיעיא באתר הנביאי האמת, שליטין נביאי השקר. ואם דרא דאמת לא מתנהגין ביה באמת, אסתלק מניהו אמת ושלטא עליהו שקר. ואם דרין דגבורה לאו גבורה עומדים בפרץ, אסתלק מניהו גבורה ושלטא נוכראה עליהו, ואחד ירהר אלה ושנים יניסו רבבה. ואם דרא דחסידים לא מתנהגי בחסידות. שליט עליהו גזלן וגזיל לון.

והאי איהו דאחזי לאדם כל דרין ופרנסין דילהון. אם זכין דרין לאתנהגא אבתריהו, קדשא בריה הוא מתנהג בהון כהוא דרגא טבא. ואם לאו מתנהג בהון כפום עובדיהו בדרגא בישא. ובגין דא. (איכה ג לח) מפי עליון לא תצא הרעות והטוב.

ובכל דרא יחיב לון הטוב והרע כפום דרגא דדרא. ורזא דמלה (דברים ל טו) ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. והאי איהו דכתיב באורייתא. כל דרין דיהון עתידים למהוי, אם זכו לאתנהגא.

ואחזי ליה פרנסים מסטרא דיצר הטוב. ופרנסים מסטרא דיצר הרע. אי זכו לאתנהגא בפרנסין דיצר הטוב. מטה לון פלפי חסד, או גבורה, או אמת, או נביאים, או צדיק יסוד עולם, כפום שלטנותיה דכל דרגא, ואם מתנהגין בפרנסין בישין מסטרא דרע, קדשא בריה הוא ידון לון במדות בישין. בהפוכא דדרגין טבין. והאי איהו דאחזי לון פרנסים רשעים וצדיקים דכל דרא. ולא דאתמר דגזר קדשא בריה הוא על דרין למהוי צדיקים או רשעים.

מיד דשמע בוצינא קדישא ורבי יוסי מלין אליו. אשתטחו קמיה היתהו סבא, ואמרו כען אתגליין מלין על בירורא. ולא אשתפח קושיא בעלמא בהאי שאילתא, מיד פרח הוה סבא, אמר בוצינא קדישא, והאי אדם קדמאה תוה האי סבא, דלית פוותיה בכל בריין בחכמתא, ולית דרגא דבר נש בעלמא בדרגיה, (וכי היכי) דאיהו אקדים לכל בריין. הכי דיוקניה אקדים לכל בריין. (עכ"מ).

כך גם כן לקבלהון לתתא. י"ב שבטין קימין סחרני משפנא בהאי גזונא, כל חד מניהו בודוכתא דאתחזי ליה. ולקבל האי דרגא עבד שלמה לתתא ים עומד על שנים עשר פקא, שלשה פונים צפונה, ושלשה פונים דרום, וג' פונים מזרח, וג' פונים מערב. והאי דרגא לעלא, מאי טעמא אקרי ים.

אָלאַ בְּגִין דִּיהוּא צַדִּיק דְּאִמְלִי לְהָא יָם, אֶקְרִי יוֹם. הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם. וְכָתִיב אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֵחָה. וְהוּא נְהִיר בְּרֻזָּא דְּוָא"ו דְּשִׁמְא קְדִישָׁא. וְהוּא יוֹם בְּרֻזָּא דְּחִילָא דְּשִׁמְא קְדִישָׁא, דְּבִה אִמְלִי לְהָא יָם דְּאֶקְרִי ה'א תַּתְּאָה דְּשִׁמְא קְדִישָׁא. הָדָא הוּא דְכָתִיב כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם. וְכָל דָּא דְּרָגָא דְּצַדִּיק בְּגִין דְּכָל תַּפְּנוּקִין מִנְּהָ נִפְקִין.

מֵאִי הַנְּחָלִים, אֵלִין חֲמִשׁ דְּרָגִין דְּעַמְהָ הוֹלְכִים אֶל הַיָּם לְמַמְלִי לִיה. וְהָאִי דְּרָגָא אֶקְרִי בֵּת שְׁבַע. וְכַד נְהִיר הָאִי צַדִּיק לְהָאִי דְּרָגָא דְּאֶקְרִי צַדִּיק, לְהָאִי דְּרָגָא דְּאֶקְרִי שְׁבַעָה שְׁבֻעִין שְׁבַעָה זְמַנִּין, כְּדִין עֲלָמָא תַּתְּאָה נְמִי הָאִי דְּרָגָא דְּאֶקְרִי סִיְהָרָא דְּשִׁלְטָא בְּלִילְיָא, שְׁנַת הַלְּבָנָה כְּמָה סְגִי שְׁנ"ה יוֹמִין וְאַרְבַּעִין וְתִשְׁעֵי שְׁבֻעִין, מִנְּהוֹן לְקַבֵּל הָאִי דְּרָגָא דְּיָם דְּלַעֲלָא, דְּאִיהִי מְקַבְּלָא מִנְּהָ.

אֲשַׁתְּאָרוּ י"ב יוֹמִין לְקַבֵּל י"ב שְׁבַטִין דְּסַחְרֵי הָאִי יוֹמָא, לְמַטְרַת מְשַׁכְּנָא וְכָלָא לְאַחְזָאָה חִילָא עֲלָאָה. וְעַל דָּא פְּתִיב כָּל הַנְּקָרָא בְּשִׁמִּי, דָּא דְּרָגָא דְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ נְהִיר בְּחִילָא דְּשִׁמְהָ קְדִישָׁא, הָדָא הוּא דְכָתִיב וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו, דָּא יִמָּא דְּחַכְמַתָּא דְּאֶקְרִי כְּבוֹד.

יְצַרְתִּיו דָּא רְוָא דְיוֹם לְתַתְּאָה דְּאִיהוּ לְקַבֵּל כָּל דְּלַעֲלָא. אַף עֲשִׂיתִיו דָּא סִיְהָרָא דְּלַתְּפָא. וְעַל דָּא כְּתִיב יוֹצֵר אוֹר וּבּוֹרָא חֹשֶׁךְ, דְּרָגָא דְּשִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא. כְּדִין כַּד אַתְּחַבְּרוּ עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵינוּ, וְכְדִין שְׁלָמָא לְעֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. וְכְדִין יַחְדָּא לְעֲלָא וַיַּחְדָּא לְתַתְּאָה שְׁלָמָא לְעֲלָא וּשְׁלָמָא לְתַתְּאָה. שְׁנַאֲמַר שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב. (דף קמב ע"ב).

מִתְנַתִּין בְּטַהֲרֵינוּ בְּרִישׁ הוֹרְמְנוּתָא דְּמַלְכָּא, גְּלִיף תִּשְׁעֵי גְּלִיפִין בְּנִלְגְלוּי טַהֲרִינוּ, וְחַד טְמִיר וְלָא יְדִיעַ. גְּלִיף גְּלִיפִין וּבְטִישׁ גּוּ בּוֹצִינָא חָדָא, וְנִפְיָא אַחַד הִימְנוּ דְּחַד הוֹרְמְנוּתָא טְמִיר בְּטַמִּירוּ יְדִיעַ וְלָא יְדִיעַ. כָּל סוּכְלָתְנֵנוּ בִּיה הָדָרָא לְאַחֲרָא. זְעִיר הוּא, וּמִגּוּ זְעִירוּתָא דִּילָה טְמִיר בְּסַתִּימוּ דְּמַעוּי וְלָא יְדִיעַ. כָּל הַרְהוּרִין בִּיה מְשַׁבְּשׁוּ, תְּבוּן וְהַדְרִין וְלָא אַתְּדַבְּקוּ. בִּיה סַתִּימִין תְּלַתִּין וְתַרְוֵן עֵינִין, אֲנוּן עֵינִין לָא פְּתִיחוּ. רְשִׁימוּ אֲנוּן בְּרְשִׁימוּ זְעִיר. בִּיה סְלָקִין הַרְהוּרִין וְעוּבְדִין וְלָא גְּלִי טַעֲמִיהוּ. כְּנִישׁ לֹון בְּשַׁעֲתָא דְּאַזְדַּרִּיקוּ, וּבְשַׁעֲתָא דְּאַתְּכַנִּישׁוּ זְרִיק לֹון. בִּיה מִתְצַרְרִין צִירוּרִין סַתִּימִין וְלָא גְּלִין.

גְּלִיף גְּלִיפִין וּבְטִישׁ וְנִפְק ב' חַד דְּלַתְּפָא דְּסַחְרָא. סַחור סַחור וּפְרַחָא בְּאַוִירָא. בְּטִישׁ בְּמַגְדָּלָא וְאַסְתַּחַר חִיבְלָא מִגּוּ אַוִירָא דְּפְרַחָא, בִּיה שׁוּן צִירוּרִין אֲמַנִּין כְּכָל מְאִנִּי כְּסָף וְדַהֲב וּנְחָשָׁא. אֲזִלָּא וְאַתְּטַמְרָא וְלָא אֲשַׁתְּמַע קְלָה לְבַר. לְגוּ בְּמַעוּי שְׁמִיעַ קַל דְּלָא אַתְּיַדַע.

וְהוּא קְלָא נִפְיָא מְסִיפִי דְּעֲלָמָא עַד סִיפִי דְּעֲלָמָא, סְלָקָא וּנְחָתָא אֲזִלָּא וְקִימָא, עֵינָא לָא שְׁלָטָא לְמַחְמִי בְּשַׁעֲתָא דְּאַתְּכַפְּסִי אַתְּגְּלִיא, וּבְשַׁעֲתָא דְּאַתְּגְּלִיא אַתְּכַפְּסִי. בְּסַתִּימוּ דְּעֵינִין חֲמָאן לִיה. בְּאַטִּימוּ דְּאַוִירִין שְׁמַעִין לִיה. בְּפְתִיחוּ דְּעֵינִין אַתְּכַפְּסִי לִיה. וְלָא יְדִיעַ עַד דְּאַזְדַּמִּין לְפְתוּרָה וְכָפִי קְשׁוּט לְמִיכָל.

גְּלִיף גּוּ גְּלִיפָא דְּצִירוּרָא וְנִפְק ג' דְּאַתְּכַפְּסִי חוּשְׁנָא וְאַפּוּדָא. מְזַרוּ בְּהַמְיָנָא. אַתְּגְּלִי בִימְמָא וְאַתְּכַפְּסִי בְּלִילְיָא. נִפְק זְמַנָּא חָדָא וְאַתְּחַרְט וְאַגְנִיו, עַד דְּאַתִּי ו' אַחִיד בִּיה וְאַתְּכַפְּסִי וְתַב לְדוּכְתָהּ, וְלָא בְּעִי לְאַתְּגְּלָאָה אֲלָא לְאַנּוּן דְּקַאָרְן לִיה בְּלִילְיָא. וּבְצַפְרָא גְּלִי רְשִׁימוּ דְּחוּטָא זְעִיר וְקִיק דְּאַתְּחַבְּר

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

בהדיהו ביממא בגו שירתא וחדוה המזמרן ליה בלילא. ועביד טיבו לכלא, סליק הגלא לימינא
ואתרשים וקים עלמא.

עאל גו היכלין פנימאין ונפק ובני עלמין שירותא וסופא איהו טמיר בשתיין רבון עלמין, בסטר
דרומא שארי ונפק ואחיד מגרופיא ואפיק מזונא לכלא ונהיר לון. גליף גליפו דטהירו דטיהרא
דכיא, ואפיק ארבע בחשבנא (נ"א בחשבא) דמאתן אלה עלמין עד טורא דנהורא דנהיר. מנה נפקן
עמיקן לגלאה. נהרא דנהיר ואתחשה. ואיהו דחי ואחרא מקרב. איהו מחי ואחרא
מסי בידה שרביט דחי ומותא. טמיר בארבע מאה אבני מגיחי קרבא, מארי דרומחה וחרפא
דמלהטא, דמתמן נפקין ומתפשטן בלא חשבנא.

כד אגליף גליפו בהתוכא דנהרא דדליק, נפיק מנה חד דסמקא כורדא. שערוי תלן כדובי דטורי
חשוד. דחילו ואימתנו תקיפא יתירא חוספת ביה. ידוי דבקן בשלהובא דחרפא מתהפכא. יומא
דיתער, בלא עברין קמה כבני מרונא. זכאה איהו מאן דקריב ביה ואשתויב מנה.

גליף גליפין דטורי נהירו ואפיק ה' דקימא גו עמודין דעלמא, בלא קימין קמה ויטיב ביניהו
(דף קמג ע"א) כמלכא גו חילה. תרין רברבין ממנו קימין לקבלה, עביד שלמא ביניהו. בשעתא
דאתגלי. בלא קימין בקיומיהו. סגיר ופתח. ובגינה קימין שתין אלה רבוא על טורין סגיאין. וכל
מפתחן דמלכא ביה קימין.

עביד פרעותה ולית מאן דימחי בידה. סתימין עלאין רמין טמירין קימין עלה וחדאן ביה,
כוי נהורא מנה פתיחן ונהרן. חותמא טמירא דמלכא בידה, עביד פרעותה בחיל שמיא ודרי
ארעא. גו אצילי ידוי דורון תלת מאה אלה רבוא עלמין. אורפה מסיפי עלמא ועד סיפי עלמא.
יטיב על פורסייא דשביבין דנור. מנה נהרין עלמין מנה אתנונו, חד הוא חד לחוי חד אקרי, בריד
הוא לעלם ולעלמי עלמין.

גליף גליפו ובטש בציורא ואפיק ו' דאזלא תדיר ואחיד רחיו, ושחיק נהורין למיזן עלמין באנון
נהורין דשחיק. חמש סימנין דקטרת בוסמין אתערבון בהדיהו. איהו שחיק ונהיר ולא אתפסם
לבר. טמיר גרמה דלא יתפסם ולא יריחון ביה ריחא. קדמא לשמושא ברזא דת"ק רזין דמלכא.
קאם על קיומה ומלכא תמיד עליה. ביה שרין כל אנון מהימני קשוט. חד חברא אית ליה זחיב
רשו דא לדא מיומא דהו. אולפי הכי גליף ובטש בגלפוי ואפיק ז'. ההוא מהימנא אחרא דלגבי
חבריה. כל אומנותה דחברה איהו עביד, קאים לגבה ברעוא סגי.

דא על דא קאים, דא זחיב ודא נטיל. מהימנין אנון למעבד טיבו לבי דוד. אברהם רחיקא
תמיד על דא. יצחק קרבנא שלים תמיד על דא. יעקב שלימו דכלא קאים ותמיד עליהו פחדא
אנון ואתחפין פעששיתא דמקבל שמשא. גליף גליפין ובטש פוצינא ואפיק ח' דא תמינא
לחשבנא, ואפיק חד רחיקא דכלא תאובתא דכלא.

זכאה דכלא מהימנא דכלא, דיוקנא דהווא שלים. זיתרא דמתפשטא לארבע זחרין, הוא נעיין בארעא ורישנא מטי לצית שמיא. עפא שפיר ואנפה סגי, ומזון לכלא ביה. תחותה תטלל תהיא חיותא דאתחמא לארבע סטרין דעלמא. בענפיה ידרון עפרי שמיא. אזל וער בחמש מאה עלמין ואפיק מיכלא מפלהו, ואיהו נטיל וגבי מניהו דא יהיב לחמא, ודא יהיב מיא, ודא יהיב משחא, ודא יהיב מנא.

ואיהו גפי ואעיל בארעא דמסכני, ואיהו טמיר לית ביה דיוקנא לאסתכלא לבר. נהירו דילה מסיפי דעלמא ועד סיפי דעלמא. כל חיין ביה שרון, ואיהו יהיב למאן דלית ליה חיין כלל. עאל לאנון חמש מאה עלמין, ונטיל מניהו חמשין שניין ולא יתיר.

ואיהו יהיב. לבתר עאל לגבי אפא ואמא, וממה דיהבי ליה יהיב איהו ואשלים לשבעין. אתגלי ביממא אתחם לתריסר תחומין. שבעין תמרים ותריסר מבויעין דנבעין ביה תלון זכאין אקרון על שמה. כל מיכלא וכל עבורא דכל עלמא, איהו לקיט ואיהו יהיב. בריד דוכרנה לעלם ולעלמי עלמא.

גליף בתקפא גלידא דתקיפו חד ואפיק ט', ואיהו גרמא תשיעה דסלקא ביממא ונחיתהא בליליא. טמירא בתלת מאה ושתין וחמש דיוקנין טמירין. אזלא וסלקא נחתא וקימא טמירין בין תרין דרועי דמלכא.

גליפא בעזקתא דשרביטא דגשפנקא. פרוונקא דנטיר באורחא, דאין דינין ויטיב על עינא דספרין פתיחן. טב וביש קימא לקבלה. מסטרה חיין, ומסטרה מותא. מסטרה מתקא, ומסטרה מרירו. חד חיויא קאים לקבלה רישה תחות לרגלוי. בשעתא דאפיק רישה מחי בונבוי. מאן דאערע בקשקשוי שוי מאיד ליה עד נוקבא דתהומא רפה. קימא רגלה על רישה דתהווא חיויא, פד אסתלק בקע ימא באוירא דמטי ולא מטי. קימא בליליא.

פלג נכסין לעותרין. יהיב מזונא לביתה. אתחבר ואתטמר ברמ"ח אנפין. אתקשט בקשויטי מלכא. רבון כל ארעא אנגיו בגוה נהורא דנהיר ורהיט בארונא לאוריתהא, אנח קרבא בשנאוי ונטיל נוקמין. מזרו גרמה פגבר תקיף. חרפא משננא בידה. רמחה שביבין דנורה. גירין דזריק להטן בתקיפו דאשא דאכלא.

בוצינא דשרגא דשארני על רישיהו דזכאי קשוט. טמירו דאנון היכלין דילה לית ליה חשבנא. תחומין דילה עד שפתא דימא דגנוסר. אתתחמא לארבע סטרין. ארבע מלכין מתצירן מגוה. בהו שלטא על עלמא. תרין רבין קבועין תחותיה. טס בהו בתריסר (נ"א בתמניסר) עלמין ואנגיו תמן. בריד הוא לעלם ולעלמי עלמין אמן נצח סלה ועד.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם